

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ
เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

นางปฎิมา พุฒตาลดง

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ
เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

นางปฎิมา พุฒตาลดง

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง : การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ชื่อผู้ประเมิน : ปฎิมา พุดตาลดง

ปีที่ประเมิน : ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลกครั้งนี้ ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP Model) ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L., 1983) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก 2) เพื่อประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก 3) เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก และ 4) เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประชากรที่ใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ จำนวน 12 คน ครูผู้สอนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 49 คน ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ จำนวน 261 คน และผู้เรียน จำนวน 180 คน รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 456 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ ลิเคิร์ท มี 5 ระดับ จำนวน 5 ฉบับ และแบบบันทึกข้อมูล จำนวน 2 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก พบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ ($\mu = 4.45$) รองลงมา ได้แก่ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\mu = 4.37$) ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

2. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ ($\mu = 4.82$) รองลงมา ได้แก่ ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ

($\mu = 4.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของวัสดุและอุปกรณ์ ($\mu = 4.61$) ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

3. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การวางแผนการดำเนินงาน (Plan) ($\mu = 4.70$) รองลงมา ได้แก่ การปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act) ($\mu = 4.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) ($\mu = 4.56$) ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ปรากฏผลดังนี้

4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยภาพรวมเฉลี่ยร้อยละ 89 อยู่ในระดับดีมาก

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 มีจำนวน 151 คน จากผู้ที่สำเร็จการศึกษา 180 คน คิดเป็นร้อยละ 83.88

4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลการประเมินโดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ตามเป้าหมายของโครงการ ถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน ควรดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ต่อไป

คำสำคัญ : ห้องเรียนอาชีพ/ ทักษะอาชีพ/ การเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

การประเมินโครงการครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดีเนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ แนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จากรองศาสตราจารย์ ดร.สมชัย วงษ์นายะ และรองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ผู้ประเมินขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพิงศ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทรี ดวงทิพย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ดร.สงวน หอกคำ ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 จังหวัดพิษณุโลก ดร.สถาพร โพธิ์หวี ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร และ ดร.พลตรี สังข์ศรี ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ต่อการประเมินโครงการในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูผู้สอน ผู้เรียนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิษณุโลก และคณะผู้บริหารสถานศึกษา คณะครูผู้สอน ผู้เรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการประเมินโครงการครั้งนี้ และทุกฝ่ายที่ให้ความสนใจ ให้ความช่วยเหลืองานจนทำให้การประเมินโครงการครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี

นางปฎิมา พุฒตาลดง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ.....	4
ขอบเขตของการประเมินโครงการ.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ และการประเมินแบบซิป (CIPP Model).....	13
นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับห้องเรียนอาชีพและการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา.....	48
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพ.....	62
โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก.....	77
บริบทของวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก.....	86
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	93
กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ.....	101
3 วิธีดำเนินการประเมิน.....	103
รูปแบบการประเมิน กรอบแนวทางในการประเมิน และขั้นตอนการประเมิน โครงการ.....	103
ประชากรและแหล่งข้อมูล.....	106
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	108

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	114
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	115
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	119
ตอนที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ.....	120
ตอนที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ.....	124
ตอนที่ 3 ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ.....	127
ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ.....	131
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	141
สรุปผลการประเมิน.....	142
อภิปรายผล.....	143
ข้อเสนอแนะ.....	152
บรรณานุกรม.....	154
ภาคผนวก.....	160
ภาคผนวก ก หนังสือราชการที่ใช้ประกอบการพัฒนาเครื่องมือ.....	161
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	178
ภาคผนวก ค เอกสารและภาพที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ.....	220
ประวัติผู้ประเมินโครงการ.....	239

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการเปรียบเทียบการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ แต่ละสาขาวิชา ในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 – 2563.....	3
2 แผนการดำเนินงานโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพและ เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	83
3 การติดตามและประเมินผลโครงการ.....	84
4 ข้อมูลผู้เรียนระดับ ปวช. วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564.....	87
5 ข้อมูลผู้เรียนระดับ ปวส. วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564.....	87
6 ข้อมูลผู้เรียนระดับปริญญาตรี วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564.....	88
7 แสดงข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2563.....	88
8 แสดงข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2564.....	88
9 แสดงข้อมูลบุคลากร วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	89
10 แสดงข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	89
11 แสดงข้อมูลอาคารสถานที่ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	90
12 แสดงข้อมูลงบประมาณ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	90
13 กรอบแนวทางในการประเมินโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะ อาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	104
14 จำนวนประชากรจำแนกตามผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน.....	107
15 ประชากร/แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	108
16 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่ (N = 456).....	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านบริบทของโครงการ (N = 456).....	121
18	จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่ (N = 456).....	124
19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ (N = 456).....	125
20	จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่ (N = 456).....	128
21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ (N = 456).....	129
22	ผลการประเมินทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียน อาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	132
23	แสดงร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565.....	133
24	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ เพศและโรงเรียน มัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ (n = 180).....	134
25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก (N = 180).....	135
26	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ เพศ ระดับ การศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ (N = 276).....	136
27	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก (N = 276).....	137
28	สรุปผลการประเมินโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพและ เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....	139

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
29	สถานศึกษาที่ตอบแบบสอบถามการเผยแพร่ผลงานวิชาการ.....	217
30	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นของสถานศึกษาที่ตอบแบบตอบรับ (n = 159).....	218
31	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและปฏิบัติหน้าที่ (n = 52).....	268
32	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อผลงานวิชาการเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพเพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก (n = 52).....	269

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจ.....	39
2 ความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจตามรูปแบบ การประเมินของสต๊อฟเฟิลบีม.....	42
3 การจัดการศึกษาเชื่อมโยงกับอาชีพ.....	49
4 ระบบการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษานอกระบบแบบมีชั้นเรียน.....	50
5 รูปแบบการศึกษาอาชีพของรัฐโอไอโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา.....	64
6 ระบบการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ การศึกษาเพื่อการประกอบ อาชีพ.....	65
7 แสดงกรอบแนวคิดการประเมินโครงการ.....	102
8 ภาพการเผยแพร่การประเมินโครงการในการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การบริหารหลักสูตร และความร่วมมือในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา” ณ เมกาเท่นพาร์ค สวิสเซอร์แลนด์ รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์.....	222

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนบูรณาการการศึกษาทั่วประเทศของกระทรวงศึกษาธิการ ที่เป็นนโยบายหลักในปี พ.ศ. 2564 มุ่งเน้นการทำงานให้มีการเชื่อมโยงประสานกันของหน่วยงานและบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ โดยการจัดการศึกษาที่ให้ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เพื่อสร้างทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพและสามารถเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ จึงเกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพในระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้และทักษะด้านอาชีพ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2564) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินโครงการห้องเรียนอาชีพ มาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เพื่อต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความถนัดและความสนใจต้องการจะเรียนต่อสายอาชีพได้รับการพัฒนา เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนสู่เส้นทางอาชีพ มีการจัดหลักสูตรที่หลากหลายตามบริบทของโรงเรียน ทั้งนี้แต่ละโรงเรียนให้มีการประสานงานและวางแผนการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในแต่ละพื้นที่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

การดำเนินการตามโครงการห้องเรียนอาชีพในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ดำเนินการในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) ในการขอรับคุณวุฒิด้านอาชีวศึกษา ร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในแต่ละพื้นที่ โดยมีการส่งเสริมความรู้พื้นฐานทางด้านการบริหารจัดการ การบริหารธุรกิจขั้นพื้นฐาน (Basic Modern Business Administrative : BMBA) ทักษะอาชีพที่สนใจและสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ รวมทั้งเดิมกระบวนการแนะแนวแบบเข้ม และการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการฝึกงานจริงในช่วงปิดภาคเรียน แต่จากการศึกษาข้อมูลสภาพปัญหาของสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนมัธยมศึกษาและในสถานศึกษาอาชีวศึกษา การดำเนินงานที่ผ่านมายังไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร มีปัญหาและอุปสรรคทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ (2563 : 36-45) ที่รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ผลการขับเคลื่อนนโยบายการจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำ พบว่า ปัญหาอุปสรรค ได้แก่ 1) โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ 2) การจัดการเรียนการสอนบางทักษะอาชีพต้องใช้วิทยากร

จากบุคลากรของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัด ใช้เวลาเพียง 1-2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทำให้นักเรียนได้เรียนเพื่อรู้ แต่ไม่สามารถไปประกอบอาชีพได้ เพราะไม่มีการฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง และ 3) มีความจำกัดในเรื่องงบประมาณไม่สอดคล้องกับการดำเนินงาน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งตรวจสอบ ติดตามและร่วมกันปรับปรุงแก้ไข

นอกจากนี้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพในระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้และทักษะด้านอาชีพ ด้วยโครงการห้องเรียนอาชีพ ยังเป็นการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนด้านอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนากำลังคนสายอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศ ที่รัฐบาลได้มีนโยบายและตั้งเป้าหมายในการเพิ่มสัดส่วนนักเรียนสายอาชีวศึกษาให้สูงขึ้น แต่ในทางกลับกันสัดส่วนนักเรียนสายอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 ที่อยู่ร้อยละ 39.8 ลดลงอย่างต่อเนื่อง ถึงปีการศึกษา 2557 เหลือประมาณร้อยละ 32 และเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 จนถึงปีการศึกษา 2563 มีสัดส่วนนักเรียนสายอาชีวศึกษาอยู่ที่ร้อยละ 35 และสัดส่วนนักเรียนสายสามัญอยู่ที่ร้อยละ 65 (ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษาแห่งชาติ, 2564 : 5-6) ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ไม่บรรลุเป้าหมายเท่าที่ควรสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) กล่าวถึงแนวทางการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ โดยการพลิกมุมมองในเรื่องหลัก ๆ 4 เรื่อง ได้แก่ พลิกนโยบาย พลิกการดำเนินงาน พลิกความเชื่อ และพลิกเป้าหมาย ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบเพื่อจัดทำแผนและแนวทางการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพราะปัจจุบันการผลิตผู้เรียนอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการจ้างงาน ทั้งภาคธุรกิจบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-curve, New S-Curve) ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของสถานประกอบการ

ดังนั้น วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปัจจุบันจัดการเรียนการสอน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี หลากหลายสาขาวิชาตามความต้องการของชุมชนและนโยบายของรัฐบาล ด้านความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการห้องเรียนอาชีพตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิทยาลัยได้ร่วมกันดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง พบว่าปัญหาการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนมีลักษณะคล้ายกับปัญหาของสถานศึกษาอื่น ๆ ดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรห้องเรียนอาชีพ การพัฒนาบุคลากร ปัญหาด้านงบประมาณ และการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น สอดคล้องกับ กายทิพย์ แจ่มจันทร์ (2562) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีพโรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 พบว่า สภาพปัจจุบันการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีพ ยังพบปัญหาทุกด้านโดยแจกแจงเป็นรายข้อย่อยของแต่ละด้าน เช่น การสร้างความตระหนักให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง การใช้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด การทำงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรห้องเรียนอาชีพ การปฏิบัติงานตามแผน

การจัดทำรายงานการนิเทศอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร และการสรุปผลการเรียน เป็นต้น และในส่วนของการดำเนินงานเพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ผ่านมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถตอบสนองนโยบายการเพิ่มปริมาณผู้เรียนดังกล่าวได้เท่าที่ควร จะเห็นได้จาก งานทะเบียนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก (2563) ที่ได้ศึกษาและรายงานผลการเปรียบเทียบการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพแต่ละสาขาวิชา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 – 2563 พบว่า มีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นในบางสาขาวิชา แต่ส่วนใหญ่จำนวนผู้เรียนลดลง รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ แต่ละสาขาวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 – 2563

ระดับ/สาขาวิชา	ปีการศึกษา		ผลต่าง (ร้อยละ)	สรุปผลเพิ่มขึ้น/ ลดลง
	2562 (คน)	2563 (คน)		
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)				
การบัญชี	102	96	-5.88	ลดลง
การตลาด	38	40	+5.26	เพิ่มขึ้น
การเลขานุการ	10	6	-40.00	ลดลง
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	97	111	+14.43	เพิ่มขึ้น
ธุรกิจค้าปลีก	34	26	-23.53	ลดลง
คอมพิวเตอร์กราฟิก	86	82	-4.65	ลดลง
การโรงแรม	52	46	-11.54	ลดลง
รวมระดับ ปวช.	419	407	-4.25	ลดลง
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)				
การบัญชี	107	114	+6.54	เพิ่มขึ้น
การตลาด	58	50	-13.79	ลดลง
การจัดการสำนักงาน	29	24	-17.24	ลดลง
เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล	97	108	+11.34	เพิ่มขึ้น
การจัดการธุรกิจค้าปลีก	79	71	-10.13	ลดลง
การจัดการโลจิสติกส์	29	22	-24.14	ลดลง
การโรงแรม	67	62	-7.46	ลดลง
รวมระดับ ปวส.	466	451	-3.22	ลดลง
รวมทั้งสิ้น	885	858	-5.54	ลดลง

ที่มา : งานทะเบียนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก (2563)

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าว ทั้งด้านการร่วมดำเนินการจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีวกับโรงเรียนมัธยมศึกษา และปัญหาปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาลดลง วิทยาลัยโดยผู้ประเมินในฐานะผู้บริหารสถานศึกษาได้ตระหนักและให้ความสำคัญในเรื่องนี้ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ประเมินจึงต้องจัดทำโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ซึ่งเป็นโครงการที่ตอบสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และในการดำเนินงานตามโครงการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ผู้ประเมินซึ่งเป็นผู้บริหารและรับผิดชอบโครงการ จึงต้องจัดให้มีการประเมินโครงการ เพื่อศึกษาข้อมูลสารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนงาน การปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานห้องเรียนอาชีว รวมทั้งพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา การประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบตามรูปแบบชิป (CIPP Model) ด้วยเหตุผลเพราะเป็นรูปแบบการประเมินที่ดีและเป็นที่ยอมรับของนักวิชาการด้านการประเมินมาเป็นเวลายาวนาน เป็นการประเมินด้วยกระบวนการที่ต่อเนื่อง มีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการเพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่อง ทำให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ ได้แก่ สภาพด้านบริบทของโครงการ (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) และด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Product) ซึ่งผลการประเมินโครงการครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อมูล/สารสนเทศที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนงาน การปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานห้องเรียนอาชีว เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และสถานศึกษาอาชีวศึกษาอื่นที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

1. เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก
2. เพื่อประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก
3. เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก
4. เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ขอบเขตของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีขอบเขตของการประเมิน ดังนี้

รูปแบบการประเมิน

การประเมินโครงการครั้งนี้ ได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป (CIPP Model) ของสตฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L., 1983 : 123) ซึ่งมีรูปแบบการประเมินใน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) 2) การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) 3) การประเมินด้านกระบวนการ (Process Evaluation) และ 4) การประเมินด้านผลผลิต (Product Evaluation)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยดำเนินการในปีการศึกษา 2564 ประเมินโครงการใน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินด้านบริบทของโครงการ (Context Evaluation) เป็นการตรวจสอบประเมินความเหมาะสมของความต้องการจำเป็นของการจัดทำโครงการ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์กับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือ และความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ (Input Evaluation) เป็นการประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก อันจะทำให้โครงการนี้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยความเหมาะสมด้านบุคลากรงบประมาณ อาคาร/สถานที่ และวัสดุ/อุปกรณ์

3. การประเมินด้านกระบวนการดำเนินการโครงการ (Process Evaluation) เป็นการตรวจสอบประเมินการปฏิบัติงานด้วยกระบวนการดำเนินงานของโครงการ สำหรับการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ครั้งนี้ ประเมินในด้านการวางแผน (Plan) การดำเนินการ (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act)

4. การประเมินผลผลิตของโครงการ (Product Evaluation) เป็นการตรวจสอบผลประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ ประกอบด้วย

4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565

4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ขอบเขตด้านประชากรและแหล่งข้อมูล

1. การประเมินด้านบริบทของโครงการ ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ของสถานศึกษาที่ร่วมโครงการ ในปีการศึกษา 2564 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 261 คน และผู้เรียนที่ร่วมโครงการ จำนวน 180 คน รวมทั้งสิ้น 456 คน

2. การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ของสถานศึกษาที่ร่วมโครงการ ในปีการศึกษา 2564 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 261 คน และผู้เรียนที่ร่วมโครงการ จำนวน 180 คน รวมทั้งสิ้น 456 คน

3. การประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ของสถานศึกษาที่ร่วมโครงการ ในปีการศึกษา 2564 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 261 คน และผู้เรียนที่ร่วมโครงการ จำนวน 180 คน รวมทั้งสิ้น 456 คน

4. การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประชากรและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน ประกอบด้วย

4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

แหล่งข้อมูล จากการรายงานของงานวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565

แหล่งข้อมูล จากการรายงานของงานทะเบียน วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนวังทองพิทยาคม โรงเรียนพัฒนราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 โรงเรียนวัดอรุณญิก และโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิบูลโลก ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศิลปการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 และรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 และร่วมโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 180 คน

4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในปีการศึกษา 2564 ที่ร่วมโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ จำนวน 12 คน ครูผู้สอนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 49 คน และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ จำนวน 212 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 276 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

2. ความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

3. ความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4. ผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565

4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ขอบเขตด้านระยะเวลาในการประเมินโครงการ

ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้กำหนดระยะเวลาในการประเมิน ในปีการศึกษา 2564 และรอไปประเมินผลการเพิ่มปริมาณผู้เรียนหลังดำเนินโครงการ ในเดือนพฤษภาคม

2565 ดังนั้นระยะเวลาการประเมิน ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 – พฤษภาคม 2565 แบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินโครงการก่อนดำเนินงาน (Preliminary-Evaluation) เป็นการประเมินด้านบริบทของโครงการ เพื่อการตรวจสอบประเมินความเหมาะสมของความต้องการจำเป็นในการทำโครงการ ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พ.ร.บ. การอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสอดคล้องกับพันธกิจของสถานศึกษา รวมทั้งความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ และประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ เป็นการประเมินปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ได้แก่ ปัจจัยความเหมาะสมด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านอาคาร/สถานที่ และด้านวัสดุอุปกรณ์ อันจะทำให้โครงการนี้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ระยะเวลาประเมินเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน 2564

2. การประเมินโครงการระหว่างดำเนินงาน (On-going Evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการดำเนินโครงการเพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินงาน และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ การตรวจสอบประเมินผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงาน สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ ประเมินในด้านการวางแผน (Plan) การดำเนินงาน (Do) การตรวจสอบ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act) ประเมินระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565

3. การประเมินด้านผลผลิต (Post-Evaluation) เป็นการประเมินผล ของการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ และประเมินผลกระทบของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ระยะเวลาประเมินระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก หมายถึง โครงการที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ได้ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานโครงการห้องเรียนอาชีพ ตามนโยบายการบริหารจัดการแผนบูรณาการการศึกษา ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นการทำงานให้เชื่อมโยงประสานกันของหน่วยงานและบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อ 1) ให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา 2) ให้ผู้เรียน ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความพึงพอใจต่อโครงการ โดยมีกิจกรรมภายใต้โครงการ ได้แก่

1.1 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม รายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 ปีการศึกษา

หลักสูตร ปวช. เครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 มาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2. การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก หมายถึง กระบวนการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อสรุปผลการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมาย และมีประสิทธิภาพเพียงใด โดยประเมินด้วยการยึดวิธีเชิงระบบ (System Approach) ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นผู้ร่วมประเมินดำเนินการร่วมกันตั้งแต่ 1) ร่วมกันประเมินก่อนดำเนินโครงการในด้านบริบทและปัจจัยเบื้องต้น 2) ร่วมกันประเมินระหว่างดำเนินการในด้านกระบวนการดำเนินโครงการ และ 3) ร่วมกันประเมินหลังดำเนินโครงการในด้านผลผลิต เครื่องมือที่ใช้ประเมิน ได้แก่ แบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูล การประเมินประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

2.1 การประเมินด้านบริบท (Context) หมายถึง การตรวจสอบประเมินสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นของการทำโครงการ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ

2.2 การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงของปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ ซึ่งจะทำให้โครงการบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ การประเมินความเหมาะสมของบุคลากร งบประมาณ อาคาร/สถานที่ และวัสดุและอุปกรณ์

2.3 การประเมินด้านกระบวนการ (Process) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสมในการวางแผนการดำเนินงาน (Plan) การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ (Do) การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) และการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act)

2.4 การประเมินด้านผลผลิต (Product) หมายถึง การตรวจสอบประเมินเกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการว่า บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ โดยประเมินจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ประเมินตามตัวชี้วัด ดังนี้

2.4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

2.4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565

2.4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

2.4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

3. การพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง การที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้ดำเนินงานตามโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก โดยการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคมและโรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 และร่วมกับโรงเรียนวัดอรัญญิกและโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชณุโลก ในรายวิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด รหัสวิชา 1701-1202 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะอาชีพ ในรายวิชาดังกล่าวอยู่ในระดับดีมากหลังดำเนินโครงการ

4. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา หมายถึง การที่ผู้เรียนหรือนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ ประกอบด้วย โรงเรียนวังทองพิทยาคม โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 โรงเรียนวัดอรัญญิก โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชณุโลก เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565 เพิ่มขึ้น

5. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก และผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้แก่ โรงเรียนวังทองพิทยาคม โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 โรงเรียนวัดอรัญญิก โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชณุโลก และมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

6. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก และของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ ปีการศึกษา 2564 ได้แก่ โรงเรียนวังทองพิทยาคม โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 โรงเรียนวัดอรัญญิก โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชณุโลก และมีส่วนร่วมในการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

7. ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนที่ร่วมโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วย โรงเรียนวังทองพิทยาคม โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 โรงเรียนวัดอรัญญิก และโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชณุโลก และเป็นนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 และรายวิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด รหัสวิชา

1701-1202 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งเป็นรายวิชาในโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีทักษะอาชีพหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก อยู่ในระดับดีมาก
2. ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 ร้อยละ 80 ขึ้นไป
3. ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาได้องค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนได้มูลสารสนเทศจากการประเมินและนำไปประกอบการตัดสินใจ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการดำเนินงานของโครงการต่อไป
5. เป็นแนวทางให้กับสถานศึกษาอื่นในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีบริบทคล้ายคลึงกัน ได้นำข้อมูล/สารสนเทศจากผลการประเมินไปประยุกต์ใช้ในการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ผู้ประเมินได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ และการประเมินแบบชิป (CIPP Model)
2. นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับห้องเรียนอาชีพและการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
3. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพ
4. โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
5. บริบทของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ และการประเมินแบบชิป (CIPP Model)

การทำงานให้ประสบความสำเร็จ นอกจากมีเป้าหมายและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัดแล้ว กิจกรรมหนึ่งที่มีความสำคัญและขาดไม่ได้คือ การประเมินซึ่งจะทำให้ทราบผลการดำเนินงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ควรจะปรับปรุงขั้นตอนของกิจกรรมในขั้นตอนใด หรือควรยุติเลิกโครงการ ก่อนที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงาน องค์กรและประเทศชาติ นอกจากนี้ในปัจจุบัน เป็นยุคข้อมูลข่าวสารโลกไร้พรมแดน การเปิดเผยข้อมูลการทำงานต่อสาธารณชน เป็นสิ่งที่จำเป็น การประเมินจะช่วยให้ทราบจุดอ่อน จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาจึงทำให้หน่วยงานองค์กรต่าง ๆ สามารถปรับปรุง พัฒนางานของตนเองให้ก้าวหน้าทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาอย่างรวดเร็วได้ (เชาว์ อินโย, 2560 : 7) การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการประเมินโครงการครั้งนี้ ผู้ประเมินได้ศึกษาหลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ และการประเมินแบบชิป (CIPP Model) นำเสนอรายละเอียดตามลำดับ ดังนี้

1. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการ เป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ โดยมีการรวบรวมข้อมูลและวิธีการอย่างเป็นระบบระเบียบเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่าการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ โดยนำผลที่ได้มาพิจารณาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับแผนที่

กำหนดไว้ผลที่ได้จากการประเมินโครงการอย่างมีระบบย่อมมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารโครงการตระหนักถึงคุณภาพของแผนและโครงการที่กำหนดขึ้นไว้ว่าสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมหรือสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใด และสามารถช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจในการดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการให้มีความถูกต้องและเหมาะสมต่อการดำเนินโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุถึงเป้าหมายประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกประการ (ไพโรจน์ อินทวัฒน์, 2554 : 33)

ความหมายของโครงการ

ความหมายของโครงการ ได้มีนักวิชาการหลายท่านอธิบายความหมายไว้หลากหลาย เช่น รัตน์ บัสนธ์ (2556: 4) ได้ให้ความหมายของโครงการว่า หมายถึง ส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรม ทรัพยากรในการดำเนินงานและระยะเวลาดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการนั้น สำราญ มีแจ้ง (2554: 6) กล่าวว่า โครงการ หมายถึง กลุ่มของกิจกรรม แผนงาน หรือส่วนหนึ่งของแผนงานที่ต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เยาวดี ราชย์กุล วิบูลย์ศรี (2554: 84-85) กล่าวว่า โครงการเป็นลักษณะงานที่ไม่ใช่งานประจำเป็นงานที่เกิดขึ้นตามความจำเป็นของสถานการณ์ในสังคม จะต้องดำเนินการไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ภายในระยะเวลาและงบประมาณที่ระบุไว้ที่แน่นอน เมื่องานเสร็จสิ้นโครงการก็สิ้นสุดลง พิสนุ พงศรี (2555: 34) กล่าวว่า โครงการไม่ใช่งานประจำตามปกติที่มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่กำหนดไว้ตลอดแต่จะช่วยเสริมงานปกติให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ในขณะที่ สมคิด พรหมจ้อย (2563: 23-24) กล่าวว่า โครงการหมายถึงหน่วยของแผนงานหรือกลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มีลักษณะเด่นชัดมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอนและมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่างไปจากงานประจำ โครงการประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity) ซึ่งสอดคล้องกับ เซาร์ อินโย (2560 : 2) กล่าวว่า โครงการเป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ มีการกำหนดทรัพยากรในการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน โดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ และ Royse et al. (2001) ได้ให้ความหมายของโครงการไว้ว่า หมายถึง ชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบโดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการ

จากการศึกษาความหมายของโครงการโดยนักวิชาการสรุปได้ว่า โครงการหมายถึง ชุดของกิจกรรมที่ไม่ใช่เป็นกิจกรรมหรืองานปกติ เป็นแผนการดำเนินงานที่เป็นระบบ จะนำไปปฏิบัติได้โดยมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานอย่างชัดเจน กิจกรรมมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน มีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ความสำคัญของโครงการ

พิสนุ พงศรี (2558: 39) กล่าวว่า มนุษย์ได้มีการวางแผน หรือกำหนดการดำเนินกิจกรรมในการปฏิบัติงานต่าง ๆ มาตั้งแต่อดีตมาบรรพ์แล้วเพียงแต่ในสมัยก่อนจะมีกิจกรรมไม่มากนักหรือไม่สลับซับซ้อนมากนักจึงอาจกำหนดลำดับขั้นการปฏิบัติงานไว้ในใจได้แต่ในปัจจุบันสภาพสังคมและ

กิจกรรมต่าง ๆ มีความซับซ้อนมากขึ้นเรื่อย ๆ การวางแผนหรือโครงการต้องทำอย่างเป็นระบบ ได้เสนอความสำคัญของโครงการ ดังนี้

1. เป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ปรากฏการณ์ที่ต้องการจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีระบบโดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกิจกรรมต่าง ๆ ไว้
2. ทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้ต่อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ และมีประสิทธิผลได้
3. ทำให้เกิดการประสานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้องไม่ให้เกิดกิจกรรมบางอย่างขาดหายไปหรือซ้ำซ้อนกัน
4. ทำให้เกิดการประเมินผลอย่างมีขั้นตอนและมีคุณภาพที่ดีทำให้ได้สารสนเทศจากการประเมินที่เป็นประโยชน์

กล่าวโดยสรุป ความสำคัญของโครงการเพื่อเป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ปรากฏการณ์ที่ต้องการจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีระบบทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมมีความต่อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เกิดการประสานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง และทำให้เกิดการประเมินผลอย่างมีขั้นตอนและมีคุณภาพที่ดี

ลักษณะของโครงการที่ดี

พิสนุ ฟองศรี (2558: 42) กล่าวว่า โครงการเป็นชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อให้การปฏิบัติงานในกิจกรรมขององค์กรบรรลุเป้าหมาย โดยมีแผนในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ และกำหนดวัตถุประสงค์ ตามระยะ เวลาที่กำหนด โครงการที่ดีจะเอื้อประโยชน์แก่ บุคคล หน่วยงาน ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่า ซึ่งลักษณะของโครงการที่ดี 9 ประการ ดังนี้

1. มีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่เป็นจริงและผ่านการวิเคราะห์แล้ว
2. สนองตอบความต้องการของประชากรหรือผู้รับบริการ
3. สามารถแก้ปัญหา พัฒนางค์การหรือหน่วยงานได้
4. มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีความเป็นไปได้สูง
5. สาระของโครงการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น วัตถุประสงค์สอดคล้องกับปัญหา กิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น
6. มีรายละเอียดโครงการเพียงพอ เข้าใจง่าย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สะดวก
7. มีระยะเวลาแน่นอนในการดำเนินงานทั้งเริ่มต้นและสิ้นสุด
8. ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร
9. สามารถติดตามประเมินผลได้

ในขณะที่ สมคิด พรหมจ้อย (2563: 25-26) กล่าวว่า โครงการที่ดีมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน วัตถุประสงค์ของโครงการหนึ่ง ๆ อาจมีหลายข้อ

2. มีความเป็นเอกเทศ โครงการแต่ละโครงการจะต้องมีการกำหนดขอบเขตของการดำเนินงานและความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน

3. มีการกำหนดรูปแบบและรายละเอียดการดำเนินงานที่สอดคล้องกลมกลืนกับโครงการหนึ่ง ๆ จะต้องมีการดำเนินงานต่าง ๆ ที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกันไปตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนสิ้นสุดโครงการที่เป็นระบบและมีระเบียบ

4. มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินงานทั้งทรัพยากรด้านบุคคล และแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนโครงการ งบประมาณและแหล่งเงินทุนที่จะนำมาดำเนินงาน

5. มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้น และระยะสิ้นสุดที่แน่นอนโครงการจะต้องมีการกำหนดจุดเริ่มต้นว่าเริ่มโครงการเมื่อใดและจะดำเนินงานต่อไปจนถึงระยะเวลาอันใดเป็นเวลาลิ้นสุดโครงการ จึงไม่ใช่เป็นงานที่ทำประจำเรื่อย ๆ แต่มีการกำหนดระยะเวลาไว้อย่างแน่นอน

6. สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เป็นโครงการที่เลื่อนลอยหรือสูญหายไปปฏิบัติไม่ได้

นอกจากนี้ เซาว์ อินโย (2560 : 14-15) กล่าวว่า โครงการค่อนข้างมีลักษณะที่ชัดเจน ซึ่งจะทำให้สามารถแยกโครงการที่ดีและไม่ดีออกจากกันได้ ลักษณะของโครงการที่ดี คือ

ประการแรก โครงการต้องมีคณะทำงาน (Staffing) โครงการที่ขาดคณะทำงานที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญก็จะทำงานได้ไม่ประสบผลสำเร็จ ตัวอย่างเช่น โครงการกองทุนหมู่บ้าน 1 ล้านบาท ก็ต้องมีคณะทำงานที่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการกองทุน คณะทำงานอาจจะใช้เวลาทำงานพร้อมกันหลายๆ โครงการ หรืออุทิศตัวเพียงโครงการเดียว

ประการที่สอง โครงการต้องมีงบประมาณ (Budgets) เพราะการทำงานของคณะบุคคลต้องใช้ทรัพยากรที่เป็นเงิน บางครั้งโครงการถูกแบ่งแยกโดยงบประมาณ แต่อย่างไรก็ตามมีโครงการที่ใช้เงินทุนน้อย

ประการที่สาม การให้เงินทุนที่มั่นคง (Stable Funding) มีความสำคัญที่จะทำให้โครงการประสบความสำเร็จ ขวัญกำลังใจและผลงานจะลดลงเมื่อลูกจ้างไม่ได้รับเงินเดือนตามปกติหรือให้ทำงานที่ไม่ใช่น้ำที่

ประการที่สี่ โครงการที่ดีมีลักษณะโดดเด่นในตัวของมันเอง โดยสรุป สามารถมองเห็นได้หรือเป็นที่รู้จักของสาธารณชน หรือประชาชนจะจำโครงการที่ดีจากคำขวัญ สัญลักษณ์ หรือการโฆษณาของรัฐบาล เช่น โครงการกองทุนหมู่บ้าน 1 ล้านบาท โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค และโครงการบ้านเอื้ออาทร เป็นต้น เมื่อองค์กรมีโครงการหลายโครงการ บางครั้งอาจจะมีปรัชญานโยบาย กระบวนการ และวิสัยทัศน์ที่แตกต่างกัน หรือแม้แต่แนวทางการดำเนินงานของคณะทำงาน และเวลาที่ใช้ในการจัดทำโครงการ การเปรียบเทียบทำได้ง่าย ๆ เพื่อแยกแยะความแตกต่างระหว่างโครงการหนึ่งออกจากโครงการอื่น ๆ

ประการที่ห้า ปรัชญาการให้บริการที่ดีโครงการของรัฐบาล เช่น โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค จะมีปรัชญาการให้บริการว่า ยินดีต้อนรับทุกคน ปรัชญาการให้บริการเป็นการสื่อสารได้อย่าง

ชัดเจนว่ากลุ่มลูกค้าต้องถูกต้องเสมอ โครงการที่คลุมเครือ ไม่ชัดเจน จะสร้างปัญหาอย่างมากให้ผู้ประเมิน ดังนั้น โครงการต่าง ๆ ที่ดีจะถูกสร้างบนความน่าเชื่อถือทางวิทยาศาสตร์ และมีการตีพิมพ์ในวารสารที่มีชื่อเสียงนั้นก็คือก่อนที่จะดำเนินการจะลงไปแก้ปัญหาสังคมและเริ่มให้การช่วยเหลือจะต้องศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดนำไปใช้ในโครงการต่าง ๆ

ประการที่หก โมเดลเชิงทฤษฎี (Theoretical Model) นั่นก็คือ ก่อนที่ผู้จัดทำโครงการจะลงไปแก้ปัญหาสังคมและเริ่มให้ความช่วยเหลือมีบางสิ่งบางอย่างที่จะต้องคิดว่าทำไมปัญหาจึงเกิดขึ้นได้อย่างไรซึ่งจะเป็นการทำงานที่ดีที่สุดที่จะแก้ไขสถานการณ์นั้น ๆ โมเดลเชิงทฤษฎีจะสร้างหลักการในแต่ละโครงการและเสนอแนะวิธีการที่เป็นมาตรฐานซึ่งจะทำให้ความพยายามในการแก้ปัญหามีความชัดเจน

กล่าวโดยสรุป โครงการที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ มีการกำหนดผู้รับผิดชอบหรือมีคณะทำงานที่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินการ กำหนดรูปแบบและรายละเอียดการกำหนดการดำเนินงานที่สอดคล้องกลมกลืนกัน มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและระยะเวลาสิ้นสุด และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

ความหมายของการประเมินโครงการ

นักวิชาการ นักการศึกษาต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

พิสนุ พงศรี (2558 : 69) ได้กล่าวถึง ความหมายของการประเมินโครงการโดยรวมไว้ว่าเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของโครงการในระยะหนึ่งระยะใดหรือทุกระยะ โดยนำสารสนเทศจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อตัดสินใจทำโครงการ ทดลองหรือนำร่องปรับเปลี่ยนระบบปรับปรุงขยายผล หรือยกเลิกโครงการนั่นเอง และกนกอร ศิลปะวิโรจน์ (2557 : 9) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการเป็น กระบวนการรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับโครงการใดโครงการหนึ่ง โดยมีการรวบรวมข้อมูลและวิธีการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อประเมินค่าหรือตัดสินว่าโครงการนั้น ๆ บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และมีคุณภาพเพียงมากน้อยเพียงใด ในขณะที่ กมลนันท์ บุญกล้า (2559 : 47) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้สารสนเทศด้านต่าง ๆ แล้วนำมาพิจารณาตัดสินโครงการในแต่ละระยะโดยนำสารสนเทศที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อประกอบการตัดสินใจว่า ควรจะดำเนินการต่อหรือปรับเปลี่ยน ปรับปรุงขยายผล ระวังหรือยกเลิกโครงการ เป็นต้น ประชุม รอดประเสริฐ (2554 : 73) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของการดำเนินโครงการและการพิจารณาংশให้ทราบถึงจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการนั้นอย่างมีระบบแล้วตัดสินใจว่าจะปรับปรุงแก้ไขโครงการนั้นเพื่อการดำเนินงานต่อไปหรือจะยุติโครงการนั้นเสีย ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด พรหมจรรย์ (2563 : 38) ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง การตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงาน ตลอดจนการพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของโครงการนั้น ว่ามีมากน้อยเพียงใด ได้ผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด ซึ่งเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศ

เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพสูง การประเมิน (Evaluation) ประกอบด้วย การวัด (Measurement) บวกกับการตัดสินใจ (Judgment) และ รุทแมน (Rutman, 1982 : 59-60) ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่า หมายถึง การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือวิธีการวิจัยเพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและมีความเชื่อถือได้ของโครงการ แล้วพิจารณาตัดสินว่าโครงการนั้นบรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือไม่และคุณภาพของความสำเร็จนั้นเป็นเช่นใด

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินโครงการ โดยใช้เทคนิคทางการวิจัยเพื่อก่อให้เกิดสารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินโครงการที่เป็นจริง เพื่อวัดประสิทธิภาพของโครงการ และเพื่อให้ทราบว่าโครงการนั้นบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารโครงการว่าจะแก้ไข ปรับปรุง พัฒนาโครงการเพื่อดำเนินงานต่อไปหรือยุติการดำเนินงานโครงการนั้น

ประโยชน์และความสำคัญของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการอย่างมีระบบ ย่อมจะมีส่วนช่วยให้ผู้บริหารโครงการตระหนักถึงคุณภาพของแผนและโครงการที่กำหนดขึ้นไว้ว่า สามารถสนองตอบความต้องการของสังคมหรือสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใดและช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงโครงการให้มีความถูกต้อง เหมาะสม ส่งผลให้โครงการนั้นดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกประการ นักวิชาการด้านการประเมินหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการประเมินโครงการ ดังนี้

ประชุม รอดประเสริฐ (2554 : 65) กล่าวว่า การประเมินโครงการมีความสำคัญและประโยชน์ คือ

1. การประเมินโครงการจะช่วยให้การกำหนดวัตถุประสงค์และมาตรฐานของการดำเนินการมีความชัดเจนยิ่งขึ้น
2. การประเมินโครงการช่วยให้การใช้ทรัพยากรของโครงการเป็นไปอย่างคุ้มค่าหรือเกิดประโยชน์เต็มที่
3. การประเมินโครงการช่วยให้แผนงานบรรลุวัตถุประสงค์และดำเนินงานเป็นไปด้วยดี
4. การประเมินโครงการช่วยแก้ปัญหาอันเกิดจากผลกระทบของโครงการและทำให้โครงการมีข้อที่ก่อให้เกิดความเสียหายลดน้อยลง
5. การประเมินโครงการช่วยควบคุมคุณภาพของโครงการ
6. การประเมินโครงการ ช่วยสร้างขวัญ กำลังใจและสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในโครงการ
7. การประเมินโครงการช่วยตัดสินใจในการบริหารโครงการ เป็นข้อมูลอย่างสำคัญในการวางแผนหรือกำหนดนโยบายของผู้บริหารโครงการ

ในขณะที่ สมคิด พรหมจักษ์ (2563 : 38-39) กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของการประเมินว่า การประเมินเป็นกิจกรรมที่สำคัญในวงจรการวางแผนและบริหารงานโครงการ เพราะการประเมินมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผน และบริหารโครงการ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนและโครงการตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนการตรวจความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรม

2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน

3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงานโครงการ

4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ และวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินงานโครงการต่อไป

5. ช่วยให้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร คำนึงถึงการลงทุนหรือไม่

สำหรับ เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี (2557 : 93 – 95) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินโครงการต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือของการรับรองคุณภาพในการบริการ ถึงแม้จะไม่สามารถประกันผลสัมฤทธิ์ขั้นสูงสุดของโครงการได้

2. ช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินลงทุนได้รับทราบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการ โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง

3. ช่วยให้ข้อมูลสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลัง โดยสามารถจะทราบได้ว่าโครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน

5. ช่วยให้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้รับบริการ ข้อมูลประเภทนี้ทำให้ทราบถึงข้อจำกัดและปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ

6. ช่วยให้ทราบถึงผลผลิตของโครงการทั้งในด้านที่พึงประสงค์ และไม่พึงประสงค์ควบคู่กันไป

นอกจากนี้ พิสนุ พองศรี (2558 : 37) ได้สรุปว่าความสำคัญของการประเมินโครงการต้องทำเป็นระบบ ซึ่งมีความสำคัญและจะช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ดังนี้

1. เป็นแนวทางหรือวิธีการที่จะนำไปสู่ปรากฏการณ์ที่ต้องการจะให้เกิดขึ้นในอนาคตอย่างมีระบบ โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกิจกรรมต่าง ๆ ไว้

2. ทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้ต่อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ และมีประสิทธิผลได้

3. ทำให้เกิดการประสานระหว่างผู้ปฏิบัติงานหรือหน่วยงานปฏิบัติที่เกี่ยวข้องไม่ให้กิจกรรมบางอย่างขาดหายไปหรือซ้ำซ้อนกัน

4. ทำให้เกิดการประเมินผลอย่างมีขั้นตอนและมีคุณภาพที่ดี ทำให้ได้สารสนเทศจากการประเมินที่เป็นประโยชน์

รอสซี (Rossi, 1982 : 40) ได้อธิบายว่า การประเมินอาจจะมีจุดมุ่งหมายหลายอย่างแตกต่างกันออกไป เช่น

1. การประเมินอาจจะทำเพื่อจุดมุ่งหมายทางการจัดการและการบริหารเป็นการประเมินที่เกี่ยวกับความเหมาะสมของการเปลี่ยนแปลงโครงการ หาวิธีของการปรับปรุงการดำเนินการตลอดจนการทำการประเมินเพื่อให้ครบตามข้อกำหนดของผู้ให้ทุนหรือให้ งบประมาณในการดำเนินงานโครงการเท่านั้น

2. จุดมุ่งหมายเพื่อการวางแผน และการกำหนดนโยบาย ได้แก่ การหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจ กำหนดแนวนโยบายและยุทธศาสตร์ของโครงการ

เวอร์เดลิน (Werdelin, 1977 : 494) ได้สรุปว่า การประเมินมีบทบาทต่อกระบวนการตัดสินใจในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงานไม่ว่ากิจกรรมนั้นจะใหญ่หรือเล็ก สำคัญหรือไม่สำคัญ มีการเปลี่ยนแปลงมากหรือมีการเปลี่ยนแปลงน้อย

กล่าวโดยสรุปประโยชน์และความสำคัญของการประเมินโครงการ เป็นการช่วยให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนการตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ และทำให้การกำหนดลำดับขั้นของกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้ต่อเนื่องสอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดทรัพยากรต่าง ๆ และมีประสิทธิผลได้ ตลอดจนการตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรม ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนยิ่งขึ้น และช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ และวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินงานโครงการต่อไป

ประเภทของการประเมินโครงการ

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2558 : 48) กล่าวว่า การแบ่งประเภทการประเมินโครงการคงมิใช่เป็นการกำหนดเกณฑ์เด็ดขาด แต่จำเป็นต้องอาศัยเกณฑ์หลายชนิดมาจำแนกประเภท เช่น ใช้เวลา วัตถุประสงค์ วิธีการ และรูปแบบการประเมินมาบอกถึงประเภทของการประเมิน ซึ่งในที่นี้อาจจำแนกการประเมินโครงการออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การประเมินโครงการก่อนดำเนินการ (Preliminary Evaluation) เป็นการศึกษาประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Study) ก่อนที่เริ่มโครงการใด ๆ โดยอาจทำการศึกษาถึงประสิทธิภาพของปัจจัยป้อน ความเหมาะสมของกระบวนการที่คาดว่าจะนำมาใช้ในการบริหารจัดการโครงการ ปัญหา อุปสรรค ความเสี่ยงของโครงการ ตลอดจนผลลัพธ์ หรือประสิทธิผลที่คาดว่าจะได้รับ ในขณะเดียวกันก็อาจจะศึกษาผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่น

- การประเมินผลกระทบด้านสังคม (Social Impact Assessment-SIA)
- การประเมินผลกระทบด้านนิเวศ (Ecological Impact Assessment-EIA)
- การประเมินผลกระทบด้านการเมือง (Political Impact Assessment-PIA)
- การประเมินผลกระทบด้านเทคโนโลยี (Technological Impact Assessment-TIA)
- การประเมินผลกระทบด้านประชากร (Population Impact Assessment-PIA)
- การประเมินผลกระทบด้านนโยบาย (Policy Impact Assessment-POIA)
- การประเมินผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Impact Assessment)

การประเมินโครงการก่อนการดำเนินการนี้ มีประโยชน์สำหรับนักลงทุน เพื่อศึกษาว่าก่อนลงมือโครงการใด ๆ นั้น จะเกิดความคุ้มค่าแก่การลงทุน (Cost effectiveness) หรือจะเกิดผลกระทบต่อระบบสิ่งแวดล้อมทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ประชากร เทคโนโลยี และระดับนโยบายหรือไม่ หากได้ทำการศึกษารอบคอบแล้วอาจจะได้ผลการคาดการณ์ล่วงหน้าว่า จะได้เกิดประโยชน์หรือโทษอย่างไร ปัญหา อุปสรรค เป็นอย่างไร เพื่อผู้เป็นเจ้าของโครงการจะได้ตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะเลิกโครงการหรือปรับปรุงองค์ประกอบ และกระบวนการบริหารจัดการโครงการเพียงใด เพื่อให้เกิดผลดี

2. การประเมินระหว่างดำเนินการโครงการ (Formative evaluation) เป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงเป็นสำคัญซึ่งมักจะใช้ประเมินผลระหว่างแผนหรือระหว่างพัฒนาโครงการ ผลที่ได้จาก Formative evaluation นั้น จะช่วยตั้งวัตถุประสงค์ของโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมายที่แท้จริง นอกจากนั้น Formative evaluation อาจใช้ในระหว่างดำเนินโครงการ จะช่วยตรวจสอบว่า โครงการได้ดำเนินไปตามแผนของโครงการอย่างไร อาจเรียกชื่อเฉพาะว่า Implementation evaluation หรือ Formative evaluation อาจตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการว่าดำเนินได้ผลเพียงไร เรียกว่า Progress evaluation โดยทั่วไปแล้ว Formative evaluation อาจใช้ประเมินสิ่งต่อไปนี้

- 1) ทบทวนแผนของโครงการ
- 2) การสร้างแผนของโครงการ
- 3) การพัฒนาแบบสอบถาม (Questionnaire) หรือรายการ (Check list) สำหรับรวบรวมข้อมูลตามเรื่องที่ต้องการ
- 4) การคัดเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสม
- 5) การกำหนดตารางเวลาการประเมินผลให้สอดคล้องกับการดำเนินโครงการ
- 6) การเตรียมข้อมูลที่จะเป็นข่าวสารสำหรับการรายงานและเสนอแนะสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ
- 7) การแนะนำแนวทางปรับปรุง การแก้ปัญหา และการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติของโครงการ

3. การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการหรือประเมินผลผลิต (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลรวมสรุป มักจะใช้ประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ สำหรับโครงการที่มีการดำเนินระยะยาวก็อาจใช้ Summative Evaluation ในการสรุปย่อความระยะยาวต่าง ๆ ข้อมูลที่ได้จากระยะต่าง ๆ จะช่วยให้มีการประเมินสรุปรวมนั้น ส่วนใหญ่จะรวบรวมจากผลของ Formative evaluation เป็น Summative Evaluation ซึ่งผลสรุปที่ได้จะนำสู่การรายงานว่า โครงการได้บรรลุเป้าหมาย (Goals) หรือไม่อย่างไร ตลอดจนการรายงานถึงสถานภาพของโครงการว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวเพียงไร มีปัญหาหรืออุปสรรคใดที่ต้องแก้ไขปรับปรุงข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ผู้บริหารโครงการสามารถนำไปสู่การตัดสินใจว่า โครงการนั้นควรดำเนินการต่อหรือยกเลิก

4. การประเมินประสิทธิภาพ การประเมินโครงการโดยทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยที่ผ่านมา ยังจำกัดอยู่เพียงการประเมินผลผลิต โดยมุ่งที่จะทราบความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อประกอบการตัดสินใจของผู้ให้บริการหรือผู้ให้ทุนในการยุติหรือขยายโครงการ แต่ในปัจจุบันนักประเมินและผู้บริหารโครงการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินประสิทธิภาพของโครงการด้วย โดยถือว่าเป็นประเภทของการประเมินที่จำเป็นสำหรับโครงการบริการทั่วไป เพราะจะช่วยเสริมให้โครงการเหล่านั้น สามารถดำเนินการอย่างสอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาท้องถิ่น หรือโครงการที่เป็นตัวกำหนดเกณฑ์สำคัญสำหรับประกันโครงการขนาดใหญ่ระดับชาติ ที่จะต้องสูญเสียทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดโดยไม่จำเป็น การดำเนินโครงการบริการสังคมนั้น จะไม่มุ่งแต่เพียงความสำเร็จของโครงการเท่านั้น แต่จะต้องให้คําค่าในเชิงของประสิทธิภาพด้วย

สำหรับ ศิริชัย กาญจนวาสี (2556 : 48– 49) ได้แบ่งประเภทของการประเมิน โดยแบ่งตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นได้ 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) การประเมินแบบนี้เป็นการประเมินระหว่างการทำงาน ซึ่งควบคู่ไปกับการดำเนินงานของโครงการ โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่ประเมินว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนใด อีกทั้งรวบรวมปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ สำหรับการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เกิดความเหมาะสม และทำให้ การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

1.2 การประเมินสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินผลเมื่อการดำเนินงานได้สิ้นสุดลงแล้วทำการตรวจสอบว่า โครงการได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด ผลที่เกิดขึ้นได้ใช้ทรัพยากรไปอย่างเพียงพอคุ้มค่าหรือไม่ และทรัพยากรเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการหรือไม่ มีผลกระทบ (Impact) หรือผลที่ไม่ได้คาดหวังหรือผลพลอยได้ (Side Effects) อะไรบ้าง

2. แบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน แบ่งได้ 8 ประเภท ดังนี้

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นการประเมินเบื้องต้นก่อนที่จะจัดทำโครงการ ความต้องการจำเป็น คือ ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นอยู่ ทำให้เกิดความจำเป็นในการจัดทำโครงการขึ้นทำให้ได้แนวคิดของการดำเนินงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างดีและเป็นความต้องการของผู้รับโครงการ หรือหน่วยงานนั้นอย่างแท้จริง การประเมินความต้องการจำเป็นมีประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและการวางแผน

2.2 การประเมินความเป็นไปได้ (Feasibility Evaluation) เป็นการศึกษาศภาพความพร้อมด้านต่าง ๆ ในการจัดทำโครงการ โดยทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการทำโครงการ เช่น ด้านกำลังคน เทคนิค สภาพภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ประชากร การประเมินประเภทนี้ถ้าเป็นโครงการขนาดใหญ่จะต้องทำการสำรวจหรือวิจัยอย่างกว้างขวาง แต่ถ้าเป็นโครงการที่จะทำในองค์กร โรงเรียน อาจใช้การตั้งคำถามเพื่อสำรวจความพร้อม เช่น มีคนพอหรือไม่ มีเวลาพอหรือไม่ มีงบประมาณพอหรือไม่ เป็นต้น

2.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินทรัพยากรจำเป็นที่จะนำมาใช้ในการดำเนินโครงการว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และเพียงพอหรือทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา กลุ่มเป้าหมาย เทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน

2.4 การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมิน การบริหารโครงการการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ การนำปัจจัยนำเข้าของโครงการมาใช้เหมาะสมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ มีประโยชน์ในการค้นหาจุดเด่นหรือจุดด้อยของโครงการ

2.5 การประเมินผลผลิต (Output/Product Evaluation) เป็นการประเมินผลจากโครงการว่า เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ คำนวณเพียงใด โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ มุ่งตอบคำถามว่าโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลการประเมินจะทำให้ได้สารสนเทศในการพิจารณาตัดสินใจ ประเมิน ขยายโครงการ

2.6 การประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบ (Outcome/Impact Evaluation) เป็นการประเมินผลการดำเนินงานจากโครงการที่จัดทำขึ้น ก่อให้เกิดผลอื่นใดเกิดขึ้นตามมาหรือไม่ เป็นทั้งผลที่คาดหวัง และไม่คาดหวัง และทั้งในทางที่ดี และไม่ดี

2.7 การประเมินการติดตาม (Follow up Evaluation) เป็นการดำเนินงานประเมินเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานไปแล้วระยะหนึ่ง เช่น อาจเป็น 6 เดือน 1 ปี หรือ 2 ปี เพื่อดูผลที่ได้จากการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนขึ้น

2.8 การประเมินอภิมาน (Meta Evaluation) เป็นการประเมินงานประเมิน เป็นการพิจารณาตัดสินคุณภาพหรือคุณค่าของการประเมิน ทำให้ทราบถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของรายงานการประเมิน และรายงานการประเมินได้ดำเนินการครอบคลุมกิจกรรมของการประเมินหรือไม่

ซึ่งประกอบด้วยมาตรฐานการใช้ประโยชน์ (Utility) มาตรฐานความเป็นไปได้ (Feasibility) มาตรฐานความเหมาะสม (Propriety) และมาตรฐานความถูกต้อง (Accuracy) เพื่อจะได้นำไปพัฒนารายงานการประเมินให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นต่อไป

3. แบ่งตามผู้ประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

3.1 การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน (Internal Evaluator Evaluation) การประเมินแบบนี้ ผู้ประเมินเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องหรือปฏิบัติงานกับสิ่งที่จะประเมิน ข้อดีก็คือ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงทราบและเข้าใจสิ่งที่ประเมินได้เป็นอย่างดี ข้อเสียก็คือ เมื่อเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้อง จึงอาจมีความลำเอียงเกิดขึ้นได้

3.2 การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก (External Evaluator Evaluation) การประเมินแบบนี้ผู้ประเมินไม่ได้เป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องหรือไม่ได้ปฏิบัติงานกับสิ่งที่จะประเมิน ข้อดีก็คือ ความเป็นกลางในการประเมิน แต่มีข้อเสียก็คือไม่เข้าใจรายละเอียดของสิ่งที่ประเมินไม่เพียงพอและเนื่องจากเป็นบุคคลภายนอกอาจจะไม่ได้รับความร่วมมือในการดำเนินงานประเมิน

4. แบ่งตามมิติการประเมิน แบ่งได้ 4 ประเภท ดังนี้

4.1 การประเมินตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ การประเมินความก้าวหน้าการประเมินผลสรุป และการประเมินเพื่อการพัฒนา

4.2 การประเมินตามข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลเชิงปริมาณ คุณภาพ และแบบผสม

4.3 การประเมินตามวิธีการประเมิน ได้แก่ การประเมินเชิงธรรมชาติและเชิงทดลอง

4.4 การประเมินตามจุดเน้นที่ประเมิน ได้แก่ การประเมินกระบวนการ ผลลัพธ์ ผลกระทบ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลตอบแทน และการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิภาพ

5. แบ่งตามช่วงเวลาเพื่อเอื้อต่อการประเมิน แบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

5.1 การประเมินก่อนดำเนินงาน เป็นการประเมินผลก่อนจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ โดยมุ่งเน้นประเมินตัวโครงการว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์กันในแต่ละส่วนหรือมีความเป็นไปได้ หรือไม่ คุ้มทุน มีเวลาเพียงพอหรือไม่ และจะมีอุปสรรค หรือปัญหาอะไรที่จะทำให้โครงการไม่สามารถดำเนินการได้ การประเมินก่อนดำเนินงานมีประโยชน์ในการตัดสินใจดำเนินโครงการ

5.2 การประเมินระหว่างการทำงาน การประเมินแบบนี้ควบคู่ไปกับการดำเนินงานของโครงการ โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่ประเมินว่าจำเป็นต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ส่วนใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

5.3 การประเมินหลังดำเนินงาน เป็นการประเมินผลเมื่อการดำเนินงานได้สิ้นสุดแล้ว ทำการตรวจสอบว่าโครงการได้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด ผลที่เกิดขึ้นได้ใช้ทรัพยากรไปอย่างเพียงพอคุ้มค่าหรือไม่ และทรัพยากรเพียงพอกับความต้องการของผู้รับบริการหรือไม่ มีผลกระทบ (Impact) หรือผลที่ไม่ได้คาดหวังหรือผลพลอยได้ (Side Effect)

แพตตัน (Patton, 2004 : 277) ได้แบ่งประเภทการประเมินตามเกณฑ์มิติการประเมินเป็น 4 ประเภท คือ

1. ตามวัตถุประสงค์แบ่งได้เป็นการประเมินความก้าวหน้า ประเมินผลสรุปและประเมินเพื่อการพัฒนา

2. ตามข้อมูลแบ่งได้เป็นข้อมูลเชิงปริมาณ คุณภาพและแบบผสม

3. ตามการประเมินแบ่งได้เป็น เชิงธรรมชาติ และเชิงทดลองหรือเชิงระบบ

4. ตามจุดเน้นที่ประเมินแบ่งได้เป็น การประเมินกระบวนการ ผลลัพธ์ผลกระทบการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลตอบแทน และการวิเคราะห์ต้นทุนกับประสิทธิผล

กล่าวโดยสรุปการประเมินแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับว่าจะแบ่งตามเกณฑ์หรือมิติใดมาแบ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะแบ่งตามหลักเกณฑ์ดังนี้ แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน แบ่งตามผู้ประเมินคือ การประเมินโดยผู้ประเมินภายใน การประเมินโดยผู้ประเมินภายนอก แบ่งตามมิติการประเมิน และแบ่งตามช่วงเวลาเพื่อเอื้อต่อการประเมิน คือ การประเมินก่อนดำเนินงาน การประเมินระหว่างการทำงาน และการประเมินหลังดำเนินงาน

กระบวนการประเมินโครงการ

กระบวนการประเมินโครงการ สมคิด พรหมจรรย์ (2563 : 44-49) ได้กล่าวไว้ว่า ในการประเมินโครงการซึ่งถือเป็นการวิจัยรูปแบบหนึ่ง มีกระบวนการดำเนินการประเมินเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ประเมินอะไร : การวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน
2. ทำไมจึงต้องประเมิน : หลักการและเหตุผลของการประเมิน
3. ประเมินเพื่ออะไร : กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน
4. มีแนวคิดทฤษฎีอะไรบ้าง : ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการประเมิน
5. จะประเมินได้อย่างไร : การออกแบบการประเมิน
 - กำหนดรูปแบบการประเมิน
 - กำหนดประเภทของตัวแปรหรือข้อมูลหรือตัวชี้วัด
 - กำหนดแหล่งข้อมูล / ผู้ให้ข้อมูล
 - กำหนดเครื่องมือ / วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล
 - กำหนดเกณฑ์การประเมิน
6. เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีอะไรบ้าง : เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
7. จะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการใด : การเก็บรวบรวมข้อมูล
8. จะสรุปข้อมูลให้มีความหมายได้อย่างไร : การวิเคราะห์ข้อมูล
9. จะนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างไร : รายงานผลการประเมิน

สอดคล้องกับ พิสนุ พองศรี (2558 : 102-105) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมินโครงการหรือขั้นตอนการประเมินโครงการไว้ว่า การประเมินโครงการมีขั้นตอนเช่นเดียวกับการประเมินสิ่งอื่น ๆ ซึ่งในที่นี้เห็นควรแบ่งเป็น 8 ขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการประเมินก่อน ระหว่างหรือสิ้นสุดโครงการก็ตาม และถ้าการประเมินงานประเมินโครงการด้วยก็จะเป็น 9 ขั้นตอน คือ เป็นการตรวจสอบผลการ

ประเมินนั่นเอง ในขั้นตอนต่าง ๆ ทั้ง 8 ขั้นตอน อาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมได้ เช่น บางขั้นตอน อาจมีรายละเอียดแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของโครงการที่จะประเมิน และปัจจัยอื่นบางขั้นตอนก็มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน บางขั้นตอนก็อาจยุบรวมกันได้ บางขั้นตอนก็อาจสลับกันได้ ฯลฯ เป็นต้น สำหรับสาระโดยสรุปของขั้นตอนทั้ง 8 มีดังนี้

1. การศึกษาแนวคิดการประเมินและศึกษาวิเคราะห์โครงการ พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การจะประเมินสิ่งใดหรือประเมินโครงการ ผู้ประเมินต้องศึกษาแนวคิดการประเมินโครงการและสาระที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจศึกษาเรื่องการติดตามโครงการด้วยก็ได้ ตลอดจนอาจศึกษาเพิ่มเติมจากเอกสารอ้างอิงบท และเอกสารหรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เพิ่มเติมด้วยก็ได้ หลังจากนั้นก็ต้องศึกษาวิเคราะห์โครงการที่จะประเมิน และแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งจากเอกสาร บุคคลที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ ผลจากการศึกษาดังกล่าวก็เพื่อให้ได้ข้อสรุปนำไปกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมิน และพัฒนาตัวชี้วัดในขั้นตอนต่อไป โดยอาจนับได้ว่าในขั้นตอนที่ 1 นี้ เป็นการศึกษารายละเอียด โดยยังไม่ลงมือทำอะไรเป็นหลักเป็นฐาน จะเริ่มลงมือเขียน หรือปฏิบัติการเตรียมการประเมินโครงการเบื้องต้นในขั้นที่ 2 ต่อ

2. การกำหนดวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมินและตัวชี้วัด

ในขั้นตอนนี้ นำผลสรุปจากการศึกษาของขั้นตอนที่ 1 มากำหนดวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมิน เมื่อได้วัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมินที่ชัดเจนคงที่ หรือค่อนข้างชัดเจนแล้ว ก็จะเป็นตัวตั้งให้นำไปพัฒนาตัวชี้วัด ซึ่งวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมินอาจได้จาก วัตถุประสงค์โครงการ รูปแบบการประเมิน ความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมิน หรือผู้ว่าจ้าง หรือผู้บังคับบัญชา หรือผู้ร้องขอ ฯลฯ ให้ประเมินประสบการณ์ของผู้ประเมินเอง หรือได้จากการร่วมกันกำหนดของผู้เกี่ยวข้อง ฯลฯ โดยอาจได้จากหลาย ๆ แหล่งร่วมกันก็ได้

การกำหนดวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมิน ถ้าจะให้สะดวกรวดเร็วแบบอาหารกึ่งสำเร็จรูปก็สามารถใช้รูปแบบการประเมินที่กำหนดประเด็นการประเมินมาให้แล้วก็ได้ เช่น รูปแบบ CIPP และรูปแบบของ Kirkpatrick เป็นต้น แต่ก็ต้องประเมินให้ครบข้อกำหนดของรูปแบบ คล้ายกับต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบ หรือกฎหมายที่กำหนด เข้าทำนองง่ายตอนแรกแต่อาจยุ่งยากตอนหลัง ซึ่งจากประสบการณ์ พบว่า นักประเมินที่ชำนาญมักจะไม่ใช้รูปแบบการประเมินเพราะจะทำให้มีความยืดหยุ่นน้อย เมื่อได้วัตถุประสงค์ หรือประเด็นการประเมินแล้ว ก็จะใช้เป็นกรอบในการเลือกพัฒนา หรือสร้างตัวชี้วัด ซึ่งในทางปฏิบัติตัวชี้วัดสำหรับการประเมินโครงการยังมีไม่เพียงพอ หรือไม่ตรงกับโครงการที่จะประเมิน ผู้ประเมินจะต้องพัฒนาด้วยการปรับให้สอดคล้องกับโครงการที่จะประเมินหรือสร้างขึ้นใหม่ ซึ่งตัวชี้วัดที่ได้จะเป็นตัวตั้งในการกำหนดเกณฑ์ คำนวณหนัก (ถ้ามี) แหล่งข้อมูล เครื่องมือ และการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้น ถ้าตัวชี้วัดไม่ชัดเจนพอ ก็จะส่งผลกระทบต่อ การเตรียมงานในขั้นต่อไปได้ บางครั้งต้องกลับมาปรับตัวชี้วัดใหม่ก็มี ตัวชี้วัดเป็นเรื่องสำคัญมาก ในการประเมินโครงการหรือประเมินสิ่งอื่น ๆ

3. การกำหนดเกณฑ์และค่าน้ำหนัก (ถ้ามี)

คำว่า เกณฑ์ในที่นี้ หมายถึง เกณฑ์การตัดสินใจ ส่วนค่าน้ำหนัก หมายถึง ระดับความสำคัญของประเด็นการประเมินและตัวชี้วัด ซึ่งยิ่งเกณฑ์มีความละเอียดและค่าน้ำหนักสอดคล้องกับสภาพโครงการเท่าไร สารสนเทศจากการประเมินก็ยิ่งครอบคลุมชัดเจนมากขึ้นเท่านั้น แม้จะต้องแลกกับความยุ่งยากบ้างก็ตาม เช่นเดียวกับความละเอียดของจอภาพ เครื่องรับโทรทัศน์ หรือจอคอมพิวเตอร์ ที่มีรายละเอียดเป็นพิกเซล (Pixel) ยิ่งจำนวนพิกเซลมากก็ยิ่งคมชัดมาก

ในการกำหนดเกณฑ์และค่าน้ำหนักนั้น อาจแยกได้เป็น 4 ระดับ เรียงตามลำดับความละเอียดจากน้อยไปหามาก คือ ตั้งแต่ไม่กำหนดเกณฑ์ตัดสินเลยมีแต่เกณฑ์ในการแปลความหมาย มีเกณฑ์ตัดสินของตัวชี้วัดเพียง 2 ระดับ คือ ผ่านกับไม่ผ่าน มีเกณฑ์ตัดสินเพียง 2 ระดับ และกำหนดค่าน้ำหนักของตัวชี้วัดและสุดท้าย คือ มีเกณฑ์ตัดสินมากกว่า 2 ระดับ และมีค่าน้ำหนัก

4. การกำหนดกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมิน

เมื่อได้วัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมิน ตัวชี้วัด เกณฑ์ (ถ้ามี) และค่าน้ำหนัก (ถ้ามี) แล้วนำมารวมกันเป็นกรอบแนวคิดการประเมิน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ประเด็นการประเมินกับตัวชี้วัด ถ้าจะให้ละเอียดยิ่งขึ้น ก็กำหนดเกณฑ์ และค่าน้ำหนักโดยเกณฑ์อาจจะกำหนดได้มากกว่า 2 ระดับ และทำเป็นตารางกรอบแนวคิด ซึ่งมีช่องตารางตามองค์ประกอบข้างต้น

จากสาระหรือองค์ประกอบสำคัญของกรอบแนวคิดของการประเมินจะนำไปสู่การกำหนดขอบเขตการประเมินที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิด เกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล และอาจกำหนดองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น พื้นที่ เวลา และแนวทางการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมได้ตามต้องการ โดยจะทำเป็นตารางสรุปและนำไปรวมกับตารางหรือสาระสำคัญของกรอบแนวคิดการประเมิน รวมเป็นตารางกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมิน

5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูล

การประเมินต้องตัดสินใจผลจากสารสนเทศที่เก็บมาได้ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ซึ่งโครงการแต่ละโครงการจะมีลักษณะเฉพาะและความแตกต่างกันมาก จึงยากที่จะใช้เครื่องมือของผู้ที่สร้างหรือพัฒนาไว้ได้ อย่างน้อยก็ต้องมาปรับบ้างยกเว้นเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ที่มีมาตรฐานเหมือนกันนำมาปรับใช้ได้เลย ส่วนเครื่องมือทางสังคมศาสตร์ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ หรือแบบสังเกต มักจะต้องปรับหรือสร้างใหม่เสมอ เมื่อสร้างแล้วถ้าเป็นไปได้ก็ควรพัฒนาคุณภาพของเครื่องมือด้วย

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเตรียมปฏิบัติการประเมินขั้นตอนที่ 5 จะนำมาใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง ในส่วนขั้นตอนนี้เป็นการเริ่มปฏิบัติจริงในภาคสนามโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น สอบถาม สัมภาษณ์ สังเกต ถ้าเป็นกรณีข้อมูลเชิงคุณภาพก็อาจใช้เทคนิคต่าง ๆ เพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์กลุ่มแบบเจาะจง (Focus Group Interview) และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นต้น

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินโครงการจะง่ายกว่าการวิจัย เพราะมักจะใช้สถิติพื้นฐานง่าย ๆ เช่น จำนวนนับ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน อาจจะมีที่ยากขึ้นบ้างก็คือ สถิติที่ใช้ทดสอบ ซึ่งมักจะเป็นการทดสอบที (t – test) และสถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ เช่น การหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตร KR – 20 หรือสูตรอัลฟา (α) ของ ครอนบัค (Cronbach) เป็นต้น

8. การเขียนรายงานการประเมิน

รายงานการประเมินโครงการที่สมบูรณ์ จะมีโครงสร้างคล้ายกับรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ คือ มีส่วนนำ ส่วนที่เป็นเนื้อหา 5 บท และส่วนท้ายซึ่งจะเป็นภาคผนวกต่าง ๆ ข้อแตกต่างที่สำคัญก็คือ การรายงานการประเมินจะเสนอแก่ผู้เกี่ยวข้องกับโครงการมากกว่าเผยแพร่แก่บุคคล หรือหน่วยงานทั่วไป เหมือนกับรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ นอกจากนี้การเขียนรายงานการประเมินจะต้องอาศัยความสามารถทั้งศาสตร์และศิลป์เข้าช่วย เพื่อจุดใจหรือโน้มน้าวให้ผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินไปใช้จริง อย่างไรก็ตามในกรณีโครงการขนาดเล็กหรือมีความเร่งด่วน อาจเขียนรายงานการประเมินโครงการโดยสรุป ไม่ต้องมีโครงสร้างสมบูรณ์เช่นเดียวกับการวิจัยในชั้นเรียนที่อนุญาตให้เขียนหน้าเดียว หรือเพียง 5 – 10 หน้าก็ได้

9. การประเมินงานประเมินโครงการ (ถ้ามี)

การประเมินงานประเมินโครงการ หรืองานประเมินอื่น ๆ ยังมีน้อยมาก แต่ในที่นี้เห็นว่าควรจะนำเสนอไว้ในลักษณะการตรวจสอบคุณภาพของรายงานการประเมินด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อเป็นการกระตุ้นหรือเร่งรัดให้การประเมินโครงการมีคุณภาพมาตรฐานที่สูงขึ้น ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะยังมีการประเมินงานประเมินโครงการน้อยแต่คาดว่าจะในอนาคตจะต้องมีการนำไปใช้กันมากขึ้น

กล่าวโดยสรุปกระบวนการประเมินโครงการหรือขั้นตอนการประเมินโครงการเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งที่ผู้ประเมินต้องศึกษาทำความเข้าใจ และปฏิบัติด้วยความรอบคอบ อย่างเป็นระบบ ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าโดยสรุปมี 9 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ประเมินอะไร : การวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน 2) ทำไมจึงต้องประเมิน : หลักการและเหตุผลของการประเมิน 3) ประเมินเพื่ออะไร : กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน 4) มีแนวคิดทฤษฎีอะไรบ้าง : ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และแนวทางการประเมิน 5) จะประเมินได้อย่างไร : การออกแบบการประเมิน 6) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินมีอะไรบ้าง : เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน 7) จะเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการใด : การเก็บรวบรวมข้อมูล 8) จะสรุปข้อมูลให้มีความหมายได้อย่างไร : การวิเคราะห์ข้อมูล และ 9) จะนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างไร : รายงานผลการประเมิน

รูปแบบการประเมินโครงการ

ความหมายของรูปแบบการประเมินได้มีนักวิชาการด้านการประเมินได้สรุปความหมายของรูปแบบการประเมินไว้หลายท่าน ดังนี้

สมคิด พรหมจ้อย (2563 : 50) ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบการประเมิน หมายถึง กรอบความคิดหรือแบบแผนในการประเมิน ที่แสดงให้เห็นถึงรายการที่ควรประเมิน หรือกระบวนการ

ของ การประเมิน ในการประเมินโครงการใดโครงการหนึ่งนั้น เราควรพิจารณาในเรื่องใดบ้าง (What) ใน ขณะเดียวกันบางรูปแบบอาจมีการเสนอแนะด้วยว่า ในการประเมินแต่ละรายการแต่ละเรื่องควร พิจารณาหรือตรวจสอบอย่างไร ซึ่งเป็นลักษณะการเสนอแนะ วิธีการ (How) รูปแบบการประเมิน ส่วน ใหญ่เริ่มต้นหรือเกิดขึ้นในชั้นเรียน กล่าวคือเสนอรูปแบบการประเมินเพื่อการประเมินการจัด การเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นสำคัญ และต่อมามีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดเหล่านั้น เพื่อการ ประเมินงาน/โครงการในวงกว้างมากขึ้น

พิสนุ พงศ์ศรี (2558 : 29) ได้สรุปความหมายของรูปแบบว่า หมายถึง สิ่งที่บุคคลสร้าง หรือพัฒนาขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี ประสบการณ์ จิตนาการ เพื่อถ่ายทอดออกมาแทนปรากฏการณ์ ด้วยการนำเสนอให้เข้าใจง่าย กระชับ ถูกต้อง สามารถนำไปเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติได้ โดยมี องค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ วัตถุประสงค์ ตัวแปรหรือสาระสำคัญและความสัมพันธ์ เชื่อมโยงระหว่างตัวแปรอย่างเป็นระบบ

รัตน์ บัวสนธ์ (2557 : 103-104) ได้สรุปความหมายของรูปแบบการประเมินว่า รูปแบบ การประเมิน หมายถึง การถ่ายทอดแบบหรือภาพจำลองของทฤษฎีการประเมิน ซึ่งจะแสดงถึง ความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบระหว่างสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมิน รูปแบบการประเมินจึงไม่ใช่ รายละเอียดหรือสิ่งที่สมบูรณ์เป็นจริงเกี่ยวกับการประเมิน หากแต่รูปแบบการประเมินจะช่วยให้เกิด ความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินได้อย่างเป็นระบบ

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินโครงการหมายถึง การถ่ายทอด กรอบความคิด หรือแบบแผนในการประเมินที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการในการประเมินทั้งหมด ให้ เข้าใจได้ง่ายขึ้นโดยแสดงถึง รายการที่ควรประเมิน หรือกระบวนการของการประเมิน รูปแบบ การประเมินไม่ใช่รายละเอียดหรือสิ่งที่สมบูรณ์เป็นจริงเกี่ยวกับการประเมิน หากแต่รูปแบบ การประเมินจะช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินได้อย่างเป็นระบบ

การพิจารณารูปแบบของการประเมิน นอกจากจะมีการแบ่งออกเป็นประเภทหรือชนิด ของการประเมิน (Type of Evaluation) สามารถแบ่งตามลักษณะของการประเมินโดยการพิจารณา รูปแบบของการประเมิน (Evaluation Model) ซึ่งถือได้ว่าเป็นวิวัฒนาการของแนวคิดทฤษฎี การประเมินโครงการที่ได้รับการพัฒนามาเป็นลำดับ มีผู้เสนอแนวความคิดทฤษฎีการประเมินเกี่ยวกับ รูปแบบ (Ace roach) ในการประเมินไว้มากมายหลายรูปแบบแต่ละแบบมีแนวความคิด ทฤษฎี เหตุผล และวิธีการประเมินที่มีผู้นิยมนำไปใช้เป็นแบบอย่าง (Model) ในการประเมินสภาพการณ์ ของปัญหาที่จะประเมินต่างกันไป การจัดกลุ่มรูปแบบการประเมินโครงการแบ่งออกเป็นสามกลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้ (สมคิด พรหมจ้อย, 2563 : 50)

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ สำหรับใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการของผู้บริหาร ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสต์เฟิลบีม และอัลคิน

1.1 รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม

ดาเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Danail L. Stufflebeam) และคณะ (1983) ได้เสนอแนวคิด เกี่ยวกับรูปแบบการประเมินที่เรียกว่า ซิปโมเดล (CIPP Model) ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายเป็นรูปแบบการประเมินที่มีระบบแบบแผนอย่างชัดเจนและสามารถนำไปใช้ในการประเมินโครงการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง คำว่า CIPP ย่อมาจาก C : Context บริบทหรือสภาวะแวดล้อม I : Input ปัจจัยเบื้องต้น P : Process กระบวนการ P : Product ผลผลิต

ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า แนวคิดการประเมินของสตัฟเฟิลบีมนี้ ได้ยึดหลักของการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) หรือวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) สตัฟเฟิลบีมได้ให้นิยามการประเมินว่า เป็นกระบวนการของการระบุกำหนดข้อมูล ที่ต้องการการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ๆ และนำข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำให้เป็นสารสนเทศ เพื่อใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่เหมาะสมในการดำเนินงานโครงการ สตัฟเฟิลบีม ได้พัฒนาแนวคิดของวิธีการประเมินโดยอาศัยลักษณะของการแบ่ง ประเภทของการตัดสินใจ โดยให้เห็นว่าในการตัดสินใจในส่วนใดก็แล้วแต่ จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากการใช้กระบวนการประเมินมาช่วยในการตัดสินใจ

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2557 : 58-61) กล่าวว่า รูปแบบการประเมินดาเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Danail L. Stufflebeam) และคณะ (1983) ได้แบ่งการประเมินออกเป็น 4 ประเภท คือ 1) การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินการใด ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดหลักการและเหตุผล รวมทั้งเพื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการดังกล่าว การชี้ประเด็นปัญหาตลอดจนการพิจารณาความเหมาะสมของเป้าหมายของโครงการ 2) การประเมินตัวป้อนเข้า เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมความเพียงพอของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ ตลอดจนเทคโนโลยีและแผนของการดำเนินงาน 3) การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพมากขึ้น 4) การประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้นเป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากการทำโครงการกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้แต่ต้น รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ

สรุปได้ว่าการประเมินโดยใช้รูปแบบ CIPP เป็นการประเมินที่ครอบคลุมทั้งด้านนโยบาย เป้าหมาย ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้น การดำเนินงานของโครงการ และผลสำเร็จของโครงการตามเป้าหมาย จึงเป็นรูปแบบการประเมินที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายทั่วไป

1.2 รูปแบบการประเมินของอัลคิน

อัลคิน (Alkin, 1969 : 53) ได้เสนอรูปแบบการประเมินเรียกว่า CSE (Center for the study of Evaluation Approach) จุดเน้นของการประเมิน ตามแนวความคิดของ Akin คือ การประเมินเพื่อการตัดสินใจ การประเมินจะประกอบด้วย การจัดหาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะนำไปใช้ในการตัดสินใจในการประเมิน จำเป็นต้องประเมินในเรื่องต่าง ๆ 5 ด้าน ดังนี้

1) การประเมินระบบ (System Assessment) เป็นการอธิบาย หรือพรรณนา สภาพของระบบเพื่อเปรียบเทียบ สภาพที่แท้จริงและความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้น การประเมินระบบ จะช่วยให้เราสามารถกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่เหมาะสม สิ่งที่จะต้องศึกษา ได้แก่ ความต้องการของประชาชน ชุมชนและสังคมที่มีต่อสภาพการณ์ปัจจุบัน สำหรับการประเมินระบบ แต่ละส่วนจำเป็นต้องใช้เทคนิคและวิธีการต่าง ๆ กัน

2) การประเมินการวางแผนโครงการ (Program Planning) เป็นการประเมิน ก่อนที่จะมีการดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อมูลข่าวสารมาใช้ในการตัดสินใจพิจารณาทางเลือกที่เหมาะสม ของโครงการ นักประเมินต้องหาข้อมูลที่แสดงความคาดหวังที่จะบรรลุเป้าหมาย พร้อมกับประเมินผล ที่จะได้รับจากการใช้วิธีดำเนินการต่าง ๆ ด้วย เพื่อให้สามารถเห็นข้อเปรียบเทียบในการหาทางเลือก ที่เหมาะสม โดยใช้วิธีที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของปัญหา โดยทั่วไปจะใช้การประเมินจาก เกณฑ์ภายนอก และการประเมินจากเกณฑ์ภายใน

3) การประเมินการนำไปใช้หรือการดำเนินโครงการ (Program Implementation) เป็นการประเมินขณะที่โครงการกำลังดำเนินงาน เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานของโครงการนั้นได้ เป็นไปตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้วางแผนไว้หรือไม่ ผลที่เกิดมีความสอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนไว้หรือ คาดหวังไว้เพียงใด

4) การประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ (Program Improvement) เป็นการ ประเมิน เพื่อหาข้อมูลที่น่ามาใช้ในการดำเนินโครงการให้บรรลุจุดหมายและมีผลที่ไม่คาดคิดมาก่อนเกิดขึ้น บ้างหรือไม่ ดังนั้นผู้ประเมินจึงมีบทบาทสำคัญในการที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จ หรือ ความล้มเหลวในทุก ๆ ด้านของโครงการ ตลอดจนผลกระทบของโครงการที่มีต่อโครงการอื่น เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงโครงการต่อไป

5) การประเมินเพื่อการยอมรับโครงการ (Program Certification) ขั้นตอนนี้ ผู้ประเมินต้องหาข้อมูลข่าวสารรายงานต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ เพื่อใช้ข้อมูลในการพิจารณาตัดสิน คุณค่าของโครงการและศักยภาพในการสรุปอ้างอิง ไปสู่สถานการณ์อื่น ๆ หรือนำไปใช้กับโครงการ ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้กว้างขวางเพียงใด ในขั้นนี้ข้อมูลที่ได้จากผู้ประเมินจะทำให้ผู้บริหาร ได้ตัดสินใจว่าควรจะดำเนินการกับโครงการในลักษณะใด อาจจะยกเลิก ปรับปรุงใหม่หรืออาจจะ ขยายโครงการออกไปอีก เป็นต้น

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการวินิจฉัยหรือการตัดสินคุณค่า

เป็นรูปแบบการประเมินที่เป็นกระบวนการของการกำหนด และวินิจฉัยคุณค่าของโครงการ โดยเทียบกับเกณฑ์ภายใน และเกณฑ์จากภายนอก ได้แก่ รูปแบบของสคริฟเวน (Scriven) สเตค (Stake) และโพรวัส (Provus)

2.1 รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน

สคริฟเวน (Scriven, 1967 : 57-59) ได้เสนอแนะว่าในเรื่องการประเมินเพื่อปรับปรุง หรือดูความก้าวหน้าของโครงการ การประเมินความก้าวหน้า ไม่จำเป็นต้องใช้นักประเมินอาชีพ

อาจจะเป็นนักประเมินสมัครเล่นหรือเป็นผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับโครงการนั้น ๆ ก็ได้ แต่ถ้าเป็นการประเมินเพื่อตัดสินคุณค่า หรือการประเมินผลสรุปนั้นควรจะแยกหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคคลต่าง ๆ ให้ชัดเจน รวมทั้งควรจะได้มีการปรึกษาหารือกันระหว่างประเมินกับผู้ดำเนินงานในโครงการด้วย

วิธีการประเมินในการประเมินมีวิธีการที่สามารถนำไปใช้ได้ 2 วิธีคือ

1) การประเมินก่อนมีการปฏิบัติงานหรือการประเมินคุณค่าภายใน (Intrinsic Evaluation) คือประเมินคุณค่าของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น เนื้อหาจุดมุ่งหมาย กระบวนการ การให้คะแนนและเจตคติของครู เป็นการประเมินก่อนที่จะนำไปปฏิบัติงาน

2) การประเมินคุณค่าการปฏิบัติงาน (Pay-off Evaluation) คุณค่าจากผลที่เกิดขึ้นจากการใช้เครื่องมือวัดกับนักเรียนเป็นการประเมินในส่วนซึ่งเป็นผลที่มีต่อผู้รับบริการจากการดำเนินโครงการ เช่น ผลที่ได้จากคะแนนสอบหรือผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริหาร การประเมินคุณค่าการปฏิบัติงานให้ความสนใจเกี่ยวกับผลของโครงการที่เกิดกับผู้รับบริการ จึงจัดว่าเป็นการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยอิงเกณฑ์ภายนอก

2.2 รูปแบบการประเมินของสเตค

สเตค (Stake, 1967 : 59-62) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินโดยใช้แนวคิดของครอนบาคและสคริฟเวน เป็นพื้นฐานในการปฏิบัติ ในการประเมินของสเตค ถือว่าเป็นรูปแบบหนึ่งที่นักประเมินนำมาประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางในการประเมินโครงการ การประเมินตามความเห็นของสเตค หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวกับการเก็บ รวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินคุณค่าของโครงการ จุดมุ่งหมายของการประเมินมีอยู่ 2 ประการ คือ เพื่อต้องการได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่นำมาบรรยายเกี่ยวกับโครงการนั้น และ เพื่อต้องการได้ข้อมูลต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการตัดสินคุณค่าของโครงการ

สเตคได้เสนอรูปแบบการประเมิน ใช้ชื่อว่า รูปแบบการประเมิน เคนท์แนนซ์ (Countenance Model) ซึ่งตามโครงสร้างรูปแบบนี้ได้จำแนกข้อมูลการประเมิน ออกเป็น 2 ส่วน คือ เมตริกบรรยาย (Description Matrix) และเมตริกตัดสินคุณค่า (Judgment Matrix) และได้เสนอว่าก่อนบรรยายหรือตัดสินคุณค่าของโครงการใด ๆ นักประเมินควรทำการวิเคราะห์หลักการและเหตุผลของโครงการนั้น ๆ ด้วย การประเมินโครงการตามแนวคิดของสเตค ผู้ประเมินจะต้องรวบรวมข้อมูลแท้จริงให้ได้เนื่องจากแหล่งข้อมูลมีมากมายและวิธีการเก็บข้อมูลมีหลายวิธี ข้อมูลที่ต้องการคือข้อมูลที่นำมาใช้เพื่อการอธิบายและการตัดสินใจ ตามรูปแบบการประเมินนี้ได้จำแนกสิ่งที่จะต้องพิจารณาในการประเมินออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. สิ่งนำหรือปัจจัยเบื้องต้น (Antecedents) หมายถึง สภาพเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อนแล้ว หรือปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการ

2. การปฏิบัติ (Transaction) หมายถึง กิจกรรมดำเนินการกิจกรรมที่ปฏิบัติ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูและนักเรียน พฤติกรรมระหว่างบุคคลปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน เป็นต้น

3. ผลลัพธ์หรือผลการดำเนินงาน (Outcomes) หมายถึง ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการในการเก็บข้อมูลผู้ประเมินจะต้องบันทึกข้อมูลทั้งสามชนิดนี้ด้วย

2.3 รูปแบบการประเมินของโพรวัส

โพรวัส (Provus, 1971 : 200-215) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินขึ้นในปี ค.ศ. 1969 โดยมีจุดมุ่งหมายของการประเมิน คือ การหาข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของโครงการ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาโครงการ โดยขั้นตอนการประเมินโครงการมี 5 ขั้นตอน คือ

1. การบรรยายโครงการ จะพิจารณาโครงการในแง่ของความครอบคลุมว่ามีตัวแปรต่าง ๆ ครบถ้วนหรือไม่ เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดโดยคณะกรรมการ เพื่อดูว่าโครงการมีความสอดคล้องทั้งภายนอกและภายใน หรือว่ามีความซ้ำซ้อนกับโครงการอื่นหรือไม่
2. การดำเนินงานตามโครงการ เป็นการประเมินเพื่อสังเกตว่า เมื่อนำปัจจัยนำเข้าสู่โครงการแล้วมีอะไรเกิดขึ้นกับโครงการ ผลเป็นไปตามเกณฑ์หรือมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
3. กระบวนการของโครงการ เป็นการประเมินเพื่อดูความเป็นเหตุเป็นผลของโครงการ ตรวจสอบว่าการดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ในโครงการเพียงใด
4. ผลผลิตของโครงการ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่า ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของโครงการเพียงใด โดยพิจารณาจากผลผลิตที่เกิดขึ้นจริงกับผลผลิตที่ได้กำหนดไว้ในโครงการ
5. การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลกำไร เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายกับผลที่ได้รับว่า มีลักษณะเป็นอย่างไร สิ้นเปลืองมากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้แนวคิดของโพรวัส มีจุดเน้นที่สำคัญของการประเมิน ก็คือ การหาความแตกต่างและความไม่สอดคล้องกันระหว่างมาตรฐานกับการปฏิบัติ โดยใช้การทำงานเป็นทีมและโดยใช้บทบาทของนักประเมินเป็นอิสระจากคณะผู้ดำเนินโครงการ ในขณะเดียวกัน ผู้ดำเนินโครงการจะต้องมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการประเมิน ดังนั้นความเห็นเกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างคณะผู้ประเมินกับคณะผู้ปฏิบัติงานโครงการจึงต้องมีความสัมพันธ์กัน ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่ยาก แต่ก็มีคุณค่ามากต่อการประเมิน การประเมินตามแนวคิดนี้จะต้องอาศัยหลักการที่สนับสนุนส่งเสริมซึ่งกันและกัน และให้ความสำคัญต่อการพัฒนาโดย มีเกณฑ์มาตรฐานที่เป็นปรนัย และมีความเป็นไปได้ควบคู่กันไป (เยาวดี ราชชัยกุลวิบูลย์ศรี, 2556 : 55-56)

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย

เป็นการประเมินที่เน้นการตรวจสอบที่เกิดขึ้น จากโครงการว่า สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) และครอนบาค (Cronbach)

3.1 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556 : 5) ได้กล่าวถึง แนวคิดและโมเดลในการประเมินของไทเลอร์ (Tyler's Rationale and Model of Evaluation) ว่าไทเลอร์ ได้เสนอโมเดลการประเมินเรียกว่า “Tyler's Goal Attainment Model or Objective-Based Model” ซึ่งเป็นโมเดลที่ยึด

จุดมุ่งหมายเป็นหลักในการประเมินความสำเร็จของโครงการ โดยการตรวจสอบผลผลิตของ โครงการว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ จุดมุ่งหมายของการประเมินตามแนวคิดของ ไทเลอร์ ที่สำคัญ มี 2 ประการ คือ 1) เพื่อตรวจสอบดูว่าจุดมุ่งหมายของโครงการซึ่งได้กำหนดไว้ในรูปของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมนั้นได้บรรลุผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด 2) เพื่อหาข้อมูลสารสนเทศมาใช้ในการปรับปรุงการดำเนินโครงการ

ขั้นตอนของการประเมินโครงการตามแนวคิดของไทเลอร์ มีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมให้ชัดเจนว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องเกิดพฤติกรรมอะไรบ้าง อาจจะเป็นพฤติกรรมรายบุคคลหรือรายกลุ่มก็ได้
2. กำหนดและเลือกเนื้อหาสำคัญที่จะทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้เกิดการเรียนรู้แล้วมีการเปลี่ยนแปลงไปตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้
3. กำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ การสอน สถานการณ์และวิธีการต่าง ๆ ที่จะให้ผู้เข้าร่วมโครงการได้แสดงพฤติกรรมที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ และดำเนินกิจกรรมดังกล่าว
4. เลือกและสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดพฤติกรรมตามที่ได้ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ระบุว่าจะมีการบรรลุจุดมุ่งหมายเพียงใด
5. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับและใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับเปรียบเทียบกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดเพื่อการพิจารณาจุดเด่นและจุดด้อยของโครงการ

3.2 รูปแบบการประเมินของครอนบาค

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2557 : 34-35) กล่าวว่า ครอนบาค มีความเห็นว่าการประเมินนั้นไม่ควรกระทำโดยใช้แต่แบบทดสอบเพียงประการเดียว แต่ควรมีมาตรการอื่นประกอบด้วย โดยครอนบาคได้เสนอแนวทางการประเมินเพิ่มเติมไว้อีก 4 แนวทาง คือ

1. การศึกษากระบวนการ (Process Studies) ได้แก่ การศึกษาภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เช่น การที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดไม่ถูกต้อง การสังเกตผลการใช้สื่อ การซักถามนักเรียนขณะดำเนินการสอน หรือขณะให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ สามารถจะนำมาเป็นข้อมูลที่ใช้เพื่อการพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาได้เป็นอย่างดี
2. การวัดศักยภาพของผู้เรียน (Proficiency Measurement) ครอนบาค ได้ให้ความสำคัญต่อคะแนนรายข้อมากกว่าคะแนนจากแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยให้ทัศนะว่า คะแนนจากแต่ละข้อสามารถชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้เรียนรู้แล้ว และสิ่งที่ควรจะพัฒนาต่อไป ด้วยเหตุนี้ ครอนบาคจึงให้ความสำคัญต่อการสอบเพื่อวัดสมรรถภาพของผู้เรียนระหว่างการเรียนการสอนว่ามีความสำคัญมากกว่าการสอบประจำปลายภาคเรียนหรือการสอบปลายปี

3. การวัดทัศนคติ (Attitude Measurement) ครอนบาค ให้ทัศนะว่า การวัดทัศนคติเป็นผลที่เกิดจากการเรียนการสอนส่วนหนึ่งซึ่งมีความสำคัญเช่นกัน การวัดทัศนคติอาจทำได้หลายวิธีเช่น การสัมภาษณ์ การตอบแบบสอบถาม และอื่น ๆ

4. การติดตามผล (Follow-up Studies) เป็นการติดตามผลการทำงาน หรือ ภาวะการณ์เลือกศึกษาต่อในสาขาต่าง ๆ รวมทั้งการให้บุคคลที่เรียนในระดับชั้นพื้นฐานที่ผ่านมาแล้วได้ประเมินถึงข้อจำกัดของวิชาต่าง ๆ ว่าควรมีการปรับปรุงเพิ่มเติมอย่างไร เพื่อช่วยในการพัฒนาหรือปรับปรุงรายวิชาเหล่านั้นต่อไป

โดยสรุปจากการศึกษารูปแบบการประเมินโครงการ ซึ่งมีอยู่หลายประเภทหรือหลายชนิด ดังกล่าวข้างต้น ผู้ประเมินได้วิเคราะห์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้สำหรับการประเมินโครงการครั้งนี้ให้เหมาะสมกับโครงการที่ประเมิน โดยเลือกนำรูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) มาใช้เป็นแนวทางในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ซึ่งเป็นรูปแบบการประเมินที่นิยมใช้กันแพร่หลายมากที่สุด โดยเฉพาะการประเมินโครงการต่าง ๆ เป็นการประเมินที่มีระบบ มีหลักการ มีขั้นตอนสามารถใช้ประเมินกระบวนการทำงาน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ ข้อมูลจากการประเมินสามารถตัดสินโครงการได้อย่างยุติธรรม ชัดเจน ผลที่ได้จากการประเมินทำให้ทราบผลการปฏิบัติงานและทำให้เกิดความเข้าใจสารสนเทศที่ครอบคลุมตรงตามข้อเท็จจริง

2. หลักการ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินแบบชิป (CIPP Model)

การประเมินแบบชิป (CIPP Model) เป็นการประเมินที่ใช้รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (Decision – Oriented Evaluation) ซึ่งผู้ประเมินได้นำมาใช้ในการประเมินโครงการครั้งนี้ โดยแดเนียล แอล สตฟเฟิลบีม (Daneil L. Stufflebeam, 1983) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการประเมินแบบชิปโมเดล (CIPP Model) ว่าเป็นการประเมินด้วยกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญคือใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา วัตถุประสงค์ของการประเมินคือการให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ คำว่า CIPP เป็นคำย่อมาจากคำว่า Context, Input, Process และ Product โดยการประเมินจะมุ่งประเมินใน 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 สภาพแวดล้อมหรือบริบท (Context Evaluation) ด้านที่ 2 ปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ด้านที่ 3 กระบวนการ (Process Evaluation) ด้านที่ 4 ผลผลิต (Product Evaluation) และ สตฟเฟิลบีม ได้ให้ความหมายว่า การประเมินเป็นกระบวนการของการบรรยาย การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสาร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม ซึ่งการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สำคัญ มุ่งประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่น

- เป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่

- วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่

- เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาส ที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้ จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

- ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการ มีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่

- กิจกรรมที่ได้เลือกสรรแล้ว ที่กำหนดไว้ในโครงการ มีความเป็นไปได้เพียงใด

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติงานของโครงการนั้นด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

- การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่

- เกิดปัญหา อุปสรรค ไม่ราบรื่น ไม่คล่องตัว หรือไม่อย่างไร

- มีการแก้ไขปัญหาอย่างไร

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อม ปัจจัยเบื้องต้น และกระบวนการร่วมด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ ๆ เช่น

- เกิดผล / ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่

- คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไร

- เกิดผลกระทบอื่นใดบ้างหรือไม่

สมคิด พรหมจ้อย (2563 : 59-60) กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการแบบชิป มีแนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่น

1.1 เป็นโครงการที่ตอบสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือนโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดหรือไม่

1.3 เป็นโครงการที่เป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่

2. การประเมินปัจจัยนำเข้าของโครงการ (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยวิเคราะห์ว่าปัจจัยที่ใช้มีส่วนช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ เป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

2.1 ปัจจัยที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเหมาะสมเพียงพอหรือไม่

2.2 กิจกรรม/แผน/ทางเลือกที่ได้เลือกสรรแล้วที่กำหนดไว้ในโครงการมีความเป็นไปได้และเหมาะสมเพียงใด

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และเป็นการรายงานการปฏิบัติงานของโครงการ ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ เช่น

3.1 เกิดปัญหาอุปสรรคใดบ้าง

3.2 มีการแก้ไขปัญหาอย่างไร

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อมปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย ซึ่งเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามที่สำคัญ ๆ เช่น

4.1 เกิดผลหรือได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่

4.2 คุณภาพของผลลัพธ์เป็นอย่างไร

4.3 เกิดผลกระทบอื่นใดหรือไม่

จำเนียร สุขหลาย และคณะ (2558 : 207) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีม ไว้ว่า การประเมินรูปแบบนี้เป็นที่นิยมของนักประเมินโครงการมาก ทั้งนี้ เพราะนักประเมินจะได้ข้อดี ข้อบกพร่อง และประสิทธิภาพของโครงการ ที่จะประเมินได้เป็นอย่างดี และได้อธิบายแบบจำลองชีพว่า จะประเมินในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการตัดสินใจในเรื่องเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบของโครงการ

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตัดสินใจในด้านการประยุกต์ใช้เพื่อควบคุมการดำเนินการของโครงการ

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อวิเคราะห์และดูผลสัมฤทธิ์ของโครงการ

สอดคล้องกับ เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556 : 57-63) กล่าวว่า รูปแบบการประเมินของสตีฟเฟิลบีม แบ่งการประเมินออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation: C) เป็นการประเมินก่อนที่จะลงมือดำเนินการโครงการใด ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อกำหนดหลักการและเหตุผล รวมทั้งเพื่อพิจารณาความจำเป็นที่จะต้องจัดทำโครงการดังกล่าว การชี้ประเด็นปัญหาตลอดจนการพิจารณาความเหมาะสมกับเป้าหมายของโครงการ

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation: I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ ตลอดจนเทคโนโลยีและแผนของการดำเนินงาน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation: P) ซึ่งการประเมินในด้านนี้เป็นการประเมินเพื่อหาเหตุผล ดังต่อไปนี้

3.1 หาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ เพื่อทำการแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อบกพร่องนั้น ๆ

3.2 นำข้อมูลประกอบการตัดสินใจที่จะสั่งการเพื่อการพัฒนางานต่าง ๆ

3.3 บันทึกภาวะของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไว้เป็นหลักฐาน

4. การประเมินผลผลิตที่เกิดขึ้น (Product Evaluation: P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจากการทำโครงการกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นการยกเลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ

การจัดประเภทของการประเมินดังกล่าว แสดงถึงการประเมินที่พยายามให้ครอบคลุมกระบวนการทำงานในทุก ๆ ขั้นตอน ตามแนวคิดที่รู้จักกันดีในนามว่า “CIPP” สิ่งที่ควบคู่กับการประเมินทั้ง 4 ประเภท คือการตัดสินใจเพื่อดำเนินการใด ๆ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ 4 ประเภท ดังนี้

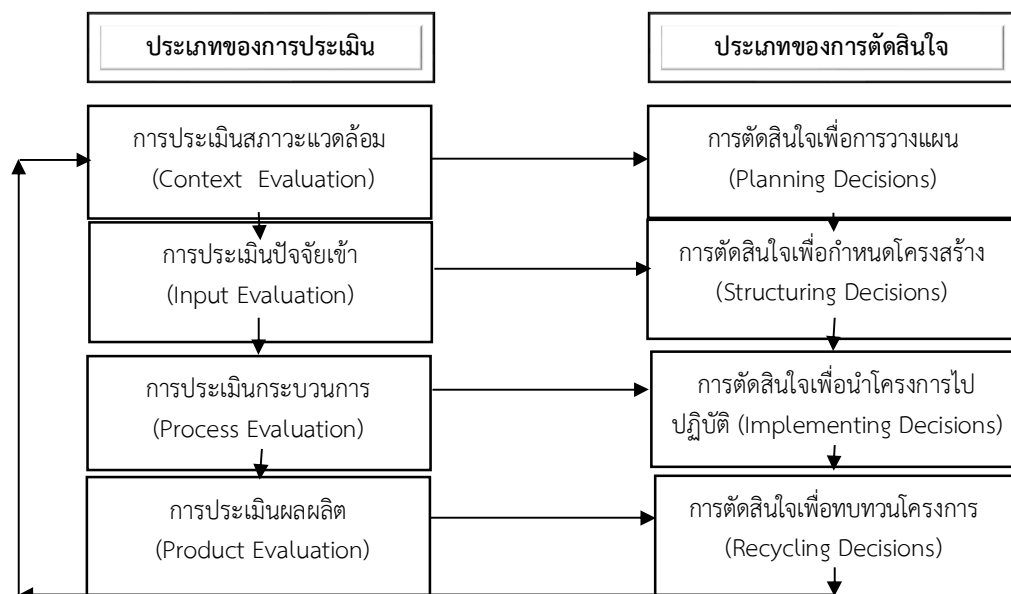
1. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน เป็นการตัดสินใจที่ต้องอาศัยการประเมินสภาวะแวดล้อม มีบทบาทสำคัญ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องกับแผนในการดำเนินงาน

2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการเป็นการตัดสินใจที่อาศัยการประเมินปัจจัยนำเข้าที่มีบทบาทสำคัญ คือ การกำหนดโครงสร้างของแผนงานและขั้นตอนการทำงานต่าง ๆ ของโครงการ

3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ เป็นการตัดสินใจที่อาศัยผลการประเมินกระบวนการ มีบทบาทสำคัญ คือ ควบคุมการทำงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด และเพื่อปรับปรุงแก้ไขแนวทางการทำงานให้ได้ผลดีที่สุด

4. การตัดสินใจเพื่อการทบทวนโครงการ เป็นการตัดสินใจที่อาศัยผลจากการประเมินที่เกิดขึ้น มีบทบาทหลักคือการตัดสินใจเกี่ยวกับการยุติ ยกเลิกหรือขยายโครงการในระยะเวลาต่อไป

แนวคิดและเป้าหมายของการประเมินตามทีสตัฟเฟิลบีมได้เสนอมานั้นนั้นก็เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจการดำเนินโครงการแต่ละประเภท และเห็นได้ชัดว่าการประเมินแต่ละประเภท จะต้องเอื้ออำนวยต่อการนำไปตัดสินใจ ดังรูปแบบความสัมพันธ์ ตามภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ของการประเมินและการตัดสินใจ
(ที่มา : เยาวดี ราชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2556 : 62)

บุญมี พันธุ์ไทย (2557 : 91-93) กล่าวว่า วัฏจักรการประเมิน CIPP มีการประเมิน 4 ขั้นตอน ตามแนวคิดเชิงระบบ คือ

1. การประเมินสภาวะแวดล้อมหรือบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการตัดสินใจในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ประกอบด้วย

- 1.1 นโยบายของสถานศึกษา ของกระทรวงและของแผนการศึกษาแห่งชาติ
- 1.2 ความต้องการของครู-อาจารย์ และบุคลากรในสถานศึกษา
- 1.3 สภาพปัญหา และสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ สถานศึกษา
- 1.4 สภาพผู้เรียน ฐานะเศรษฐกิจทางบ้าน การเดินทางมาสถานศึกษา
- 1.5 ความต้องการของผู้เรียน
- 1.6 ความต้องการของผู้ปกครองและสังคม

สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ จะเป็นข้อมูลในการตัดสินใจกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ และเป้าหมายของโครงการ. ดังนั้นในการประเมินขั้นตอนนี้ ผู้ประเมินนอกจากจะประเมินจากเอกสารต่าง ๆ แล้ว ยังต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรในโรงเรียนที่จะให้ข้อมูลด้วย

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาประกอบในการตัดสินใจความเหมาะสมของการวางแผนในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ สิ่งที่จะประเมินประกอบด้วย

- 2.1 บุคลากรของหน่วยงานที่จะทำโครงการ
- 2.2 วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำเนินงาน

2.3 ระยะเวลา เงินทุน และอาคารสถานที่

2.4 ยุทธวิธีที่ใช้ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

การประเมินปัจจัยเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ เราสามารถใช้รูปแบบของวิธีหาต้นทุนและกำไร (Cost and Benefit) ที่ได้รับ แต่ทางการศึกษาคุณผลในด้านของกำไร ทำให้เห็นตัวเลขได้ยาก เราจึงต้องเลือกใช้เกณฑ์อื่น ๆ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเป็นการประเมินเฉพาะกรณีหรือเฉพาะโครงการที่ทำเท่านั้น

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เมื่อแผนการหรือโครงการได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ การประเมินกระบวนการจะช่วยให้ผู้ที่รับผิดชอบโครงการได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทำให้ทราบถึงผลของการปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร มีปัญหาข้อบกพร่องอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุง แก้ไขให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนด้วยดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการ การประเมินกระบวนการมีจุดมุ่งหมาย 3 ประเด็น คือ

3.1 เพื่อหาข้อบกพร่องของกระบวนการหรือการดำเนินการตามขั้นตอนที่วางไว้

3.2 เพื่อรวบรวมสารสนเทศต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ตัดสินใจในการวางแผนดำเนินงาน

3.3 เพื่อเป็นรายงานสะสมถึงการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินดูว่าเมื่อโครงการสิ้นสุดลงแล้ว ผลสัมฤทธิ์ของโครงการเป็นอย่างไร เมื่อเทียบกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือเป้าหมายของโครงการ หรือเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการประเมิน เพื่อประกอบในการตัดสินใจว่าจะยกเลิกโครงการหรือขยายโครงการออกไปอีก ผลของการประเมินผลผลิตยังชี้ให้เห็นสภาพของสภาวะแวดล้อมว่าเหมาะสมกับโครงการหรือไม่อีกด้วย

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557 : 150-157) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่า รูปแบบการประเมินที่เรียกว่า ชิปปโมเดล (CIPP Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีระบบแบบแผนอย่างชัดเจนและสามารถนำไปใช้ในการประเมินโครงการต่าง ๆ ได้อย่างกว้างขวาง คำว่า CIPP ย่อมาจากคำว่า Context (บริบทหรือสภาวะแวดล้อม) Input (ปัจจัยเบื้องต้น) Process (กระบวนการ) และ Product (ผลผลิต) ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าแนวคิดการประเมินของ สตีฟเฟิลบีม ได้ยึดหลักการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) หรือวิธีการเชิงระบบ (System Approach) วิธีการประเมินจะเกี่ยวข้องกับลักษณะของการตัดสินใจ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาช่วยในการตัดสินใจ 4 ลักษณะ คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน (Planning Decisions) การตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้าง (Structuring Decisions) การตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงาน (Implementing Decisions) และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทบทวนการดำเนินโครงการเมื่อสิ้นสุดโครงการ (Recycling Decisions) มโนทัศน์เบื้องต้นของรูปแบบ CIPP ก็คือ ประเภทของการตัดสินใจที่แตกต่างกันจำเป็นต้องใช้สารสนเทศในการตัดสินใจที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสตีฟเฟิลบีม ได้จำแนกการตัดสินใจและการประเมินเพื่อการบริหารและการวางแผนไว้ 4 ประเภท ดังนี้

1) การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจในการวางแผนกำหนดเป็นผลลัพธ์ที่คาดหวังของโครงการ หรือวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ การประเมินบริบทเป็นการประเมินเกี่ยวกับนโยบาย ปรัชญา เป้าหมาย แรงกดดันทางเศรษฐกิจและสังคม ความต้องการของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแรงกดดันทางการเมือง

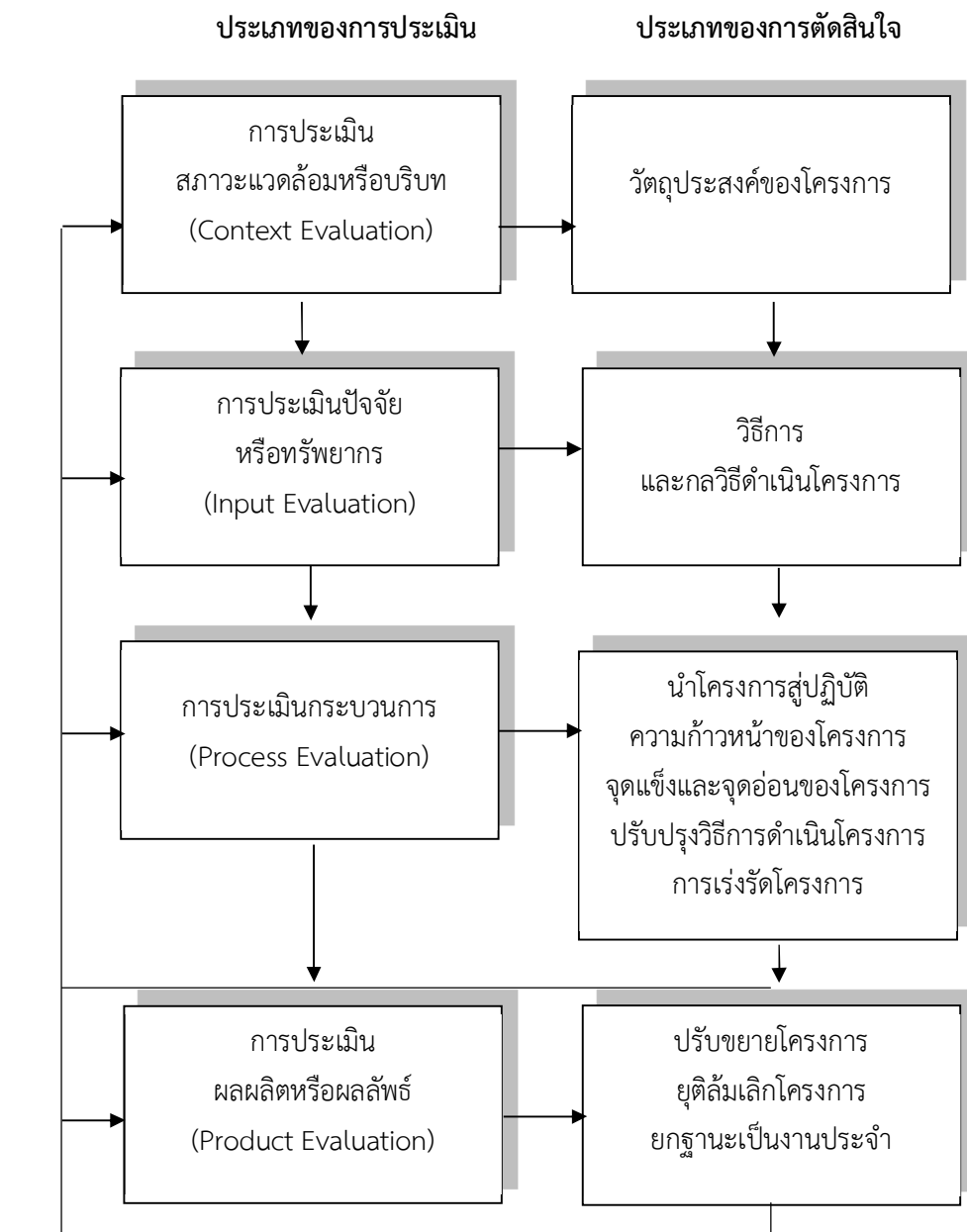
2) การประเมินปัจจัย หรือทรัพยากร (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการและกลวิธีดำเนินโครงการ เป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นต่าง ๆ เช่น บุคลากร งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ เป็นต้น เป็นการประเมินเพื่อมุ่งเน้นว่ามีปัจจัยพร้อมมูลที่จะดำเนินการหรือไม่ แผนหรือโครงการที่เสนอเหมาะสมหรือไม่ ควรปรับปรุงส่วนใด สารสนเทศที่ได้ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อเลือกแผนการจัดโครงการ หรือแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับการนำโครงการไปปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลสำเร็จ ซึ่งเป็นการประเมินขณะดำเนินงาน หรือประเมินในเชิงความก้าวหน้าเพื่อปรับปรุงกระบวนการบริหารหรือการดำเนินโครงการ รวมทั้งศึกษาปัญหาและอุปสรรค จุดเด่น จุดด้อย

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินผลหลังจากการดำเนินโครงการสิ้นสุดลง เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ

มโนทัศน์สำคัญของรูปแบบการประเมินชิป ก็คือจะต้องเป็นการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจตามช่วงระยะเวลาของการบริหารจัดการโครงการ กล่าวคือ การประเมินสภาวะแวดล้อมเพื่อการตัดสินใจก่อนจัดทำโครงการ การประเมินปัจจัยเบื้องต้นเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนดำเนินโครงการ การประเมินกระบวนการเพื่อตัดสินใจปรับปรุงกิจกรรมและวิธีดำเนินโครงการ และเมื่อโครงการสิ้นสุดลง จึงประเมินผลผลิตของโครงการเพื่อตัดสินใจคุณค่าและอนาคตของโครงการว่า จะดำเนินงานต่อไป หรือยุติโครงการ ดังนั้นในการประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิป ผู้บริหารหรือผู้ประเมินจึงควรทำการประเมินและใช้สารสนเทศประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการหรือสิ่งที่มุ่งประเมินเป็นระยะ ๆ ตามช่วงระยะเวลาของการบริหารจัดการโครงการ มิใช่ไปประเมินรวบยอดเมื่อโครงการสิ้นสุดลงแล้ว

จากแนวคิดการประเมินองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าว จึงเรียกแนวคิดการประเมินนี้ว่า รูปแบบการประเมินชิป ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการประเมินเขียนแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินและประเภทของการตัดสินใจได้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจตามรูปแบบ
การประเมินของสตฟเฟิลบีม
(ที่มา: พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557 : 153)

การประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชี้นำมาใช้ในการประเมินโครงการ นักประเมินหรือผู้รับผิดชอบโครงการจะต้องดำเนินการประเมินโครงการอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบเพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินเสนอต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจหรือนำมาใช้ในการตัดสินใจปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

1. ประเมินก่อนการดำเนินโครงการ นักประเมินหรือผู้ปฏิบัติงานควรที่จะทำการประเมินสภาพแวดล้อมและปัจจัยเบื้องต้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อตัดสินใจเลือกวัตถุประสงค์ของโครงการ ตรวจสอบความเหมาะสม ความสมเหตุสมผลของการวางแผนดำเนินโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการที่จะนำไปปฏิบัติ คุณภาพของโครงการ รวมทั้งตรวจสอบโอกาสที่โครงการนั้นจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ การประเมินเพื่อตัดสินใจ หรือหาข้อมูลสรุป สำหรับการตัดสินใจเลือกโครงการ บางครั้งเรียกว่า “การวิเคราะห์โครงการ” ในขั้นนี้เน้นการพิจารณาใน 3 ประเด็นหลัก คือ

1) ความเหมาะสมของโครงการที่จะดำเนินการ โดยวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นของโครงการ ศึกษาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการ ความพร้อมในการบริหารจัดการโครงการ ความพร้อมในการสนับสนุนทางด้านทรัพยากร โดยเฉพาะความเป็นไปได้ทางการเงิน กำลังคน วัสดุ และการจัดการ

2) การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการดำเนินโครงการ

3) การศึกษาและคาดหวังถึงผลประโยชน์ หรือสิ่งที่อาจตามมาจากการดำเนินโครงการนั้นทั้งในระยะเริ่มโครงการและในขณะดำเนินโครงการ

2. การประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ โดยประเมินขณะที่กำลังดำเนินโครงการ โดยนักประเมินหรือผู้รับผิดชอบโครงการควรประเมินจุดเด่น จุดด้อยของการดำเนินงาน ตรวจสอบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง มีสาเหตุมาจากอะไร มีวิธีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างไร แล้วใช้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินสำหรับตัดสินใจดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้ทันทั่วถึง

3. การประเมินหลังการดำเนินโครงการ โดยนักประเมินหรือผู้รับผิดชอบโครงการต้องประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด ซึ่งเป็นการตรวจสอบการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ผลการดำเนินงานคุ้มค่าหรือไม่ เกิดผลกระทบอะไรบ้าง สารสนเทศที่ได้จากการประเมินจะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่า ควรดำเนินโครงการนั้นต่อไป หรือปรับปรุงขยาย หรือล้มเลิกโครงการ

สอดคล้องกับ รัตนะ บัวสนธ์ (2557 : 10-17) กล่าวว่า รูปแบบการประเมิน CIPP เป็นการนำตัวอักษรตัวแรกของมิติการประเมิน 4 ด้านมาประกอบกัน ได้แก่ การประเมินบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ซึ่งสตีฟเฟิลปีมพัฒนานำเสนอขึ้นโดยมีพื้นฐานมาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์การกระทำประเมินโครงการทางการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่กลางปี 1960 โดยต้องการที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดหรือข้อจำกัดของรูปแบบการประเมินแบบดั้งเดิม รูปแบบการประเมิน CIPP ปรากฏขึ้นเป็นลายลักษณ์ชัดเจนในหนังสือชื่อ Educational Evaluation and Decision Making ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1971 และปรับปรุงอีกครั้งในปี 2007 ในหนังสือ Evaluation Theory Models and Applications โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ปัญหา และโอกาสที่จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแวดล้อมหนึ่งที่กำหนด การประเมินบริบทอาจจะประเมินได้ทั้งก่อน ระหว่าง หรือแม้กระทั่งหลังการดำเนินโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงอื่น ๆ ในกรณีประเมินบริบทก่อนการดำเนินโครงการ องค์กรหรือหน่วยงานจะใช้ผลจากการประเมินบริบทเพื่อช่วยจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเป้าหมายสำหรับโครงการนั้น แต่ถ้าเป็นการประเมินบริบทระหว่างหรือหลังดำเนินโครงการ องค์กรและหน่วยงานมักจะดำเนินการและจัดทำรายงานการประเมินบริบทควบรวมไปกับการประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต กรณีนี้การประเมินบริบทจึงมีประโยชน์สำหรับการตัดสินใจกำหนดเป้าหมายของโครงการและช่วยให้ผู้รับบริการได้ประเมินว่าโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าว มีคุณประโยชน์ตอบสนองหรือเป็นไปตามความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์หรือไม่เพียงไร เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประเมินบริบทควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมสารสนเทศอย่างหลากหลาย ครอบคลุมสมาชิกที่เป็นประชากรเป้าหมาย รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ซึ่งโดยปกติมักเริ่มจากการซักถามผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อช่วยระบุขอบข่ายการศึกษา หลังจากนั้นนักประเมินอาจจะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการรับบริการหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการให้บริการ ผลการประเมินบริบทสามารถนำมาใช้ได้อย่างกว้างขวางยกตัวอย่างเช่น ผู้บริหารสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้สื่อสารกับสมาชิกในองค์กรเพื่อแลกเปลี่ยนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน ความต้องการจำเป็น แต่สำหรับนักพัฒนาโครงการก็สามารถที่จะนำผลการประเมินบริบทไปใช้ เพื่อสนับสนุนขอรับทุนหรือจัดทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการ สำหรับโรงเรียนนั้นก็อาจใช้การประเมินบริบทเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนและผู้ปกครองในการชี้แนะ และพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนให้ดียิ่งขึ้น ในส่วนของนักประเมินก็ต้องใช้ผลการประเมินบริบทเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ได้อย่างเหมาะสมและมีความสัมพันธ์กับแผนงานโครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) จุดมุ่งเน้นหลักของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยจัดลำดับโครงการที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความต้องการจำเป็น โดยการศึกษาและตรวจสอบอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับแนวทางต่าง ๆ ที่มีศักยภาพหรือมีความเป็นไปได้มากที่สุด ในอันที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การประเมินปัจจัยนำเข้าจะเป็นตัวบ่งบอกล่วงหน้าถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือประสิทธิผลของความพยายามเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่โครงการหรือสิ่งแทรกแซงนั้น ๆ ต้องการให้เกิด จุดมุ่งเน้นประการที่สองของการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางที่เป็นทางเลือกต่าง ๆ และเพราะเหตุใดจึงเลือกแนวทางนั้น ในกรณีเช่นนี้สารสนเทศที่ได้จากการประเมินปัจจัยนำเข้าจะมีความสำคัญเป็นอย่างมากสำหรับ บ่งบอกให้เห็นถึงความรับผิดชอบใด ๆ ของผู้พัฒนาโครงการที่พยายามออกแบบและปรับปรุงงบประมาณใด ๆ ของโครงการหรือสิ่งแทรกแซงดังกล่าว นอกจากนี้แล้วการประเมินปัจจัยนำเข้าก็จะช่วยจำแนกและจัดลำดับแนวทางที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้มีหน้าที่ตัดสินใจได้ใช้เป็นทางเลือกสำหรับการดำเนินงานต่อไป โดยสรุปการประเมินปัจจัยนำเข้า ก็เพื่อช่วยผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจเลือกกลยุทธ์

ต่าง ๆ ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายตอบสนองความต้องการจำเป็นให้แก่ผู้รับประโยชน์ ก่อให้เกิดแผนงานที่ปฏิบัติได้จริงและใช้งบประมาณได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการบันทึกและสร้างสำนักรับผิดชอบเกี่ยวกับการได้มาซึ่งทรัพยากรและวิธีการดำเนินงานในแผนงานนั้น ๆ นอกจากนี้แล้วหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการประเมินปัจจัยนำเข้าก็เพื่อช่วยให้ผู้นำโครงการหลีกเลี่ยงความสูญเสียเปล่า ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการใช้วัตรกรรมหรือโครงการที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าถึงทรัพยากรที่จะต้องสูญเสียไป

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการตรวจสอบการนำแผนงานหรือโครงการไปใช้หรือตรวจสอบการดำเนินงานการใช้แผนงาน โครงการ วัตถุประสงค์ที่สำคัญประการหนึ่งของการประเมินกระบวนการก็คือ การให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้จัดการและผู้ปฏิบัติงานในโครงการนั้น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการว่าเป็นตามตารางเวลาที่กำหนดหรือไม่ การใช้งบประมาณและประสิทธิภาพเป็นอย่างไร สำหรับวัตถุประสงค์อีกประการหนึ่งก็เพื่อชี้แนะแนวทางให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในการปรับปรุงการใช้งบประมาณและแนวทางการดำเนินงานของโครงการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น เพราะโดยปกติแล้วเมื่อมีการเริ่มต้นการดำเนินงานของโครงการหรือแผนงาน ผู้ปฏิบัติงานย่อมไม่สามารถที่จะกำหนดสิ่งต่าง ๆ ได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดกิจกรรม การใช้บุคลากร งบประมาณ หรืออื่น ๆ ดังนั้นการได้รับสารสนเทศจากการประเมินกระบวนการ ก็สามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ในโครงการให้สามารถดำเนินการต่อไปและมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ในการประเมินกระบวนการนั้น ควรทำการเปรียบเทียบระหว่างกิจกรรมและค่าใช้จ่ายจริงกับกิจกรรมในแผนงาน โครงการ และงบประมาณที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงไร รวมทั้งบรรยายให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการนำโครงการไปใช้และท้ายที่สุดก็ควรจัดทำรายงานที่ผู้ร่วมโครงการหรือผู้ทำการสังเกตได้ตัดสินใจคุณภาพของกระบวนการใช้โครงการ แผนงานดังกล่าว

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) วัตถุประสงค์หลักของการประเมินผลผลิตก็เพื่อสอบวัด ความสำเร็จ และตัดสินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ แผนงานหรือสิ่งแทรกแซงว่าตอบสนองบรรลุความต้องการจำเป็นของกลุ่มผู้รับประโยชน์หรือไม่ นอกจากนั้นการประเมินผลผลิตก็ยังคงประเมิน ผลลัพธ์ (Outcomes) ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ทั้งที่เป็นไปในทางบวกและทางลบอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นบ่อยครั้งที่นักประเมินยังขยายขอบเขตการประเมินผลผลิตไปสู่การประเมินในสิ่งที่เรียกว่า ผลลัพธ์ระยะยาวอีกด้วย การประเมินผลผลิตควรดำเนินการโดยอาศัยการรวบรวมและวิเคราะห์การตัดสินใจของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีต่อโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินนั้น ในบางครั้งก็อาจทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับโครงการหรือสิ่งที่ได้รับการประเมินอื่นซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและมีอยู่บ่อย ๆ ที่ผู้รับบริการจากโครงการต้องการจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวได้ผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ และมีประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุนดำเนินการเพียงไร ดังนั้นในทางที่เหมาะสมแล้วนักประเมินก็ควรที่จะวิเคราะห์ตีความให้เห็นว่าจุดอ่อนของการใช้โครงการหรือแผนปฏิบัติงานส่วนใดที่เป็นสาเหตุทำให้ได้ผลลัพธ์อ่อนด้อยลงไปด้วย เทคนิควิธีการที่ใช้

ประเมินผลผลิตมิได้กำหนดไว้อย่างเป็นแบบแผนตายตัว แต่นักประเมินอาจต้องใช้วิธีการอย่างหลากหลายร่วมกันเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการศึกษาผลลัพธ์ทั้งหมดของสิ่งที่ได้รับการประเมิน รวมทั้งยังช่วยในการตรวจสอบข้ามกันไประหว่างข้อค้นพบที่หลากหลายอีกด้วย

ในการประเมินผลการปฏิบัติที่เกิดขึ้นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่กำหนดนั้น นักประเมินจำเป็นต้องศึกษา ค้นหาผลลัพธ์ที่มีได้คาดหวังด้วย ทั้งผลลัพธ์ในเชิงบวกและเชิงลบ โดยการรับฟังความคิดเห็นหรือสัมภาษณ์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสิ่งที่ได้รับ เป็นการประเมินเพื่อที่จะทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ให้ครอบคลุมทุก ๆ ด้าน และสืบหาข้อเท็จจริงอย่างรอบคอบสำหรับยืนยันหรือไม่ยืนยันสมมติฐานเกี่ยวกับผลลัพธ์ดังกล่าว ประเด็นสำคัญที่ต้องพึงระวังในการจัดทำรายงานการประเมินผลลัพธ์ก็คือ นักประเมินไม่ควรเร่งรีบประเมินผลผลิตและจัดทำรายงานสู่สาธารณะอย่างทันทีทันใด เพราะเหตุว่าการดำเนินโครงการต้องการระยะเวลาพอสมควรที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์บรรลุตามความรับผิดชอบที่ระบุไว้ การจัดทำรายงานการประเมินผลผลิตที่ยังไม่มีวุฒิภาวะสุกงอม (Premature) อย่างเพียงพอ อาจนำไปสู่ความไม่สามารถตัดสินใจได้เกี่ยวกับความต่อเนื่องของโครงการเพราะเหตุว่าทำให้ไม่พบผลลัพธ์ใด ๆ เกิดขึ้นเลย ทั้งนี้เนื่องจากผลลัพธ์ของโครงการต้องใช้ระยะเวลาพอสมควรในการศึกษาติดตาม ดังนั้น ถ้าหากการจัดทำรายงานการประเมินผลผลิตสู่สาธารณะได้มีการห้วงเวลาอย่างสมเหตุสมผลแล้ว นักประเมินอาจจะพบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นภายหลังและมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับใช้สนับสนุนการดำเนินงานโครงการอย่างต่อเนื่องต่อไป

และยังสอดคล้องกับ เชาร์ อินโย (2560 : 125-127) ที่กล่าวว่า แนวคิดการประเมินของ สต๊ฟเฟิลบีม (Stufflebeam) แบ่งแยกการทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างชัดเจน ฝ่ายประเมินทำหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาและนำผลการประเมินที่ได้นั้นไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณี แบบจำลองชิป (CIPP Model) จะประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อกำหนดโครงการ เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกโครงการแต่มีผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของโครงการ และเป็นการพิจารณาความจำเป็นที่ต้องจัดทำโครงการดังกล่าว ได้แก่ ความต้องการของชุมชนและกลุ่มเป้าหมายของโครงการ จำนวนประชากร สภาพเศรษฐกิจและปัญหาของชุมชน ตลอดจนนโยบายของหน่วยงานระดับบน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ตัดสินใจวางแผน กำหนดนโยบาย กำหนดเป้าหมาย และกำหนดจุดหมายของโครงการได้อย่างเหมาะสมต่อไป

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินทรัพยากรที่จำเป็นที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความเพียงพอหรือไม่ ทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา กลุ่มเป้าหมาย เทคโนโลยี และ

แผนการดำเนินงาน การประเมินปัจจัยนำเข้าไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจหาวิธีดำเนินงานในโครงการให้บรรลุเป้าหมาย

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินการบริหารโครงการ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ การนำปัจจัยนำเข้าของโครงการมาใช้เหมาะสมหรือไม่ สารสนเทศต่าง ๆ จะถูกวิเคราะห์รวบรวมและนำเสนอผู้ดำเนินโครงการ อาจต้องการสารสนเทศทุกวันหรือในตอนเริ่มต้นโครงการ เป็นการบันทึกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะดำเนินงานโครงการ ไว้เป็นหลักฐาน การประเมินกระบวนการมีประโยชน์ในการค้นหาจุดเด่นหรือจุดแข็ง (Strengths) หรือจุดด้อย (Weakness) ของนโยบายแผนงาน/โครงการ มักจะศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว การประเมินโครงการจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องการให้ข้อมูลย้อนหลังเป็นระยะ ๆ เพื่อการตรวจสอบดำเนินงานของโครงการโดยทั่วไป

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลที่ได้จากโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ คำนวณเพียงใด โดยนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ มุ่งตอบคำถามว่า โครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลการประเมินจะทำให้ได้สารสนเทศ ในการพิจารณาตัดสินใจ ยุติ ปรับขยาย หรือทำเป็นงานประจำ

กล่าวโดยสรุป การประเมินแบบชิป (CIPP Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ เป็นการประเมินที่ใช้กระบวนการต่อเนื่อง เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ วัตถุประสงค์ของการประเมิน คือการได้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ดำเนินการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ครั้งนี้ ผู้ประเมินเลือกใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบรูปแบบชิป (CIPP Model) ด้วยเหตุผลคือ ทำให้ได้รับรู้ถึงข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ คือ สภาพที่เกี่ยวข้องกับงานและโครงการ (Context) ปัจจัยที่ใช้ในการดำเนินงาน (Input) กระบวนการในการดำเนินงาน (Process) และผลลัพธ์หรือผลผลิตที่เกิดขึ้นจากโครงการ (Product)

นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับ ห้องเรียนอาชีพและการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา

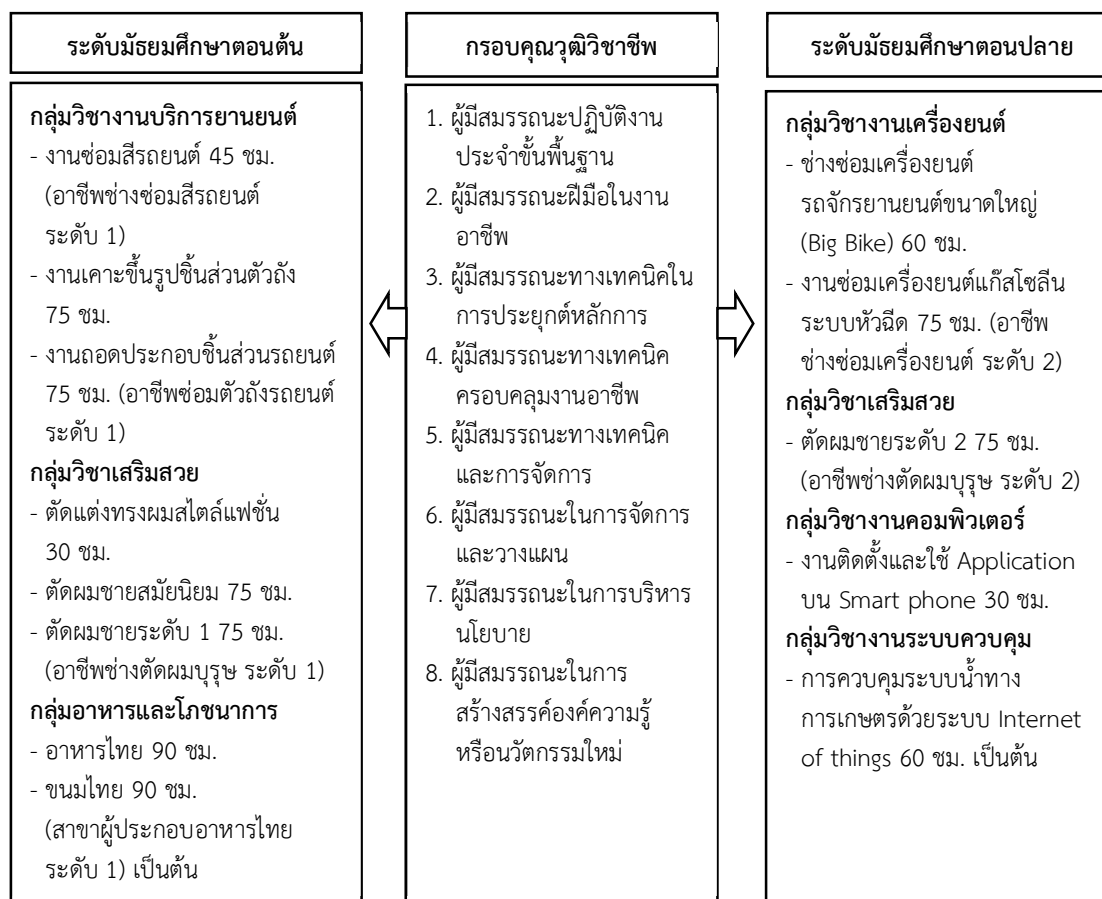
1. นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับ ห้องเรียนอาชีพ

จากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ดำเนินโครงการห้องเรียนอาชีพ (OBEC Career Program) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เพื่อต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความถนัดและความสนใจต้องการจะเรียนต่อสายอาชีพได้รับการพัฒนา โดยเน้นการฝึกทักษะประสบการณ์เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพเรียนจบแล้วมีอาชีพรองรับทันที สามารถสร้างอาชีพให้สอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่ได้ ทั้งนี้แต่ละโรงเรียนได้มีการประสานงานและวางแผนการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพ ร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในแต่ละพื้นที่ โดยมีการส่งเสริมความรู้พื้นฐานทางด้านการบริหารจัดการ การบริหารธุรกิจขั้นพื้นฐาน (Basic Modern Business Administrative : BMBA) ทักษะอาชีพที่สนใจ และสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่ เพิ่มกระบวนการแนะแนวแบบเข้ม และการเพิ่มพูนประสบการณ์ด้วยการฝึกงานจริงในช่วงปิดภาคเรียน ควบคู่ไปกับการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

ต่อมาในปีการศึกษา 2564 นโยบายการบริหารจัดการแผนบูรณาการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นการทำงานที่เชื่อมโยงประสานกันของหน่วยงานและบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ โดยการจัดการศึกษาที่ให้ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เพื่อสร้างทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพและเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ จึงเกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ดำเนินการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพในระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้และทักษะด้านอาชีพ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2564) มีรายละเอียดดังนี้

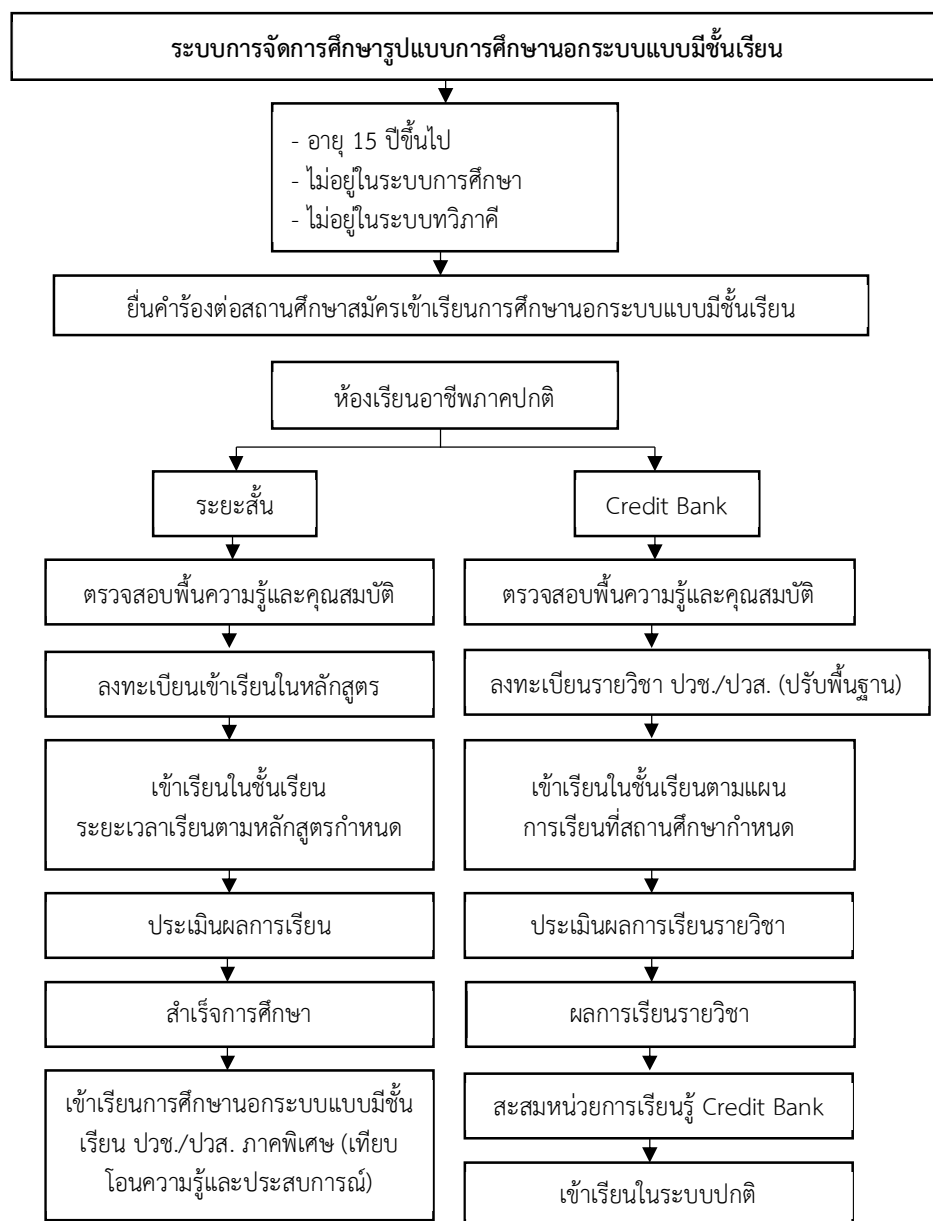
วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้และทักษะด้านอาชีพในกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และตลาดแรงงาน เข้าถึงโลกอาชีพตามความถนัดและความสนใจ
2. เป็นแนวทางการเสริมสร้างความรู้ และทักษะด้านอาชีพสอดคล้องกับตนเอง ความต้องการของชุมชนและตลาดแรงงาน (Re-Skills, UP-Skills, New-Skills)
3. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและทรัพยากรทางการศึกษา การจัดการศึกษาเชื่อมโยงกับอาชีพ

ภาพที่ 3 การจัดการศึกษาเชื่อมโยงกับอาชีพ

การจัดห้องเรียนอาชีพในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมัธยมศึกษา มีความรู้ และทักษะด้านอาชีพ ในกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และตลาดแรงงาน (Re-Skill, Up-Skill, New-Skill) สามารถเข้าถึงกลุ่มอาชีพพื้นฐานตามความถนัด ความสนใจ และสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ในการขอรับคุณวุฒิด้านอาชีวศึกษาต่อไป โดยกำหนดแนวทางในการดำเนินการ 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และบูรณาการในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รูปแบบที่ 2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อการสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) ดังนี้

ภาพที่ 4 ระบบการจัดการศึกษารูปแบบการศึกษานอกระบบแบบมีชั้นเรียน

รูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและบูรณาการในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โดยการจัดรายวิชาเพิ่มเติมอาชีว การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับอาชีพ การจัดโครงการอาชีว การจัดหลักสูตรการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ การเสริมทักษะอาชีพ ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ภายใต้การจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามระเบียบว่าด้วยการจัดการศึกษา และการประเมินผลการเรียน การจัดการเรียนการสอนโดย

การพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ภายใต้การจัดการเรียนการสอน ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียน

ผู้เข้าเรียนต้องเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน หรือสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ที่มีความร่วมมือโครงการห้องเรียน อาชีพกับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แนวทางในการจัดการศึกษา

1. สถานศึกษาสำรวจกลุ่มอาชีพที่นักเรียนมีความถนัด และสนใจผ่านกระบวนการต่าง ๆ ทั้งการใช้รูปแบบสำรวจ กระบวนการแนะแนวอาชีพ การศึกษาต่อ และการต่อยอดการประกอบอาชีพ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสอดคล้องกับกลุ่มอาชีพตามความต้องการของชุมชน สถานประกอบการและ ตลาดแรงงาน

2. สถานศึกษาอาชีวศึกษาร่วมกันกับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ดำเนินการวางแผน กำหนดขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ตามกรอบการพัฒนา หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่กำหนด และบูรณาการจัดการเรียน การสอนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือหลักสูตรการศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐาน

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษานำแผนจัดการเรียนการสอนรายวิชาตามหลักสูตรระยะสั้น ที่เน้นการฝึกปฏิบัติ และบูรณาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับอาชีพตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือหลักสูตรการศึกษานอกระบบขั้นพื้นฐาน ภายใต้ความเห็นชอบระหว่างสถานศึกษานั้น เพื่อนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตามความถนัดและความสนใจ

4. สถานศึกษากำหนดวันและเวลาทำการสอน โดยสถานศึกษาอาจจัดกลุ่มการเรียนได้ตามความเหมาะสม และความสนใจของนักเรียน โดยมีจำนวนนักศึกษาต่อกลุ่มไม่น้อยกว่า 10 คน และไม่เกิน 20 คน พร้อมทั้งจัดทำแผนการเรียน และแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าก่อนจัดการเรียนการสอน

5. นักเรียนต้องเข้าเรียนในชั้นเรียนตามวัน และเวลาที่สถานศึกษาแจ้งการนับเวลาเรียน เพื่อสิทธิ์เข้ารับการประเมินผลการเรียนเพื่อสำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลการเรียนเพื่อสำเร็จการศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน

การนำผลการเรียนไปใช้เพื่อศึกษาต่อ

นักเรียนที่มีความประสงค์สมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถขอรับการประเมินเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์วิชาชีพตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

รูปแบบที่ 2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อการสะสมหน่วยกิต (Credit Bank)

โดยนำรายวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ภายใต้ความเห็นชอบร่วมกันระหว่างสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย เพื่อให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ในรายวิชาของหลักสูตรอาชีวศึกษาตามความถนัดและความสนใจ ในด้านอาชีวศึกษา โดยสามารถนำผลการเรียนจากรายวิชาดังกล่าวมาสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) และมาขอเทียบโอนผลการเรียนเพื่อนับจำนวนหน่วยกิตสะสม เป็นแนวทางหนึ่งให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความประสงค์จะเพิ่มพูนหรือสะสมความรู้ ทักษะ และเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา

พื้นฐานความรู้และคุณสมบัติของผู้เรียน

ผู้เข้าเรียนต้องเป็นนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือสำนักงานส่งเสริม การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ที่มีความร่วมมือโครงการห้องเรียนอาชีพกับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

แนวทางในการจัดการศึกษา

1. สถานศึกษาสำรวจกลุ่มประเภทวิชาและรายวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือรายวิชาปรับพื้นฐานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่นักเรียนมีความถนัด และสนใจโดยผ่านกระบวนการต่าง ๆ ทั้งการใช้รูปแบบสำรวจกระบวนการแนะแนวอาชีพการศึกษาต่อ และการต่อยอดการประกอบอาชีพ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสอดคล้องกับหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2. สถานศึกษาอาชีวศึกษาประสาน และลงความเห็นชอบร่วมกันระหว่างสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย โดยดำเนินการวางแผนกำหนด

ประเภทวิชา สาขาวิชา รหัสวิชา ตามรายวิชาของหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อการสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) ให้สอดคล้องกับความถนัด และความสนใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและสมรรถนะที่จะต้องเกิดขึ้นตามรายวิชานั้น ๆ

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษา นำรายวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 10 กลุ่มประเภทวิชา ที่ลงความเห็นชอบร่วมกันระหว่างศึกษาไปดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามความถนัด และความสนใจ หรือนำรายวิชาปรับพื้นฐานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 11 กลุ่มประเภทวิชา ที่ลงความเห็นชอบร่วมกันระหว่างศึกษาไปดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามความถนัดและความสนใจ

4. สถานศึกษาอาชีวศึกษา นำรายวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือรายวิชาปรับพื้นฐานในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสะสมหน่วยกิต ตามโครงสร้างเวลาเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี หรือการประกอบอาชีพ หรือวิชาเลือก หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือรายวิชา/กิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติมตามความพร้อม

การประเมินผลการเรียน

สถานศึกษาอาชีวศึกษาดำเนินการวัดผลและประเมิน รวมทั้งออกเอกสารรับรองผลการเรียน โดยสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่จัดการเรียนการสอนรายวิชานั้น ๆ และผู้เรียนที่ผ่านการเรียนการสอน ผ่านการประเมินผลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดการศึกษา และการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วย การจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่กำหนด จะได้รับหน่วยกิตที่สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ได้กับรายหลักสูตรอาชีวศึกษาแต่ละคุณวุฒิ

การนำผลการเรียนไปใช้เพื่อศึกษาต่อ

นักเรียนที่มีความประสงค์สมัครเข้าเรียนต่อในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำผลการเรียนจากรายวิชาดังกล่าวมาขอโอนผลการเรียนเพื่อนับจำนวนหน่วยกิตสะสม ภายหลังจากที่ได้สมัครเข้าเรียนและขึ้นทะเบียนเข้าสู่หลักสูตรได้ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

ผลการดำเนินงานตามนโยบายการตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการ ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ พ.ศ. 2563

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ (2563 : 36-45) รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการ ของสำนักงาน

ศึกษาธิการจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 รอบที่ 1 นโยบายที่ 2 ด้านการสร้าง
ความสามารถในการแข่งขัน การจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและ
มีงานทำ

นโยบายที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การจัดการศึกษาห้องเรียน อาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำ

1. ผลการขับเคลื่อนนโยบาย

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ทุกแห่ง และ
โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีการจัดการศึกษา
ห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำ ส่งผลให้ผู้เรียน มีคุณภาพ ดังนี้

- 1) นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 2) นักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อค้นหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองด้านอาชีพ
- 3) นักเรียนสามารถวางแผนการในการทำงาน ทำงานอย่างเป็นขั้นตอน มีทักษะ

ในการจัดการและทำงานให้สำเร็จ

- 4) นักเรียนเกิดจิตสำนึกที่ดีต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- 5) นักเรียนมีความเพียรพยายาม ขยัน อดทน ละเอียด รอบคอบในการทำงาน
ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนางานและภูมิใจในผลงานของตนเอง
- 6) นักเรียนมีประสบการณ์ในงานอาชีพที่ถนัดสนใจและเหมาะสมกับศักยภาพ

ของตนเอง

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ทุกแห่ง
และโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ ได้การจัดการศึกษา
ห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำ ดังนี้

โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้จัดหลักสูตรวิชาชีพที่หลากหลายตามบริบทของ
โรงเรียนและความสนใจของนักเรียน โดยนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะเรียนวิชาชีพ
เพื่อแสวงหาความถนัดของตนเอง ซึ่งโรงเรียนได้ทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับ
วิทยาลัยสารพัดช่างแพร่ในการจัดบุคลากรที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรอาชีพให้กับนักเรียน

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้จัดโครงการพัฒนาทักษะชีวิตและการเรียนรู้
สำหรับนักเรียนร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ (อบจ.) ที่เข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนงบประมาณ
ในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้สู่อาชีพให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จะเลือกเรียน
วิชาชีพที่ตัวเองต้องการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งถือเป็นการเตรียมความพร้อมเด็กสู่เส้นทางอาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน
เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงสู่อาชีพและการมีงานทำ ดังนี้ ดำเนินการให้เด็กและ

เยาวชนได้รับการศึกษาจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน วางฐานราก การศึกษาเพื่ออาชีพ สามารถวิเคราะห์ตนเองเพื่อการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพตรงตามศักยภาพ และความถนัดของตนเอง รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษสู่ความเป็นเลิศ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

1) การเสริมทักษะอาชีพในรายวิชาพื้นฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัดดำเนินการจัดสอนเสริมทักษะอาชีพในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับตัวชี้วัด โดยเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยมุ่งพัฒนาให้นักเรียนมี ความรู้ความสามารถ สมรรถนะที่จำเป็นตามหลักสูตร คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะใน การทำงาน และการประกอบอาชีพโดยตรง มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต บูรณาการเนื้อหา อาชีพ กิจกรรมการเรียนการสอน ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้รวมถึงหลักสูตรด้านทฤษฎีศึกษา และปลูกฝัง ลักษณะนิสัยในการทำงาน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนสามารถนำไปสู่การประกอบอาชีพ และการทำงาน ได้ในอนาคตต่อไป

2) การเสริมทักษะอาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัด จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาชีพ ที่มุ่งเน้นประโยชน์ด้านการฝึกทักษะอาชีพ และสามารถนำไปต่อยอดในอนาคตได้จริง เช่น งานช่าง งานฝีมือ การออกแบบ ทักษะการเป็น ผู้ประกอบการ การปลูกพืชผักสวนครัวต่าง ๆ

3) การจัดรายวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับอาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัด จัดรายวิชาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเกี่ยวกับอาชีพ ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์ และกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้กิจกรรมสหกรณ์โรงเรียน จัดการเรียนรู้ให้นักเรียนจัดทำตลาดนัดขายของ เพื่อฝึกประสบการณ์ด้านอาชีพและการเรียนรู้ด้าน เศรษฐศาสตร์ การปลูกพืชผักสวนครัว จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสาระสังคมศึกษา และการทำงาน พื้นฐานอาชีพ โดยสถานศึกษาเน้นให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การค้นคว้าข้อมูลต่าง ๆ จากอินเทอร์เน็ตและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ที่นักเรียน มีความสนใจ

4) การจัดโครงงานอาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัดจัดทำโครงงานที่ผู้เรียนกำหนดขั้นตอน ความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยใช้ทักษะความรู้จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการโดยเน้นโครงงานที่สอดคล้องกับ บริบทของชุมชน โรงเรียนและอาศัยหลักความพอเพียง ได้แก่ โครงงานเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อและไก่พันธุ์ไข่ โครงงานเลี้ยงปลาตก โครงงานปลูกผักสวนครัว โครงงานทำขนมไทยและน้ำสมุนไพร โครงงานทำ

พวงกุญแจและน้ำยาล้างจาน โครงการทำกระเป่าแฟนท์ผ้าหม้อห้อม โครงการผ้าดันมือ โครงการทำตุ้ง โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและได้ประสบการณ์ตรงจากการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคตต่อไป

5) การจัดฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัดสามารถ พัฒนาสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่มีอยู่จัดเป็นฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับ อาชีพ และส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้นักเรียนศึกษาหาความรู้ จากสถานที่จริง เป็นการสร้างประสบการณ์ตรงที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ให้กับนักเรียนซึ่งแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนก็จะช่วยให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ พร้อมทั้งสำนึก และตระหนักเห็น คุณค่าความสำคัญของอาชีพ

6) การเสริมทักษะอาชีพในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัด จัดให้มีการนำนักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้นอกสถานศึกษา ปรากฏชาวบ้าน และใช้กิจกรรมการแนะแนวในโรงเรียนเป็นเครื่องมือในการสร้างเจตคติต่ออาชีพของนักเรียน และ ค้นหอาชีพตามความถนัดและความชอบของตนเอง

7) หลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัดดำเนินการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานทางการศึกษา สถาบัน อาชีวศึกษา และสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา คุณวุฒิทางวิชาชีพ

8) การสร้างเสริมประสบการณ์อาชีพ (Work Experience)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษาในสังกัด ให้เน้นการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านอาชีพ ผ่านโครงการเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ และไก่พันธุ์ไข่ เลี้ยงปลาตก ปลุกผักสวนครัว ทำขนมไทยและน้ำสมุนไพร ทำพวงกุญแจ และน้ำยาล้างจาน ทำกระเป่าแฟนท์ผ้าหม้อห้อม ผ้าดันมือ ทำตุ้ง ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียน บูรณาการเนื้อหาอาชีพ กิจกรรมการเรียนการสอนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และปลูกฝัง ลักษณะนิสัยในการทำงาน เพื่อพัฒนาให้นักเรียนสามารถนำไปสู่การประกอบอาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ให้ความสำคัญในการจัด การศึกษาห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำ เนื่องจากนักเรียนที่อยู่ใน วิทยาลัยจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังทักษะวิชาการ ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิตทุกช่วงวัย โดยเฉพาะทักษะวิชาชีพเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการดำรงตนและการเลี้ยงชีพของผู้เรียนโดยตรง เพราะเราไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่า นักเรียนจะออกจากระบบการศึกษาในช่วงใด เช่น นักเรียนอาจจะ ออกกลางคัน แต่นักเรียนจะต้องมีทักษะอาชีพและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ข้อค้นพบ/ปัญหาอุปสรรค

- 1) โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ
- 2) การจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำไม่สามารถดำเนินการได้เต็มที่ เนื่องจากบางทักษะอาชีพต้องใช้วิทยากรจากสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในจังหวัด ใช้เวลา 1 - 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทำให้นักเรียนได้เรียนเพื่อรู้ แต่ไม่สามารถไปประกอบอาชีพได้ เพราะไม่มีการฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง
- 3) มีความจำกัดในเรื่องของงบประมาณไม่สอดคล้องกับการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งเสริมอาชีพ เพราะการดำเนินงานเกี่ยวกับส่งเสริมอาชีพจะต้องใช้เวลาการต่อเนื่อง และใช้เวลาในการจัดกิจกรรมค่อนข้างมาก
- 4) ปัญหาด้านการตลาด ไม่มีสถานที่ให้นำผลิตภัณฑ์ไปจำหน่าย ต้องนำผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการจัดกิจกรรมไปขายตามตลาดนัด มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์/อาหารสำเร็จรูป เพื่อเก็บไว้ได้นาน
- 5) การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง นักเรียนอาจต้องใช้เวลาในการฝึกทักษะการใช้วัสดุอุปกรณ์ ครูต้องคอยเฝ้าระวังดูแลเวลาทำกิจกรรมเป็นพิเศษ ต้องระมัดระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน

3. วิธีการแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามประเด็นนโยบาย

- 1) จัดหาวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในทักษะชีพที่นักเรียนสนใจ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการเชื่อมโยงการจัดการศึกษาด้านอาชีพ
- 2) จัดให้นักเรียนมีเวลาเรียนทักษะอาชีพในคาบเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ และการจัดกิจกรรมเพิ่มเติมให้กับนักเรียนในวันเสาร์-อาทิตย์
- 3) หน่วยงาน/สถานศึกษา แสวงหาความร่วมมือกับหน่วยงานบุคคลภายนอกให้มีการจัดอบรมและขอรับการสนับสนุนงบประมาณ
- 4) มีการประชาสัมพันธ์เพื่อหาพ่อค้าแม่ค้าในเขตพื้นที่มารับซื้อผลิตภัณฑ์ สร้างเครือข่ายการแปรรูปผลิตภัณฑ์
- 5) มีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เพื่อให้มีการพัฒนาต่อยอดจากสถานศึกษาไปสู่ครอบครัว
- 6) ให้ความสำคัญกับการประสานงาน ระหว่างโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนำทักษะอาชีพไปสร้างรายได้ระหว่างเรียน
- 7) การสร้างมาตรการ ชักจูงความเข้าใจในการพัฒนาส่งเสริมการจัดกิจกรรมอันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพและร่างกาย เช่น อันตรายจากเครื่องมือ เครื่องจักรกล ที่มีความเสี่ยงต่อภาวะทุพพลภาพ

4. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร ในการดำเนินการตามประเด็นนโยบาย

- 1) ห้องเรียนอาชีพจะต้องเรียนอย่างมีเป้าหมายไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรระยะสั้นหรือการเตรียมความพร้อมเด็กสู่เส้นทางอาชีพ

2) ห้องเรียนอาชีพจะต้องมีการฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง และเมื่อเด็กเรียนวิชาชีพแล้วจะต้องไปประกอบอาชีพได้

3) หน่วยงานต้นสังกัด ควรจะมีงบประมาณ เทคโนโลยี และบุคลากร สนับสนุนในการจัดกิจกรรม เพื่อให้ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และมีการสนับสนุนนักเรียนให้ได้ประกอบอาชีพในสถานประกอบการตามความถนัดความสนใจ

โดยสรุป ห้องเรียนอาชีพหรือโครงการห้องเรียนอาชีพ (OBEC Career Program) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้ดำเนินงานมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เพื่อต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความถนัดและความสนใจต้องการจะเรียนต่อสายอาชีพได้รับการพัฒนา โดยเน้นการฝึกทักษะประสบการณ์เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ เรียนจบแล้วมีอาชีพรองรับทันที สามารถสร้างอาชีพให้สอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่ได้ ทั้งนี้แต่ละโรงเรียนได้มีการประสานงานและวางแผนการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพ ร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในแต่ละพื้นที่ โดยกำหนดแนวทางในการดำเนินการ 2 รูปแบบ รูปแบบที่ 1 การจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และบูรณาการในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน รูปแบบที่ 2 การจัดการเรียนการสอนเพื่อการสะสมหน่วยกิต (Credit Bank) โดยนำรายวิชาในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จัดการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้ในรายวิชาของหลักสูตรอาชีวศึกษาตามความถนัดและความสนใจ

2. นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา

ณรงค์ แผ้วพลสง (2562 : 12) กล่าวว่า ปัจจุบันการผลิตผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการจ้างงาน ทั้งภาครัฐกิจบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มอาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย (First S-Curve, New S-Curve) ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของสถานประกอบการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตและพัฒนากำลังคน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจหันมาเรียนสายอาชีพมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าหมายในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ปีการศึกษา 2563 เป็นสายอาชีวศึกษา 50 : 50 สายสามัญ ทั้งนี้การที่จะเพิ่มปริมาณผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าว จะต้องได้รับความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและประถมศึกษาเพื่อการสนับสนุน ส่งเสริม ในการจัดแนะแนวการศึกษาต่อสายอาชีพในรูปแบบหรือวิธีที่หลากหลาย การเพิ่มผู้เรียนสายอาชีวะ จะต้องอาศัยศึกษาธิการภาคทั้ง 4 ภาค ศึกษาธิการจังหวัด ผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งรัฐและเอกชน รวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและประถมศึกษาพุดคุยกัน เพื่อหาแนวทางการทำงานร่วมกัน ในการผลิตกำลังคนรองรับการพัฒนาประเทศ ไม่ใช่เป็นการยื้อแย่งเด็ก

นักเรียนกัน ดังนั้น หน่วยงานที่มีเด็กอยู่ในการดูแลให้ทำงานบูรณาการร่วมกันทุกฝ่าย และขอให้ทุกวิทยาลัยมีเป้าหมายที่ชัดเจน ในการเพิ่มจำนวนผู้เรียน อาจจะมีเทคนิคในการดำเนินการแนะแนว การเข้าศึกษาสายอาชีพที่หลากหลายรูปแบบในแต่ละพื้นที่ แต่ละวิทยาลัย และเมื่อวิทยาลัยต่าง ๆ มีจำนวนนักเรียน นักศึกษาเพิ่มมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการก็พร้อมสนับสนุนทุกรูปแบบเพื่อจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไม่ค่อยมีเด็กสนใจมาเรียน เช่น สาขาการเกษตร และสาขาการประมง ทางสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีโปรโมชั่นเพื่อลดภาระเด็กที่อยากเรียนต้องได้เรียน โดยจะไม่เก็บค่าหน่วยกิต สนับสนุนอาหารกลางวันให้ และมีที่พักนอนให้ทุกวิทยาลัย

ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิชัย (2563) กล่าวว่า นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพิ่มปริมาณผู้เรียนในสายอาชีพให้มากขึ้น โดยตั้งเป้าไว้ 50 : 50 ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา แต่จากความเป็นจริงที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า มีผู้เรียนในสายอาชีพเพียงแค่ 30 - 36 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ส่วนใหญ่จะเรียนต่อสายสามัญ ซึ่งสถิติความต้องการของตลาดแรงงานในภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ยังมีความต้องการกำลังคนที่เรียนจบสายอาชีพเข้าทำงานเป็นจำนวนมาก

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2563) กำหนดภารกิจและนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนาากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการดังนี้

1. ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ กำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานโดย
 - 1.1 รักษาเป้าหมายผู้เรียนในระดับ ปวช. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับ ปวส.
 - 1.2 ลดปัญหาการออกกลางคัน โดยวางเป้าหมายให้ลดลงร้อยละ 5 ด้วยการป้องกัน/ดูแลรายบุคคล การวิจัยพัฒนาแก้ปัญหารายวิทยาลัย/รายสาขาวิชา การวิเคราะห์แก้ปัญหาเชิงระบบ กลุ่มเป้าหมายใน 50 วิทยาลัย ที่มีปัญหาการออกกลางคันสูง
 - 1.3 จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา
 - 1.4 เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตา
 - 1.5 เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก ซึ่งได้แก่ นักเรียน และผู้ปกครอง
2. ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
 - 2.1 จัดอาชีวศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย
 - 2.2 จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในรูปแบบกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่มจังหวัดและกรุงเทพฯ รวม 19 สถาบัน และสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร ภาคละ 1 แห่ง จำนวน 4 แห่ง
 - 2.3 จัดตั้งสถานศึกษาอาชีวะอำเภอในกลุ่มอำเภอขึ้นหนึ่ง
 - 2.4 ส่งเสริมการจัดอาชีวะชายแดนใต้สู่สันติสุข ศูนย์ฝึกอบรมอาชีวะ อาชีวะสองระบบ และการจัดหลักสูตรอาชีวะท้องถิ่น และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส

2.5 มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาลและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการจัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง อาทิ ปีโตรเคมี การสร้างเขตรุ่นใหม่ คริวไทยสู่ครัวโลก พลังงานทดแทนโลจิสติกส์/รถไฟความเร็วสูง อัญมณี ยานยนต์ ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ ท่องเที่ยว/โรงแรม ฯลฯ

2.6 ขยายกลุ่มเป้าหมายอาชีวศึกษาในโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐาน และอาชีวศึกษาเพื่อคนพิการ อาชีวศึกษาแรงงาน อาชีวศึกษาสูงวัย อาชีวศึกษาเพื่อสตรี อบรมระยะสั้น/ตลาดนัดอาชีพ ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน เทียบโอนความรู้และประสบการณ์ เพื่อต่อยอดและพัฒนาทักษะทั้ง Upgrade Skills และ Re Skills ร่วมจัดอาชีวศึกษาในสถานพินิจ เรือนจำ ค่ายทหาร และ อปท. ฯลฯ

2.7 สนับสนุนให้หน่วยงาน/องค์กร ร่วมจัดอาชีวศึกษาซึ่งได้แก่ สถานประกอบการ อปท. และภาคเอกชนจากสาขาอาชีพต่าง ๆ ฯลฯ

2.8 จัดอาชีวศึกษาทางเลือก อาชีวศึกษาทางไกล วิทยาลัยอาชีวศึกษาฐานวิทยาศาสตร์ อาชีวศึกษาอินเตอร์ และอาชีวศึกษาเทียบโอนประสบการณ์

2.9 เพิ่มช่องทางการเรียนอาชีวศึกษาด้วย อาชีวศึกษาทางไกล และเครือข่ายวิทยุ เพื่อการศึกษาและพัฒนาอาชีพ (R-radio network)

3. การยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา

3.1 ระดับสถานศึกษา และระดับห้องเรียน ส่งเสริมคุณภาพและสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษาโดย

- พัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามแนวทาง Constructionism, Project Based Learning Authentic Assessment, การเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์จากการเรียนในสถานที่จริง/สถานการณ์จริง อาทิ Fix It Center และกรณีภัยพิบัติ

- พัฒนาระบบนิเทศ การจัดการความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์จากครู รุ่นพี่สู่ครูรุ่นใหม่ (นิเทศภายใน) และการนิเทศทางไกล

- สร้างความเข้มแข็งการประกันคุณภาพภายใน สนับสนุนให้ทุกวิทยาลัยผ่านการประเมินคุณภาพภายนอกระดับดีมากและเตรียมพร้อมรับการประเมินระดับสากล

- ยกระดับคุณภาพสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้เป็นตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งตามความต้องการของพื้นที่และการให้บริการกลุ่มเป้าหมายพิเศษ อาทิ คนพิการ วัยทำงาน ผู้สูงวัย สตรี ฯลฯ

- ใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน สนับสนุนความพร้อมในด้าน Hardware สื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมการประกวดสื่อ/สื่อออนไลน์ และจัดตั้งวิทยาลัยต้นแบบการใช้ ICT เพื่อการเรียนการสอน

- พัฒนาครู สร้างเครือข่ายครู Social Media และ Network สนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ

- จัดหาสื่อ/หนังสือ วัสดุฝึก อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยและเพียงพอ

3.2 ระดับผู้เรียน ยกระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้สำเร็จอาชีวศึกษา มีขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งสมรรถนะหลัก (Core Competency) และสมรรถนะการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ (Function Competency) โดยใช้ V-NET การประเมินด้านมาตรฐานวิชาชีพ และการประเมินระดับห้องเรียน สร้างเสริมทักษะอาชีพในอนาคตด้วยกิจกรรมองค์การวิชาชีพ ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม วิถีประชาธิปไตย ความมีวินัย เสริมสร้างทักษะชีวิต ความสามารถด้านนวัตกรรม/สิ่งประดิษฐ์ การเป็นผู้ประกอบการ พัฒนาทักษะการคิดบนพื้นฐาน Competency Based Technology Based Green Technology และ Creative economy รวมทั้งการแก้ปัญหาด้านพฤติกรรมและการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ อาทิ สุกาพบุรุษอาชีพ ลูกเสือ กีฬา และการป้องกัน/แก้ไขการทะเลาะวิวาท

3.3 เตรียมผู้เรียนสู่การเป็นประชาคม ASEAN โดยการเพิ่มจำนวนสถานศึกษา English Program (EP) Mini English Program (MEP) ทุกจังหวัด ใช้หลักสูตร/สื่อต่างประเทศ สนับสนุนการฝึกงานต่างประเทศ/บริษัทต่างประเทศและในประเทศ ยกระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาประเทศคู่ค้า จัดระบบ Sister School ทุกประเทศใน ASEAN

4. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

4.1 ด้านบริหารทั่วไป ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้แก่ Web Portal, E-office และ Data based รวมทั้งการปรับภาพลักษณ์เชิงบวก

4.2 ด้านงบประมาณ ใช้แนวทาง Strategic Performance, Based Budgeting: SPBB และ Formula Funding โดยการจัดงบประมาณตามความจำเป็นพื้นฐาน ความเสมอภาค และตามนโยบายการกระจายอำนาจจัดซื้อจัดจ้าง จัดหางบประมาณค่าสาธารณูปโภคและค่าจ้างครูให้เพียงพอ

4.3 ด้านบริหารงานบุคคล สร้างเครือข่ายครู/สมาคมวิชาชีพ จัดหาลูกจ้าง พนักงานราชการให้เพียงพอ รวมทั้งการพัฒนากระบวนการบริหารงานบุคคลของสถาบันการอาชีวศึกษา

4.4 ด้านการสร้างความร่วมมือทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาการจัดอาชีวศึกษา ดังนี้

- องค์การ/สมาคมวิชาชีพ สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม สถานประกอบการ ในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี การฝึกงาน ฯลฯ
- ประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศในกลุ่มอาเซียน
- องค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ VOCTECH, CPSC /APACC, SEARCA และ UNIVOC ฯลฯ
- ประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคของโลก ได้แก่ สาธารณรัฐประชาชนจีน อิสราเอล ญี่ปุ่น เดนมาร์ก เยอรมัน ฯลฯ

กล่าวโดยสรุป กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา เพราะ

ปัจจุบันการผลิตผู้เรียนด้านอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการจ้างงาน ทั้งภาคธุรกิจบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคการเกษตร ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของสถานประกอบการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตและพัฒนากำลังคน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจหันมาเรียนสายอาชีพมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าหมายในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ปีการศึกษา 2563 เป็นสายอาชีวศึกษา 50 : 50 สายสามัญ ทั้งนี้ การที่จะเพิ่มปริมาณผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าว จะต้องได้รับความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและประถมศึกษาในการสนับสนุน ส่งเสริม ในการจัดแนะแนวการศึกษาต่อสายอาชีพในรูปแบบหรือวิธีที่หลากหลาย

หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะอาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดการศึกษาที่จะต้องพัฒนากำลังคนให้มีขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลกจึงได้มีแผนการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบ (พ.ศ. 2558 – 2564) มีแผนการผลิตและพัฒนาากำลังคน เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของชาติ (พ.ศ. 2557) ที่ให้ความสำคัญในการพัฒนาคนอย่างยั่งยืน และจากแนวโน้มการปฏิรูปการศึกษาในหลายประเทศได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับ “ทักษะ” (Skill) หรือความชำนาญในการปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาตามตำรา (Content) ซึ่งองค์การยูเนสโกได้แนะนำว่า ผู้เรียนควรมีทักษะที่ครอบคลุม 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน คือ ทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น ทักษะเพื่อการทำงาน คือ ทักษะพื้นฐานในการทำงานของทุกอาชีพ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ การคิดวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสาร และทักษะเฉพาะอาชีพ คือ ทักษะเบื้องต้นของอาชีพที่สนใจ

1. การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกอบอาชีพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2560 : 15) มีแนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ (Career Education) หรืออาชีพศึกษามีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงานสั่งสมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน รู้จักการหาโอกาสและช่องทางในการทำงานและสำรวจก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานซึ่งระยะเวลาที่ได้ศึกษาหาความรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติอันดีผ่านการศึกษา การฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ที่จะตัดสินใจในการศึกษาต่อ และการทำงานต่อไปในอนาคต ตามนโยบายการศึกษาของประเทศไทยซึ่งปรากฏในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579

การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิต และการพัฒนากำลังคน โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมของประเทศท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลง ทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs + 8Cs ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการเตรียมทรัพยากรบุคคลในการดำรงชีพและการอยู่รอดอย่างมีความสุข ดังนี้

3Rs ประกอบด้วย

- อ่านออก (Reading)
- เขียนได้ (Writing)
- คิดเลขเป็น (Arithmetic's)

8Cs ประกอบด้วย

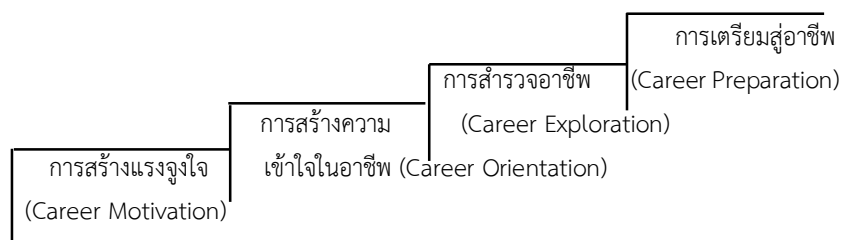
- ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving)
- ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation)
- ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ (Cross-cultural Understanding)
- ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration Teamwork and Leadership)
- ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy)
- ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy)
- ทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills)
- ความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรมจริยธรรม (Compassion)

กระทรวงศึกษาธิการ (2560 : 16) ได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 2 เป็นยุทธศาสตร์ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและผลผลิต รวมทั้งเพิ่มผลิตภาพของกำลังแรงงานของประเทศ ด้วยการกำหนดกรอบทิศทาง และเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนที่ชัดเจนในสาขาต่าง ๆ การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับกรอบคุณวุฒิแห่งชาติและมาตรฐานอาชีพ/วิชาชีพ การจัดการเรียนการสอน การฝึกอบรมฝีมือแรงงาน และการฝึกงานที่มุ่งเน้นการปฏิบัติจริงอย่างครบวงจรในสถานการณ์จริง พัฒนาฝีมือแรงงานระดับสูงในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ส่งเสริมการเรียนรู้ที่บูรณาการองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีวิศวกรรม และคณิตศาสตร์ (STEM Education) พัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ และพัฒนาครูผู้สอนอาชีพที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

เพื่อสร้างกำลังคนให้มีสมรรถนะตอบสนองต่อความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศรองรับพลวัตของโลกและการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0

การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพในการศึกษาขั้นพื้นฐานจำเป็นต้องเน้นให้ ผู้เรียนมี ความคิดที่เป็นเหตุเป็นผลในการทำงาน สังสมความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงาน รู้จัก การหาโอกาสและช่องทางในการทำงาน สสำรวจและก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงาน ซึ่งจะต้องพัฒนา ความคิดรวบยอด (Concepts) เกี่ยวกับการพัฒนาเส้นทางอาชีพ (Career Development) ของ ผู้เรียนในช่วงอายุตั้งแต่ 9 - 15 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาตอนปลายถึงมัธยมศึกษา ตอนต้น ซึ่งหลักสูตรและการเรียนการสอนจากทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จะต้องให้ความสำคัญและร่วมมือกัน จัดให้ความรู้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ การแนะนำ การพัฒนา และ การเน้นย้ำการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพในหลักสูตรและการสอนในสถานศึกษาจะประสบ ความสำเร็จได้ จะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นความเชื่อมโยงของความรู้จากโรงเรียนกับชีวิตจริง ให้ ผู้เรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกน่าสนใจ และมีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ และ ทักษะที่จำเป็นในอนาคต เพื่อเตรียมผู้เรียนให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้ สถานศึกษาต้อง สร้างความร่วมมือให้เกิดขึ้นระหว่างผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งจะสนับสนุนและช่วยเหลือการจัด การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพให้เกิดขึ้นภายในสถานศึกษา

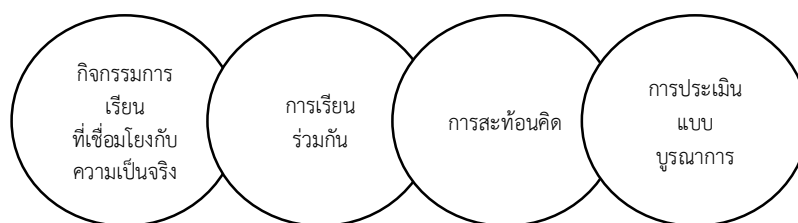
ส่วนสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพจะต้องมีส่วนประกอบของ กิจกรรม ตระหนักรู้ในตนเอง กิจกรรมตระหนักรู้การทำงานจริง เรียนรู้การตัดสินใจ และเรียนรู้การ เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพต้องให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านกระบวนการ คิดตัดสินใจในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561 : 6) สถานศึกษาและครูต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยเพิ่มโอกาส ให้ผู้เรียนได้มี 1) การสร้างแรงจูงใจตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของการประกอบอาชีพ (Career Motivation) 2) การสร้างความเข้าใจในอาชีพ (Career Orientation) 3) การสำรวจโลก แห่งอาชีพ ในยุคปัจจุบันและศักยภาพและความสนใจของตนเอง (Career Exploration) และ 4) การเตรียมสู่เส้นทางอาชีพ (Career Preparation) ซึ่งจัดเป็นรูปแบบการศึกษาอาชีพ ระดับก่อนอุดมศึกษา

ภาพที่ 5 รูปแบบการศึกษาอาชีพของรัฐโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา

ที่มา : (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561 : 7)

จากภาพที่ 5 จะเห็นว่าการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับผู้เรียนไม่ได้หมายถึงความคาดหวังให้ผู้เรียนตัดสินใจเลือกอาชีพ แต่เป็นการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ฝึกฝนมีความรู้และเจตคติที่ดีซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจเลือกการประกอบอาชีพในอนาคต สำหรับประเทศไทยการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพในสถานศึกษาปรากฏในหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้การทำงานอาชีพ คือ สาระการอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพในชุมชนของตนและสามารถสำรวจความสนใจ ความสามารถ และทักษะอาชีพของตน มีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งได้ฝึกทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพโดยทั่วไป เช่น ทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะแสวงหาความรู้ และทักษะการจัดการ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561 : 9) ซึ่งปัจจัยสู่ความสำเร็จของการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความรู้ และทักษะของผู้เรียนโดยทั่วไป คือ ความมีวินัย ความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ เจตคติที่ดีต่อการทำงาน ความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเอง มีสำนึกรักบ้านเกิด และภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น การจัดการเรียนการสอนที่จะสร้างคุณลักษณะดังกล่าว ทางสถานศึกษาจะต้องจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนที่เน้นการเชื่อมโยงกับโลกแห่งการทำงานจริง (Real-world Relevance) การทำงานกลุ่มในการเรียนแบบร่วมกัน (Collaboration) การสะท้อนคิด (Reflection) ที่ทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้แบบเมตาคognition (Metacognition) และการประเมินแบบบูรณาการ (Integrated Assessment) จากเพื่อนร่วมชั้นเรียน สถานฝึกงาน และครูผู้สอน

ภาพที่ 6 ระบบการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ การศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ
ที่มา : (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561 : 8)

จากภาพที่ 6 จะเห็นว่าระบบการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนาความรู้ความเข้าใจการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพมีความเชื่อมโยงกับสภาพความเป็นจริงของโลกการทำงาน มีการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่ มีการปรับเปลี่ยนการวัดประเมินผลที่ยืดหยุ่น นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถยังดำเนินการจัดหลักสูตรเพื่อส่งเสริมอาชีพได้ โดยการจัดตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้สำรวจความถนัดและความสนใจของตนเอง ส่งเสริมการพัฒนาบุคลิกภาพส่วนตัว มีทักษะในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ และคิดแก้ปัญหา มีทักษะในการดำเนินชีวิต มีทักษะในการใช้เทคโนโลยี เพื่อเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสมดุลทางด้านความรู้ ความคิด ความดีงาม และมีความภูมิใจ

ในความเป็นไทย ตลอดจนใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ซึ่งโครงสร้างเวลาเรียนที่ดำเนินไว้ในหลักสูตรแกนกลางได้ดำเนินให้เรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนอาชีพสามารถดำเนินการได้ใน 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 จัดในรายวิชาพื้นฐาน รายวิชาพื้นฐานเป็นรายวิชาที่ทำให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ซึ่งมีรายวิชาที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอาชีพโดยตรงในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ส่วนกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสนับสนุนในการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับอาชีพสามารถสอดแทรกในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ โดยการบูรณาการเนื้อหาวิชา เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ อาจเกี่ยวกับการฝึกเป็นมัคคุเทศก์น้อย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เกี่ยวกับการทำบัญชีรายรับ รายจ่าย การคิดต้นทุนกำไร จำนวน การนับ การชั่ง ตวง วัด เป็นต้น

ลักษณะที่ 2 จัดในรายวิชาเพิ่มเติม รายวิชาเพิ่มเติมเป็นรายวิชาที่สถานศึกษากำหนดขึ้น ตามจุดเน้น ตามความต้องการของสถานศึกษาหรือท้องถิ่น โดยการดำเนินผลการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมาย ในการพัฒนาผู้เรียนและสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับอาชีพหรือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับ อาชีพ เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสามารถจัดทำ รายวิชาเพิ่มเติม วิชาช่าง ช่อมจักรยาน การทำร่ม การทอเสื่อ การเพาะเห็ด การปลูกผักต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสถานศึกษาสามารถ พิจารณาเปิดสอนรายวิชาเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมตามจุดเน้นของสถานศึกษา และเกณฑ์การจบหลักสูตร โดยอยู่ภายใต้โครงสร้างเวลาเรียนที่กำหนด สำหรับชื่อรายวิชาเพิ่มเติมสามารถตั้งชื่อได้ตามความเหมาะสม

ลักษณะที่ 3 จัดในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 จำนวน 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ สำหรับการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพสามารถจัดได้ในส่วนของกิจกรรมนักเรียน โดยอาจจัดเป็นกิจกรรมชุมนุมหรือชมรมก็ได้ ซึ่งสถานศึกษาสามารถแบ่งเวลาในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพได้ตามความเหมาะสมนอกจากสถานศึกษาดำเนินการจัดหลักสูตรเพื่อส่งเสริมอาชีพโดยการจัดตามโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา แล้วสถานศึกษายังสามารถจัดนอกโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาได้ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอนวิชาชีพในรูปแบบของกลุ่มสนใจ เป็นการจัดนอกเวลาเรียนปกติในวันหยุดราชการหรือปิดภาคการศึกษา ซึ่งสถานศึกษาสามารถจัดเองหรือจัดร่วมกับครอบครัว ชุมชน ตามความถนัดและความสามารถของผู้เรียน เพื่อน าคความรู้และทักษะที่ได้รับไปใช้เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในชีวิตประจำวันต่อไป สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นการเตรียมกำลังคนเพื่อพัฒนาประเทศ โดยดำเนินการในทุกะดับของการศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้มีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพและมีทักษะในด้านการประกอบอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561 : 12 - 21)

เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนทักษะอาชีพ โดยเน้นการสร้างความตระหนัก ความสนใจ แรงจูงใจ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดลองเรียนรู้ตามความสนใจไว้ 3 แนวทาง คือ

แนวทางที่ 1 การจัดการเรียนการสอนโดยสถานศึกษาจัดเองตามศักยภาพ

แนวทางที่ 2 การจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น สถาบันการศึกษาอื่น หน่วยงานอื่น เป็นต้น

แนวทางที่ 3 การจัดการเรียนการสอนตามความถนัด ความสนใจของผู้เรียน โดยจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียนหรือจัดร่วมกับผู้ปกครอง

2. ทักษะอาชีพหรือทักษะวิชาชีพของผู้เรียน

ทักษะอาชีพของผู้เรียนในยุคปัจจุบันต้องประกอบด้วย ทักษะที่มีความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ทักษะการริเริ่มและการกำกับดูแลตนเอง ทักษะด้านการทำงานและทักษะทางสังคม ทักษะที่จำเป็นกับการดำรงชีวิตและการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ผู้ประเมินได้ศึกษาจากหลักการและแนวคิดของนักการศึกษาต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา สรุปได้เป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะกระบวนการทำงาน 2) ทักษะการใช้เหตุผล 3) ทักษะการสื่อสาร และ 4) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี โดยมีรายละเอียดดังนี้

ทักษะกระบวนการทำงาน

ทักษะกระบวนการทำงาน คือ การลงมือทำงานด้วยตนเอง โดยมุ่งเน้นในการฝึกวิธีทำงานอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการทำงานเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสามารถทำงานได้บรรลุตามเป้าหมาย โดยกระบวนการทำงานมีขั้นตอนตั้งแต่การวิเคราะห์งาน การวางแผนการทำงาน การปฏิบัติงาน และการประเมินผลการทำงาน

ไพรัตน์ แสงโสภณ (2556 : 33) กล่าวถึงรายละเอียดของทักษะกระบวนการทำงานไว้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์งาน คือ การแจกแจงงานที่จะทำว่าเป็นงานประเภทใด หรือลักษณะใด ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อะไรบ้าง มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร กล่าวคือ ฝึกให้ผู้เรียนมองงานโดยภาพรวมออกมาว่าจะต้องทำอะไร

2. การวางแผนในการทำงาน คือ การวางแผนว่าจะใช้วัสดุอุปกรณ์อะไรในการทำงาน ครั้งนี้ ต้องใช้เงินในการลงทุนมากน้อยอย่างไร กำลังงานในการทำงานอย่างไร จะทำคนเดียวหรือต้องทำหลายคน ถ้าทำหลายคนจะแบ่งหน้าที่กันอย่างไร ตลอดจนกำหนดวิธีการทำงานให้เป็นขั้นตอน

3. การปฏิบัติงาน คือ การให้ผู้เรียนได้ทำงานตามลำดับขั้นตอนที่วางแผนไว้ฝึกให้มีลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน โดยเริ่มจากการนำหลัก 5 ส. มาใช้ในกระบวนการทำงาน การใช้คุณธรรม จริยธรรม การสร้างสัมพันธภาพในการทำงาน เช่น พูดจาสุภาพเหมาะสม มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ฯลฯ และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเองเป็นระยะ

4. การประเมินผลการทำงาน คือ การประเมินผลทั้งการวางแผนก่อนการทำงาน ขณะปฏิบัติงาน และเมื่องานสำเร็จแล้ว โดยขั้นตอนในการวางแผนก่อนการทำงาน ให้ประเมินว่าได้วางแผนไว้รอบคอบรัดกุมหรือไม่ จะต้องเตรียมอะไรบ้าง ตรวจสอบดูแผนที่วางไว้ว่าเป็นไปได้

หรือไม่ ขณะปฏิบัติให้ประเมินว่าวิธีการทำงานเป็นอย่างไรบ้าง มีข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงอย่างไร และเมื่องานสำเร็จให้ประเมินว่าผลงานที่ออกมาเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ มีข้อดีข้อเสียอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขและปรับปรุงผลงานของตนให้ดีขึ้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2557 : 163) กล่าวถึง ทักษะกระบวนการทำงาน ร่วมกับผู้อื่นว่า ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ทำงานอย่างมีกระบวนการทำงานและฝึกในการทำงานกลุ่ม ดังนี้

1. รู้จักบทบาทหน้าที่ภายในกลุ่ม เป็นการให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักบทบาทหน้าที่ที่ตนเองต้องรับผิดชอบ ฝึกความเป็นผู้นำ ผู้ตาม โดยหมุนเวียนสลับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันไปตามความเหมาะสม
2. มีทักษะในการฟัง การพูด การแสดงความคิดเห็น และการอภิปรายในกลุ่ม
3. มีคุณธรรมในการทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างให้ผู้เรียนสามารถทำงาน และอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง คุณธรรมสำคัญที่ควรฝึก ได้แก่ ความรับผิดชอบในการทำงาน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่สมาชิกในกลุ่ม การไม่เอาเปรียบผู้อื่น ฯลฯ
4. สรุปผลโดยการจัดทำรายงาน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักสรุปผลและฝึกให้เขียนรายงานจากการปฏิบัติ เพื่อนำเสนอหน้าชั้นเรียนหรือส่งครูผู้สอน
5. นำเสนอรายงาน เป็นการนำผลการปฏิบัติงานกลุ่มรายงานหน้าชั้นเรียนหรือจัดนิทรรศการ เป็นต้น

สรุป ทักษะกระบวนการทำงานเป็นการลงมือทำงาน โดยมุ่งเน้นในการฝึกวิธีการทำงานอย่างสม่ำเสมอ ทั้งการทำงานเป็นรายบุคคลและการทำงานเป็นกลุ่ม มีขั้นตอนการทำงาน ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์งาน คือ การที่ผู้เรียนสามารถแจกแจงที่จะทำว่าเป็นงานประเภทใดหรือลักษณะใด ต้องใช้เครื่องมือและอุปกรณ์อะไรบ้าง มีขั้นตอนการปฏิบัติอย่างไร กล่าวคือ ฝึกให้ผู้เรียนมองงานโดยภาพรวมออกมาว่าจะต้องทำอะไร 2) การวางแผนในการทำงาน คือ การให้ผู้เรียนสามารถวางแผนว่าจะใช้กำลังงานในการทำงานอย่างไร จะทำคนเดียวหรือต้องทำหลายคน ถ้าทำหลายคนจะแบ่งหน้าที่กันอย่างไร ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์อะไรในการทำงานครั้งนี้ ต้องใช้เงินในการลงทุนมากน้อยอย่างไร ตลอดจนกำหนดวิธีการทำงานให้เป็นขั้นตอนจนงานสำเร็จ 3) การปฏิบัติงาน คือ การให้ผู้เรียนได้ทำงานตามลำดับขั้นตอนที่วางแผนไว้ ฝึกให้มีลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงาน เช่น พุดจาสุภาพ เหมาะสม มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ขยัน อดทนซื่อสัตย์ ฯลฯ และสามารถตรวจสอบการทำงานของตนเป็นระยะ ๆ 4) การประเมินผลการทำงาน คือการให้ผู้เรียนได้ประเมินผลทั้งการวางแผนก่อนการทำงาน ขณะปฏิบัติงานและเมื่องานสำเร็จแล้ว โดยขั้นตอนในการวางแผนก่อนการทำงาน ให้ประเมินว่าได้วางแผนไว้รอบคอบรัดกุมหรือไม่จะต้องเตรียมอะไรบ้าง ตรวจสอบดูแผน ที่วางไว้ว่าเป็นไปได้หรือไม่ ขณะปฏิบัติให้ประเมินว่าวิธีการทำงานเป็นอย่างไรบ้างมีข้อบกพร่องที่จะต้อง

ปรับปรุงอย่างไร และเมื่องานสำเร็จให้ประเมินว่าผลงานที่ออกมาเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่มีข้อดีข้อเสียอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขและปรับปรุงผลงานของตนให้ดีขึ้น

ทักษะการใช้เหตุผล

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และอุษา ชูชาติ (2554 : 18) กล่าวว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณนั้นเป็นการคิดอย่างไตร่ตรองและมีเหตุผล ซึ่งให้ความสำคัญในการตัดสินใจว่าสิ่งใดควรเชื่อหรือไม่ควรเชื่อ เนื่องจากเป็นทักษะที่สำคัญที่ช่วยให้เกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้ รวมทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันอย่างมีความสุขและสร้างสรรค์อีกด้วย และนอกจากนี้การคิดอย่างมีวิจารณญาณจะช่วยให้เราสามารถวิเคราะห์ แยกแยะข้อมูลต่าง ๆ หาเหตุผลที่ถูกต้อง สืบค้นหาความจริงได้และตอบคำถามด้วยเหตุผลไม่ใช่ด้วยความรู้สึกส่วนตัว นั่นคือสามารถตอบคำถามหรือวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีหลักการ สามารถตัดสินใจบนพื้นฐานของการใช้เหตุผล ซึ่งครูจะมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ตั้งคำถามที่หลากหลาย และจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะพื้นฐานสำหรับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เช่น การคิดวิเคราะห์ การค้นหาคำตอบที่ถูกต้อง การจัดระเบียบข้อมูล การตีความ และการสังเกต เป็นต้น

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558 : 50-61) ได้รวบรวมและกล่าวไว้ว่า ความสามารถหรือทักษะด้านเหตุผล (Reasoning Abilities) หมายถึงความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ด้านวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม ด้านสังคมศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ และด้านการดำเนินชีวิตโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า แก้ปัญหาหรือตัดสินใจอย่างมีหลักการและเหตุผล บนพื้นฐานของข้อมูล สถานการณ์ หรือสารสนเทศที่เพียงพอโดยยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรมเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

วิชัย เสวกงาม (2559 : 207-223) ได้กล่าวไว้ว่า การให้เหตุผลเป็นความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลและการแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ที่เป็นอิสระจากความรู้เดิมที่ได้มา การให้เหตุผลเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาองค์ความรู้ในขณะที่ความสามารถในการให้เหตุผลนี้จะทำหน้าที่เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมต่อให้เด็กเกิดความสามารถในด้านอื่น ๆ ความสามารถในการให้เหตุผลในวัยเด็กสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ในโรงเรียน มหาวิทยาลัย และผลการปฏิบัติงานในการประกอบอาชีพได้ นอกจากนี้ปัญหาในการตัดสินใจมีความสำคัญมากขึ้นในช่วงวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นมีการพัฒนาและความเป็นอิสระมากขึ้นอีกทั้งยังต้องเผชิญกับทางเลือกมากขึ้น ซึ่งทางเลือกต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของตนเองและผู้อื่น บางส่วนของทางเลือกเหล่านี้อาจรวมถึงการค้นหาคำชีพ การมีเพศสัมพันธ์ การคุมกำเนิด การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่หรือเสพยาเสพติดอื่น ๆ ดังนั้น ความสามารถในการให้เหตุผล นอกจากจะเป็นพื้นฐานและเป็นเครื่องมือ

ที่ช่วยในการพัฒนาระดับสติปัญญาและทักษะการคิดขั้นสูงแล้ว ยังมีส่วนช่วยในการตัดสินใจเพื่อ การประกอบอาชีพและการลดพฤติกรรมเสี่ยงในอนาคตอีกด้วย การสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถ ในการให้เหตุผล และสามารถใช้ชีวิตอย่างประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 นั้น ครูต้องมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและสามารถสอนให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง การสอนความรู้ ในเนื้อหาผนวกกับการใช้สถานการณ์ที่จะช่วยให้ผู้เรียนวินิจฉัยและแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม และสามารถดึงทรัพยากรมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนเรียนรู้ เข้าใจกฎ และหลักการของอาชีพ ที่ผู้เรียนจะประกอบในอนาคตได้อีกด้วย

อัมพร ม้าคะนอง (2559 : 8) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือ การให้นักเรียนประสบความสำเร็จทั้งในด้านการงานและการดำเนินชีวิต เพื่อให้ก้าวทันกับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้น ทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับทักษะวิชาชีพและทักษะการใช้เหตุผลจึงถือว่ามีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ซึ่งประกอบไปด้วย การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์วิจารณ์ การคิดสร้างสรรค์ การรับรู้ในตนเองเห็นผู้อื่น การจัดการกับอารมณ์ การจัดการกับความเครียด การสร้างสัมพันธภาพ ซึ่งทักษะต่าง ๆ นั้นมีความเกี่ยวข้องกับทักษะคณิตศาสตร์ในการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวทันการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 วิชาคณิตศาสตร์จึงเป็นวิชาที่สำคัญมากต่อการพัฒนาความคิดมนุษย์ ทำให้มนุษย์ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อีกทั้งคณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ คณิตศาสตร์จึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นและสามารถอยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

บาร์ดูดี (Baroody, 1993 : 117) กล่าวว่า หนึ่งในทักษะที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์และมีส่วนทำให้นักเรียนก้าวหน้าในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และการดำรงชีวิต คือ การให้เหตุผล เนื่องจากมนุษย์ต้องใช้เหตุผลทั้งกับคนอื่นและต้องการได้รับเหตุผลจากคนอื่นเช่นกัน โดยเฉพาะการเรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างเป็นเหตุเป็นผลจะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ สามารถจดจำได้ดีและนานกว่าเดิม ทั้งนี้ การให้เหตุผลเป็นการแสดงแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างหลักการ การหาความสัมพันธ์ของแนวคิด และการสรุปที่สมเหตุสมผลตามแนวคิดนั้น ๆ ซึ่งการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์นั้นเป็นกระบวนการคิดทางคณิตศาสตร์ที่ต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์ และ/หรือความคิดสร้างสรรค์ในการรวบรวมข้อเท็จจริง/ข้อความ/แนวคิด/สถานการณ์ทางคณิตศาสตร์ต่าง ๆ แจกแจงความสัมพันธ์หรือการเชื่อมโยง เพื่อทำให้เกิดข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ใหม่ และเป็นเรื่องที่อยู่ในชีวิตของมนุษย์ทุกคนเป็นเรื่องใกล้ตัว และสามารถนำไปแก้ปัญหาในการทำงานหรือในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นการพัฒนาทักษะการให้เหตุผลจึงเน้นไปที่การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการฝึกทักษะการให้เหตุผล ต้องใช้การฝึกจากประสบการณ์ที่หลากหลายและต่อเนื่องจากบรรยากาศในห้องเรียนที่สนับสนุนให้มีการอธิบายแลกเปลี่ยนความคิด

ชี้แจงเหตุผลและแก้ปัญหาพร้อมกัน โดยครูต้องจัดบรรยากาศที่แสดงให้เห็นนักเรียนเห็นว่าการให้เหตุผลเป็นสิ่งสำคัญกว่าการได้เพียงคำตอบที่ถูกต้อง

สเตอร์นเบิร์ก (Sternberg 1999 : 43) ได้เสนอแนวคิดในการพัฒนาทักษะการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียน โดยผู้สอนควรคำนึงถึงกระบวนการทางปัญญาทั้ง 5 ขั้น คือ การระบุสภาพปัญหา การสร้างกลวิธีเพื่อแก้ปัญหา การสร้างมโนภาพของปัญหา การจัดการทรัพยากรเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา และการกำกับและประเมินวิธีแก้ปัญหา ดังนั้น ในการพัฒนาทักษะในการคิดและการให้เหตุผลสามารถพัฒนาได้โดยให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการสืบค้น คัดการณ์ ค้นหา วิธีการพิสูจน์สังเกตรูปแบบภายใต้บรรยากาศการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้นักเรียนอธิบายและชี้แจงเหตุผลและแก้ปัญหาพร้อมกัน นอกจากนี้ทักษะการคิดยังเป็นทักษะที่มีความสำคัญสำหรับทุกคนในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ซึ่งคนไทยโดยรวมยังขาดทักษะการคิด ทำให้ความสามารถในการแข่งขันในเรื่องต่าง ๆ อยู่ในระดับต่ำ ไม่ว่าจะเทียบระหว่างคนในภูมิภาคเอเชียด้วยกันหรืออารยประเทศอื่น ๆ

สรุปทักษะการใช้เหตุผล เป็นความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลและการแก้ปัญหา ในสถานการณ์ใหม่ที่เป็นอิสระจากความรู้เดิมที่ได้มา การให้เหตุผลเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาองค์ความรู้ในขณะที่มีความสามารถในการให้เหตุผลนี้จะทำหน้าที่เป็นสิ่งที่ช่วยเสริมต่อให้เด็กเกิดความสามารถในด้านอื่น ๆ ตามมา ซึ่งจากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การระบุสภาพปัญหาและข้อตกลงเบื้องต้น การตีความเพื่อลงข้อสรุป การสร้างกลวิธีเพื่อแก้ปัญหา การจัดการทรัพยากรเพื่อหาวิธีแก้ปัญหา และการกำกับและประเมินเพื่อหาข้อโต้แย้ง

ทักษะการสื่อสาร

การสื่อสาร คือ ทักษะที่มีความจำเป็นทั้งต่อการทำงานและการใช้ชีวิตมาก เพราะเมื่อคุณต้องการจะมีปฏิสัมพันธ์กับใคร คุณก็ต้องใช้ทักษะในการสื่อสารเป็นตัวช่วยในการบอกความรู้สึกนึกคิดออกไป ซึ่งไม่ได้หมายถึงแค่การเปล่งเสียงพูดออกไปเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้จักสบตา กับคู่สนทนา การออกเสียง วิธีการเลือกใช้คำพูด และการนำความรู้ทั่วไปมาใช้ในการสื่อสารด้วย เพราะคนส่วนใหญ่มักจดจำผู้พูดที่ดี มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวได้ ฉะนั้นแนะนำให้ลองอ่านหนังสือเยอะ ๆ เพื่อเพิ่มความรู้ให้กับตัวเอง และฝึกพูดกับคนทั่วไป จะช่วยพัฒนาทักษะเรื่องการสื่อสารให้ดีขึ้นได้ ซึ่งการสื่อสารเป็นความสามารถในการใช้คำพูดและภาษาท่าทางเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเองอย่างเหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ โดยความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็น ความปรารถนา ความต้องการ การขอร้อง การเตือน และการขอความช่วยเหลือ การสื่อสารนั้นสามารถทำได้หลายช่องทาง เช่น การพูดคุยกันต่อหน้า การพูดคุยกันทางโทรศัพท์ การพูดคุยกันทางอินเทอร์เน็ต การส่งจดหมายติดต่อกัน การส่งอีเมล การส่งข้อความทางโทรศัพท์เคลื่อนที่ การมีทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จะช่วยให้คนในครอบครัวมีความเข้าใจกัน เป็นการช่วยป้องกันและลดความขัดแย้งในครอบครัวลงได้ หรือแม้แต่ปัญหาเรื่องเพศ พ่อ แม่ ลูก หรือสามี

ภรรยา ก็สามารถสื่อสารพูดคุยกันได้ เมื่อครอบครัวมีความเข้าใจกันก็สามารถแก้ปัญหาในเรื่องเพศได้ การมีทักษะการสื่อสารที่ดีจำเป็นต้องเรียนรู้ทักษะในด้านการเป็นผู้พูดที่ดีและการเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย

ธน ชาตธนานนท์ (2558) กล่าวถึงทักษะการสื่อสาร (Communication Skill) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการสื่อสาร ในด้านการสื่อสาร (communication) คือกระบวนการในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคมหรือในกลุ่ม เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นตลอดเวลาระหว่างผู้เกี่ยวข้อง โดยตั้งใจ (รู้ตัว) และไม่ตั้งใจ (ไม่รู้ตัว) และโดยที่แต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องจะเป็นทั้งผู้ส่งสารและรับสารไปด้วยกัน และในเวลาเดียวกัน ในลักษณะการสื่อสารแบบสองทาง (two-way Communication) เช่น ครูในฐานะผู้ส่งสารพูดกับนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกับทั้งห้อง เป็นการสื่อสารความคิดของครูแก่นักเรียน ขณะเดียวกันครูก็เป็นผู้รับสารที่นักเรียนส่งกลับมาในรูปของสีหน้า แววตา ท่าทาง หรือคำพูด ที่สะท้อนถึงความคิดและความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อครู ผู้สื่อสารที่ดีจึงต้องเป็นทั้งผู้ส่งสารที่ดีและผู้รับสารที่ดีในเวลาเดียวกัน

กระบวนการสื่อสาร : กระบวนการสื่อสารมีหลายรูปแบบ ที่ใช้บ่อยได้แก่การสื่อสารโดยใช้เสียง (Voice Communication) เช่น การพูด การร้องเพลง การอุทาน การพูด เป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสารโดยเสียง กระบวนการสื่อสารอีกแบบที่ใช้มากและสำคัญกว่าการใช้เสียงคือการสื่อสารด้วยภาษากาย (Physical or non-verbal Communication) เช่น การแสดงสีหน้า ท่าทาง การเคลื่อนไหวร่างกาย การวางระยะห่างระหว่างบุคคล เป็นต้น วิธีการสื่อสารด้วยภาษากายเหล่านี้ สามารถสะท้อนความคิดและความรู้สึกภายในของผู้ส่งสารได้อย่างเที่ยงตรงกว่าการใช้คำพูด ในปัจจุบันมีการสื่อสารรูปแบบใหม่ ๆ เกิดขึ้น เช่น การสื่อสารผ่านทางตัวหนังสือ (การเขียนจดหมาย เขียนข่าว หรือเขียนบทความในหนังสือพิมพ์ วารสาร และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ) การสื่อสารโดยระบบคอมพิวเตอร์ (E-mail Website เป็นต้น) อีกรูปแบบหนึ่งคือ การสื่อสารผ่านงานศิลป์ (การวาดภาพ งานปั้น และดนตรี เป็นต้น) การสื่อสารในกลุ่มเหล่านี้ บางส่วนก็มีลักษณะเป็น one way communication เช่น การเขียนจดหมาย การเขียนบทความลงในสิ่งพิมพ์ ภาพวาด อย่างไรก็ตาม การสื่อสารในกลุ่มนี้มีข้อจำกัดหลายอย่างทำให้ยากต่อการสื่อสารความเข้าใจกันได้โดยสมบูรณ์ เมื่อเทียบกับการสื่อสารสองทางโดยการใช้เสียงและภาษากายประกอบ

ปัจจัยที่มีผลต่อการสื่อสาร

1. ความพร้อมของผู้ส่งและผู้รับสาร : ผู้ส่งและผู้รับสารต้องมีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ต้องพร้อม ไม่เจ็บป่วย พักการ อ่อนเพลีย หิวเกินไป อิ่มเกินไป สมองและระบบประสาท ทำงานเป็นปกติ เป็นต้น
2. สภาพของสื่อ: สื่อที่ดีควรมีลักษณะง่าย สั้น ไม่ซับซ้อน ใช้ภาษาและท่าทางที่เข้าใจกันบนพื้นฐานทางสังคม ประเพณี วัฒนธรรมที่คล้าย ๆ กันมีการเรียบเรียงออกมาอย่างเป็นระบบ เป็นต้น
3. กระบวนการสื่อสาร: สื่อไม่ว่าในรูปของเสียง คำพูด หรือภาษากาย ควรแสดงออกมาโดยชัดเจน สามารถส่งและรับสารได้ไม่ยาก เหมาะสมกับเนื้อหา เหตุการณ์ และโอกาส เช่น พูดชัดเจน มองเห็นได้ชัดเจน มีการเคลื่อนไหวร่างกายที่สอดคล้องกัน เป็นต้น

4. สัมพันธภาพ: สัมพันธภาพที่ดีต่อกันเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าผู้ส่งและผู้รับสื่อมีสัมพันธภาพต่อกันโดยเหมาะสม การสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งสองก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ทักษะในการสื่อสารที่ดี

1. Attending คือ การตั้งใจ ให้ความสำคัญต่อการส่งและรับสื่อ เช่น การพูดอย่างตั้งใจ การแสดงความสนใจ การสบตา การแสดงท่าทีกระตือรือร้น สนใจ เช่น การขยับตัวเข้าไปใกล้ การผงกศรีษะ แสดงความเข้าใจ เป็นต้น

2. Paraphrasing คือ การพูดทวนการสะท้อนคำพูด เป็นการแสดงความสนใจและความต้องการที่จะรู้เพิ่มเติม

3. Reflection of feeling คือ การสะท้อนอารมณ์ที่อีกฝ่ายแสดงออกมา กลับไปให้ผู้รับนั้นเข้าใจอารมณ์ของตนเองมากขึ้น

4. Summarizing คือ การสรุปความหรือประเด็นที่สำคัญเป็นระยะๆ เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน

5. Probing คือ การซักเพิ่มเติมประเด็นที่สนใจ เพื่อหาความชัดเจนเพิ่มขึ้น

6. Self disclosure คือ การแสดงท่าทีเปิดเผยเป็นมิตรของผู้ส่งสารโดยการแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกของตน ที่ไม่ใช่การขัดแย้งหรือตำหนิ

7. Interpretation คือ การอธิบายแปลความหมายในประสบการณ์ที่อีกฝ่ายแสดงออก เพื่อให้เกิดความเข้าใจ รู้ในสิ่งที่มีอยู่นั้นมากขึ้น

8. Confrontation คือการนำประเด็นที่ผู้ส่งสารพูดหรือแสดงออกด้วยท่าทางที่เกิดจากความขัดแย้ง สับสนภายในของผู้ส่งสารเองกลับมา ให้ผู้ส่งสารได้เผชิญกับความขัดแย้ง สับสนที่มีอยู่ในตนเอง เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในตนเองเพิ่มขึ้น

การสื่อสารที่ดี ผู้ที่สื่อสารต้องให้ความสำคัญกับผู้ฟังให้มากกว่าตัวเราเอง เพราะจุดประสงค์ของการสื่อสาร คือ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจและคล้อยตามแนวความคิด ดังนั้น หากเราสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้ฟังแล้วย่อมทำให้การสื่อสารสมบูรณ์ การให้ความสำคัญในการพัฒนาตัวเองให้เป็นนักสื่อสารที่ดีควรพัฒนาทักษะดังนี้

1. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

นักสื่อสารจะสร้างความสัมพันธ์ก่อนการสื่อสารโดยการเข้าใจความต้องการของผู้ฟัง พูดในเรื่องที่ผู้ฟังสนใจ อยู่ในโลกของผู้ฟัง มีความรักให้กับผู้ฟัง อยากช่วยเหลือผู้ฟังมากกว่าความต้องการของผู้สื่อสารเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกที่ดีและความเข้าใจในเจตนาของผู้สื่อสารว่าต้องการสื่อสารเพื่อจุดประสงค์ใด ถ้าผู้สื่อสารเปิดใจก่อนก็จะได้รับการเปิดใจจากผู้ฟังเช่นเดียวกัน

2. การพูดให้จูงใจผู้ฟัง

นักสื่อสารที่ดีจะเริ่มต้นการพูดนำเสนอ มีพลังในการสื่อสารกระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดความกระตือรือร้นที่จะรับฟัง โดยการทำให้ผู้ฟังมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้ชัดเจน เห็นคุณค่าและประโยชน์

จะเกิดขึ้นเมื่อนำไปปฏิบัติ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟังมากกว่าเรื่องของผู้สื่อสาร หากเป็นเรื่องของผู้สื่อสารก็เป็นเพียงประสบการณ์ที่อยากให้ผู้ฟังได้นำไปคิด และประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ฟัง

3. การรับฟังความต้องการของผู้ฟัง

นักสื่อสารบางคนพยายามที่จะสื่อสารความต้องการของตนเองจนลืมทำหน้าที่รับฟัง ทำให้ผู้ฟังปิดรับการสื่อสารด้วยเช่นกัน เพราะผู้ฟังก็อยากให้ผู้สื่อสารเข้าใจความต้องการของเขาด้วย เช่นเดียวกัน ดังนั้น นักสื่อสารที่ดีจะสนใจความต้องการของผู้ฟังและสื่อสารข้อความ หรือข้อมูลที่ตรงกับความต้องการ การสื่อสารก็จะเกิดประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย ทำให้ข้อมูลไม่ตกหล่น เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้ฟังต้องการจะรับฟังอยู่แล้ว

4. การเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์

การสื่อสารที่ดีถ้าเราเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ ซึ่งผู้ฟังอยากได้รับความสนใจ อยากได้รับการยอมรับและชอบคำชมมากกว่าคำตำหนิ หากนักสื่อสารเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของผู้ฟังและปฏิบัติตัวตามที่มนุษย์ทุกคนต้องการ ก็จะทำให้นักสื่อสารสามารถต่อเชื่อมกับผู้ฟังได้ง่ายและตรงตามที่ต้องการ จะทำให้ข้อความหรือข้อมูลและวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารเหมาะสมกับผู้ฟังมากยิ่งขึ้น แต่หากนักสื่อสารหลีกเลี่ยงหรือไม่สนใจธรรมชาติของมนุษย์ สนใจในสิ่งที่ต้องการสื่อสารเพียงอย่างเดียว ย่อมทำให้ไม่ได้รับการตอบสนองจากผู้ฟังเต็มประสิทธิภาพ

5. การมองผู้ฟังด้วยทัศนคติเชิงบวก

การสื่อสารให้กับผู้อื่นย่อมไม่ราบรื่นทุกครั้งไป เนื่องจากความคิดเห็นของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน ภาษาที่ใช้อาจถูกตีความไปอีกแบบหนึ่งได้ ดังนั้น นักสื่อสารต้องมองผู้ฟังด้วยทัศนคติเชิงบวก ไม่ตีความด้านลบ และไม่จินตนาการไปเองว่าผู้ฟังรู้สึกอย่างไร เพราะมีเช่นนั้น นักสื่อสารก็จะใช้น้ำเสียง สีหน้า กริยา และคำพูดที่เป็นเชิงลบได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการต่อต้านจากผู้ฟังด้วย

สรุปทักษะการสื่อสาร มีความจำเป็นทั้งต่อการทำงานและการใช้ชีวิตมาก เพราะทักษะในการสื่อสารเป็นตัวช่วยในการบอกความรู้สึกนึกคิดออกไป ซึ่งไม่ได้หมายถึงแค่การเปล่งเสียงพูดออกไปเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้จักสบตากับคู่สนทนา การออกเสียง วิธีการเลือกใช้คำพูด และการนำความรู้ทั่วไปมาใช้ในการสื่อสารด้วย การสื่อสารที่ดี ผู้ที่สื่อสารต้องให้ความสำคัญกับผู้ฟังให้มากกว่าตัวเราเอง เพราะจุดประสงค์ของการสื่อสาร คือ ทำให้ผู้ฟังเข้าใจและคล้อยตามแนวความคิด ดังนั้น หากเราสื่อสารได้ตรงกับความต้องการของผู้ฟังแล้วย่อมทำให้การสื่อสารสมบูรณ์ โดยสรุปทักษะการสื่อสารประกอบด้วย 1) การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี 2) การพูดให้เข้าใจและรับฟังความต้องการของผู้ฟัง 3) การเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ และ 4) การมองผู้ฟังหรือผู้รับสารด้วยทัศนคติเชิงบวก

ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี

อนุชา โสมาบุตร (2560) อธิบายว่า ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีนั้น เป็นทักษะและความรู้ที่จำเป็นที่จะต้องฝึกฝนและเรียนรู้ เพื่อให้มีความสามารถปฏิบัติตนเพื่อรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ในกระแสโลกาภิวัตน์ ซึ่งจำเป็นต้องมี

1. ความรู้พื้นฐานด้านสารสนเทศ คือ สามารถพัฒนา จัดเก็บ สืบค้น และแพร่กระจายสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการทำงานและดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความรู้พื้นฐานด้านสื่อ มีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการใช้สื่อ ซึ่งมีอยู่มากมายในโลกปัจจุบัน และจะเพิ่มมากขึ้นในโลกอนาคต ต้องรู้เท่าทันทันสื่อ และใช้สื่อเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงานได้

3. ความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นทักษะที่สำคัญ ที่จะต้องมีความสามารถในการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ ระบบการสื่อสาร อย่างถูกต้อง และอย่างชาญฉลาด ทักษะชีวิตและการทำงาน

ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) มีองค์ประกอบสำคัญดังต่อไปนี้

1. การรู้เท่าทันสารสนเทศ (Information Literacy) ประกอบด้วย

1.1 การเข้าถึงและการประเมินสารสนเทศ (Access and Evaluate Information) โดย 1) เข้าถึงสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ด้านเวลา) และเกิดประสิทธิผล (แหล่งข้อมูลสารสนเทศ) และ 2) ประเมินสารสนเทศได้อย่างมีวิจารณญาณตามสมรรถนะที่เกิดขึ้น

1.2 การใช้และการจัดการสารสนเทศ (Use and Manage Information) โดย 1) เพิ่มประสิทธิภาพการใช้สารสนเทศอย่างสร้างสรรค์และตรงกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น 2) จัดการกับสารสนเทศได้อย่างต่อเนื่อง จากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่มากมายหลากหลาย และ 3) มีความรู้พื้นฐานที่จะประยุกต์ใช้สารสนเทศตามกรอบแห่งคุณธรรมจริยธรรมที่มีปัจจัยเสริมอยู่รอบด้าน

2. การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) ประกอบด้วย

2.1 ความสามารถในการวิเคราะห์สื่อ (Analyze Media) โดย 1) เข้าใจวิธีการใช้และการผลิตสื่อเพื่อให้ตรงกับเป้าประสงค์ที่กำหนด 2) สามารถใช้สื่อเพื่อตอบสนองต่อความแตกต่างของปัจเจกชน รู้คุณค่าและสร้างจุดเน้น รู้ถึงอิทธิพลของสื่อที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคสื่อ และ 3) มีความรู้พื้นฐานที่จะประยุกต์ใช้สื่อได้ตามกรอบแห่งคุณธรรมจริยธรรมที่มีปัจจัยเสริมอยู่รอบด้าน

2.2 ความสามารถในการผลิตสื่อสร้างสรรค์ (Create Media Products) โดย 1) มีความรู้ความเข้าใจต่อการใช้อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมตามคุณลักษณะเฉพาะของตัวสื่อประเภทนั้น ๆ และ 2) มีความรู้ความเข้าใจต่อการใช้สื่อได้อย่างมีประสิทธิภาพและสนองต่อความแตกต่างในเชิงวัฒนธรรมอย่างรอบด้าน

3. การรู้ทันไอซีที (ICT: Information, Communication and Technology Literacy) ประกอบด้วย

ประสิทธิภาพของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี (Apply Technology Efficiency) โดย 1) ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อการวิจัย การจัดการองค์กร การประเมินและการสื่อสารทางสารสนเทศ 2) ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (คอมพิวเตอร์, PDAs, Media Players etc.) ในการสื่อสารและ

การสร้างเครือข่าย รวมทั้งการเข้าถึงสื่อทางสังคม (Social Media) ได้อย่างเหมาะสม 3) มีความรู้พื้นฐานในการประยุกต์ใช้ ICT ได้ตามกรอบแห่งคุณธรรมจริยธรรมที่มีข้อมูลหลากหลายรอบด้าน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2557 : 30) กล่าวว่า การดำรงชีวิตในยุคศตวรรษที่ 21 อยู่ในสภาพแวดล้อมของเทคโนโลยีและสื่อที่สามารถเข้าถึงข้อมูลอันมากมายและหลากหลาย การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี รวมถึงโอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมของบุคคลในระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน ทำให้ในศตวรรษที่ 21 ประชาชนต้องมีทักษะและวิจารณญาณในด้านข้อมูล สื่อ และเทคโนโลยี ดังนี้

1. ความรู้ด้านสารสนเทศ (Information Literacy) ประกอบด้วย

- การเข้าถึงและประเมินสารสนเทศ (Access and Evaluation Information) โดยสามารถเข้าถึงสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านการเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ต้องการและทันเวลาและประเมินสารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณและครบถ้วน

- การใช้และการจัดการสารสนเทศ (Use and Manage Information) โดยใช้สารสนเทศอย่างสร้างสรรค์และตรงกับประเด็นหรือปัญหาที่กำลังดำเนินการ จัดการกับข้อมูลสารสนเทศที่มาจากหลาย ๆ แหล่ง และมีจริยธรรมและยึดถือกฎหมายในการเข้าถึงและใช้ข้อมูลสารสนเทศ

2. ความรู้ด้านสื่อ (Media Literacy) ประกอบด้วย

- ความสามารถในการวิเคราะห์สื่อ (Analyze Media) เข้าใจว่าสื่อ นั้น ๆ ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร และเพื่อวัตถุประสงค์ใด พิจารณาได้ว่าเหตุใดจึงแปลความหมายของสื่อแตกต่างกัน สื่อมีอิทธิพลต่อความเชื่อและพฤติกรรมของแต่ละบุคคลอย่างไร และมีจริยธรรมและยึดถือกฎหมายในการเข้าถึงและใช้สื่อ

- ความสามารถในการผลิตสื่อ (Create Media Products) เข้าใจและรู้จักใช้เครื่องมือในการสร้างสื่อที่เหมาะสม รู้จักใช้ประโยชน์ของสื่ออย่างมีประสิทธิภาพภายใต้สภาพแวดล้อมและความหลากหลายทางวัฒนธรรม

3. ความรู้ด้านสารสนเทศ การสื่อสาร และเทคโนโลยี (Information, Communication and Technology Literacy) การใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ (Apply Technology Effectively) ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการวิจัย จัดการ ประเมิน และสื่อสาร สารสนเทศ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (เช่น คอมพิวเตอร์ PDA เครื่องเล่นสื่อต่าง ๆ และ GPS เป็นต้น) เครื่องมือสื่อสาร/เครือข่ายและเครือข่ายทางสังคมในการเข้าถึง จัดการบูรณาการ ประเมิน และสร้างข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมในสังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ มีจริยธรรมและยึดถือกฎหมายในประเด็นที่เกี่ยวกับการเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

กล่าวโดยสรุป ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) การรู้เท่าทันสารสนเทศ (Information Literacy) ประกอบด้วย การเข้าถึงและการประเมินสารสนเทศ (Access and Evaluate Information และ

การใช้และการจัดการสารสนเทศ (Use and Manage Information) 2) การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy) ประกอบด้วย ความสามารถในการวิเคราะห์สื่อ (Analyze Media) และความสามารถในการผลิตสื่อสร้างสรรค์ (Create Media Products) 3) การรู้ทันไอซีที (ICT: Information, Communication and Technology Literacy) ประกอบด้วย การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อการวิจัย การจัดการองค์กร การประเมินและการสื่อสารทางสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและการสร้างเครือข่าย รวมทั้งการเข้าถึงสื่อทางสังคม (Social Media) ได้อย่างเหมาะสม และ มีความรู้พื้นฐานในการประยุกต์ใช้ ICT ได้ตามกรอบแห่งคุณธรรมจริยธรรมที่มีข้อมูลหลากหลายรอบด้าน

โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก เป็นโครงการที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้ส่งเสริมและดำเนินการ เพื่อสนองนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความถนัดและความสนใจต้องการจะเรียนต่อสายอาชีพได้รับการพัฒนา โดยเน้นการฝึกทักษะประสบการณ์เพื่อเตรียมตัวเข้าสู่อาชีพ สามารถสร้างอาชีพให้สอดคล้องกับศักยภาพในพื้นที่ได้ โดยวิทยาลัยได้บูรณาการความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมศึกษาด้วยกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ ได้แก่ 1) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ 2) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 3) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวัดอรุณฤกษ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 และ 4) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก ซึ่งมีรายละเอียดของโครงการ ดังนี้

1. ชื่อโครงการ

โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

2. ความสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.1 ความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล นโยบายที่ 4 การศึกษาและเรียนรู้ ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม ข้อที่เกี่ยวกับการพัฒนาคนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน และนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง

การจัดทำแผนการบูรณาการด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพและคุณภาพของโรงเรียนในทุกด้านและยกระดับสถานศึกษาสู่อนาคต

2.2 ความสอดคล้องกับภารกิจและนโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- (✓) 1) ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ
- (✓) 2) ด้านการสร้าง/ขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
- (✓) 3) ด้านยกระดับคุณภาพการจัดอาชีวศึกษา
- (✓) 4) ด้านยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา
- (✓) 5) ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

2.3 ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- (✓) 1) ยกระดับคุณภาพผู้เรียน
- (✓) 2) เพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ
- (✓) 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน
- (✓) 4) เพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการ

2.4 ความสอดคล้องกับพันธกิจของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

- (✓) 1) มุ่งพัฒนาคุณภาพและผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ตลาดแรงงาน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
- (✓) 2) เพิ่มโอกาส การเรียน และการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนนอกระบบ
- (✓) 3) ยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และเพิ่มเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุน
- (✓) 4) ส่งเสริมคุณธรรม สนับสนุนการพัฒนาและการสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์งานวิจัยและสร้างองค์ความรู้ เพื่อการจัดการอาชีวศึกษา พัฒนาวิชาชีพและเทคโนโลยี
- (✓) 5) พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

2.5 ความสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

- (✓) ด้านที่ 1 ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา องค์ประกอบที่ 1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.2
- (✓) ด้านที่ 2 ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 2 ทุกตัวบ่งชี้
- (✓) ด้านที่ 3 ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน องค์ประกอบที่ 3 ตัวบ่งชี้ที่ 3.3

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางปฎิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

4. ความเป็นมาของโครงการ

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำแผนบูรณาการการศึกษาทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2564 มุ่งเน้นการทำงานให้มีการเชื่อมโยงประสานกันของหน่วยงานและบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

ทั่วประเทศ โดยการจัดการศึกษาที่ให้ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน เพื่อสร้างทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพและสามารถเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศ โดยให้สำนักงานต่าง ๆ ในกระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกันดำเนินการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้และทักษะด้านอาชีพ โดยได้ดำเนินโครงการห้องเรียนอาชีพ มาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เพื่อต้องการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความถนัดและความสนใจต้องการจะเรียนต่อสายอาชีพได้รับการพัฒนา เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนสู่เส้นทางอาชีพ มีการจัดหลักสูตรที่หลากหลายตามบริบทของโรงเรียน ทั้งนี้แต่ละโรงเรียนให้มีการประสานงานและวางแผนการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในแต่ละพื้นที่

นอกจากนี้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนสายอาชีพในระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามีความรู้และทักษะด้านอาชีพ ด้วยโครงการห้องเรียนอาชีพ ยังเป็นการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนด้านอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนากำลังคนสายอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและทิศทางการพัฒนาประเทศ ที่รัฐบาลได้มีนโยบายและตั้งเป้าหมายในการเพิ่มสัดส่วนนักเรียนสายอาชีวะให้สูงขึ้น แต่ในทางกลับกันผลการรายงานของศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2564 พบว่า สัดส่วนนักเรียนสายอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลงตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 ที่ร้อยละ 39.8 ลดลงอย่างต่อเนื่อง ถึงปีการศึกษา 2557 เหลือประมาณร้อยละ 32 และเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 จนถึงปีการศึกษา 2563 มีสัดส่วนนักเรียนสายอาชีวะอยู่ที่ร้อยละ 35 และสัดส่วนนักเรียนสายสามัญอยู่ที่ร้อยละ 65 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ได้ดำเนินการขับเคลื่อนจุดเน้นการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ปีการศึกษา 2563 โดยกำหนดเป้าหมายสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีวศึกษาต่อสายสามัญศึกษา 50 : 50

ดังนั้นวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้จัดการเรียนการสอนหลากหลายสาขาวิชาตามความต้องการของชุมชนและนโยบายของรัฐบาล ด้านความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในการจัดการเรียนการสอนด้วยโครงการห้องเรียนอาชีพตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิทยาลัยได้ร่วมกันดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องพบว่า การบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนมีปัญหาด้านทักษะอาชีพของผู้เรียน ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น และในส่วนของการดำเนินงานเพื่อการเพิ่มปริมาณผู้เรียนตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ผ่านมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถตอบสนองนโยบายการเพิ่มปริมาณผู้เรียนดังกล่าวได้เท่าที่ควร จะเห็นได้จากทีมงานทะเบียนของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ได้ศึกษาและรายงานผลการเปรียบเทียบการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพแต่ละสาขาวิชา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 – 2563 พบว่า มีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นในบางสาขาวิชา แต่ส่วนใหญ่จำนวนผู้เรียนลดลง ซึ่งจะต้องเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าว วิทยาลัยจึงได้จัดทำโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ

และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระพษณุโลก จะเป็นการขบเคลอน
 หองเรยนอาชฟเพื่อพัฒนาทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระ
 พษณุโลก ตอไป

5. วตุประสงค์

5.1 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะอาชฟหลังดำนโครงการขบเคลอนหองเรยนอาชฟเพื่อ
 พัฒนาทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระพษณุโลก

5.2 เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาหลังดำนโครงการขบเคลอนหองเรยนอาชฟ
 เพื่อพัฒนาทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระพษณุโลก

5.3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพงพอใจตอโครงการขบเคลอนหองเรยนอาชฟเพื่อพัฒนา
 ทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระพษณุโลก

5.4 เพื่อให้ผู้บรหการสถานศกษาและครูผู้สอนมีความพงพอใจตอโครงการขบเคลอน
 หองเรยนอาชฟเพื่อพัฒนาทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระ
 พษณุโลก

6. เป้าหมาย

6.1 เชงปรมาณ

ผู้ร่วมโครงการ ประกอบด้วย ผู้บรหการสถานศกษาวิทยาลัยพัฒนชกการบงพระ
 พษณุโลก จำนวน 3 คน ผู้บรหการสถานศกษาโรงเรียนมัธยมศกษา จำนวน 12 คน ครูผู้สอนวิทยาลัย
 พัฒนชกการบงพระพษณุโลก จำนวน 49 คน ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศกษา จำนวน 212 คน และ
 ผู้เรยน จำนวน 180 คน รวมจำนวน 456 คน

6.2 เชงคุณภาพ

6.2.1 ผู้เรียนมีทักษะอาชฟอยู่ในระดับตมกหลังดำนโครงการขบเคลอน
 หองเรยนอาชฟเพื่อพัฒนาทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระ
 พษณุโลก

6.2.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศกษาจากโรงเรียนมัธยมศกษาที่ร่วมโครงการ
 เข้ามาเรยนตอดำนอาชีวศกษาในวิทยาลัยพัฒนชกการบงพระพษณุโลก ปีการศกษา 2565 ร้อยละ 80
 ขึ้นไป

6.2.3 ผู้เรียนมีความพงพอใจตอโครงการขบเคลอนหองเรยนอาชฟเพื่อพัฒนา
 ทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระพษณุโลก อยู่ในระดับตมก
 ขึ้นไป

6.2.4 ผู้บรหการสถานศกษาและครูผู้สอนมีความพงพอใจตอโครงการขบเคลอน
 หองเรยนอาชฟเพื่อพัฒนาทักษะอาชฟและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชกการบงพระ
 พษณุโลก อยู่ในระดับตมกขึ้นไป

7. วิธีดำเนินการ

7.1 ผู้เสนอโครงการจัดทำโครงการและหนังสือขออนุมัติโครงการ

7.2 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

7.3 ประชุมคณะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ทั้งของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลกและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เพื่อรับทราบปัญหา ความต้องการ และแนวทางการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

7.4 ประชาสัมพันธ์โครงการแก่กลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผ่านสื่อของรัฐ ผู้นำท้องถิ่น ตัวแทนส่วนราชการในท้องถิ่น ติดประกาศ และวิธีการอื่นที่วิทยาลัยเห็นสมควร

7.5 ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วย

7.5.1 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม รายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. ศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 ปีการศึกษา 2564 ที่โรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ 1) ผู้เรียนมีทักษะอาชีวอยู่ในระดับดีมากหลังดำเนินกิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ 2) ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษารายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. ศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 ปีการศึกษา 2564 มาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ร้อยละ 80 ขึ้นไป 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป

7.5.2 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวร่วมกับโรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับโรงเรียนพินพลราษฎร์ รายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. ศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 ปีการศึกษา 2564 ที่โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ 1) ผู้เรียนมีทักษะอาชีวอยู่ในระดับดีมากหลังดำเนินกิจกรรมขับเคลื่อน

ห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนพัฒนพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 2) ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษารายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. ศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 ปีการศึกษา 2564 มาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาใน วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ร้อยละ 80 ขึ้นไป 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจ ต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป

7.5.3 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวัดอรัญญิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาร่วมกับโรงเรียนวัดอรัญญิก รายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. เครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 ที่โรงเรียนวัดอรัญญิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 โดยมีเป้าหมายเพื่อให้

- 1) ผู้เรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับดีมากหลังดำเนินกิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวัดอรัญญิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1
- 2) ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษารายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. เครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 มาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ร้อยละ 80 ขึ้นไป
- 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป
- 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป

7.5.4 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวร่วมกับโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก เป็นกิจกรรมที่วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ดำเนินการจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษา ร่วมกับโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก รายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. เครื่องดื่มและการผสม เครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 ที่โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก โดยมีเป้าหมาย เพื่อให้ 1) ผู้เรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับดีมากหลังดำเนินกิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวร่วมกับ โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก 2) ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา รายวิชาสมรรถนะตามหลักสูตร ปวช. เครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 มาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ร้อยละ 80 ขึ้นไป 3) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิษณุโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป 4) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลโลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป

7.6 นิเทศ กำกับ ติดตามการดำเนินโครงการ

7.7 ประเมินผลการดำเนินงานและสรุปผลการดำเนินโครงการและจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินโครงการ

8. แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 2 แผนดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

กิจกรรม	งบประมาณ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
1. ผู้เสนอโครงการจัดทำโครงการและหนังสือขออนุมัติโครงการ		เมษายน 2564	- ผู้บริหารสถานศึกษา - ครูผู้สอน
2. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา		เมษายน 2564	- ผู้บริหารสถานศึกษา
3. ประชุมคณะผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนเพื่อรับทราบปัญหาความต้องการและแนวทางการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก		พฤษภาคม 2564	- ผู้บริหารสถานศึกษา - ครูผู้สอน
4. ประชาสัมพันธ์โครงการแก่กลุ่มเป้าหมายและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผ่านสื่อของรัฐ ผู้นำท้องถิ่น ตัวแทนส่วนราชการในท้องถิ่น ติดประกาศและวิธีการอื่นที่วิทยาลัยเห็นสมควร		พฤษภาคม 2564	- ผู้บริหารสถานศึกษา - ครูผู้สอน
5. ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการประกอบด้วย		พฤษภาคม 2564	- ผู้บริหารสถานศึกษา
5.1 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม	50,000	- กุมภาพันธ์ 2565	- งานความร่วมมือและงานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา			- ครูผู้สอน
มัธยมศึกษาพิบูลโลก อุดรดิตถ์			- ผู้เรียน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กิจกรรม	งบประมาณ	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
5.2 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ร่วมกับโรงเรียนพิณพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พิษณุโลก เขต 2	75,000		
5.3 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ร่วมกับโรงเรียนวัดอรุณอุฎก สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1	50,000		
5.4 กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ร่วมกับโรงเรียนเซนต์นีกอลาส พิษณุโลก	75,000		
รวม	250,000		

9. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ

พฤษภาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565

10. งบประมาณ

- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน เป็นเงิน 250,000 บาท

11. สถานที่ดำเนินการ

- โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ และวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

12. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ตารางที่ 3 การติดตามและประเมินผลโครงการ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน
1. ผู้เรียนมีทักษะอาชีพเฉลี่ยร้อยละ 85 ขึ้นไป อยู่ในระดับดีมาก หลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก	- ศึกษาข้อมูลจากการ รายงานของงาน ทะเบียน	- แบบบันทึกข้อมูล

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีการประเมิน	เครื่องมือการประเมิน
2. ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 ร้อยละ 80 ขึ้นไป	- ศึกษาข้อมูลจากการรายงานของงานทะเบียน	- แบบบันทึกข้อมูล
3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป	- สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน	- แบบสอบถาม
4. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป	- สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	- แบบสอบถาม

13. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

13.1 ผู้เรียนมีทักษะอาชีพเฉลี่ยร้อยละ 85 ขึ้นไป อยู่ในระดับดีมาก หลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

13.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 ร้อยละ 80 ขึ้นไป

13.3 ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป

13.4 ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก อยู่ในระดับมากขึ้นไป

บริบทของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 410 หมู่ 1 ถนนพิบูลโลก-บึงพระ ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิบูลโลก เดิมชื่อวิทยาลัยเทคนิคพิบูลโลก ซึ่งกรมอาชีวศึกษาได้ซื้อกิจการต่อจากโรงเรียนเอกชนในราคา 6,897,800 บาท เมื่อปี พ.ศ. 2519 ต่อมาในปี พ.ศ. 2522 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยพิบูลโลก และในปี พ.ศ. 2537 ได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จนถึงปัจจุบัน วิทยาลัยเปิดการเรียนการสอนเป็น 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และระดับปริญญาตรี

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก เดิมมีเนื้อที่ 29 ไร่ 2 งาน 29 ตารางวา ต่อมาได้รับบริจาคที่ดินจากโรงเรียนเซนต์นิโกลาส จังหวัดพิบูลโลก อีก 44 ไร่ 2 งาน 98 ตารางวา จึงมีเนื้อที่ทั้งหมด 74 ไร่ 1 งาน 27 ตารางวา

การจัดการศึกษา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.)	หลักสูตรระดับปริญญาตรี
1. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม - สาขาวิชาการบัญชี - สาขาวิชาการตลาด - สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน - สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก (ทวิภาคี) - สาขาวิชาโลจิสติกส์	1. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ - สาขาวิชาการบัญชี - สาขาวิชาการตลาด - สาขาวิชาการตลาด (ทวิภาคี) - สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน - สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขาวิชาโลจิสติกส์และ ซัพพลายเชน	1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว - สาขาวิชาการโรงแรมและบริการ 2. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ - สาขาวิชาการตลาด
2. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว - สาขาวิชาการโรงแรม - สาขาวิชาการท่องเที่ยว	- สาขาวิชาโลจิสติกส์และ ซัพพลายเชน (ทวิภาคี) 2. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม - สาขาวิชาการโรงแรมและ บริการ	
3. ประเภทวิชาศิลปกรรม - สาขาวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก		

สภาพชุมชน

วิทยาลัยตั้งอยู่ห่างจากตัวเมือง 4 กิโลเมตร ในบริเวณใกล้เคียงจึงไม่มีสถานที่ราชการ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และมีการศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ

ชุมชนในบริเวณวิทยาลัยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม มีการบริหารท้องถิ่นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลบึงพระ มีวัดพิกุลนารามและวัดพระธาตุสันตวันเป็นแหล่งยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชนในชุมชน

สภาพเศรษฐกิจ

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีการศึกษาอยู่ในระดับการศึกษาภาคบังคับ ชุมชนในบริเวณวิทยาลัยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม

สภาพสังคม

วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลย์ เป็นสถานศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในชุมชนเมือง ตำบลบึงพระ นักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากต่างถิ่น ต่างอำเภอในจังหวัดพิจิตร และจังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดพิจิตร จังหวัดสุโขทัย จังหวัดเพชรบูรณ์

ข้อมูลของสถานศึกษา

ตารางที่ 4 ข้อมูลผู้เรียนระดับ ปวช. วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลย์ ปีการศึกษา 2563 และ ปีการศึกษา 2564

ระดับชั้น	ปีการศึกษา 2563			ปีการศึกษา 2564		
	ปกติ	ทวิภาคี	รวม	ปกติ	ทวิภาคี	รวม
ปวช.1	252	16	268	181	19	200
ปวช.2	230	30	260	223	15	238
ปวช.3	211	17	228	280	28	308
รวม ปวช.	693	63	756	684	62	746

ตารางที่ 5 ข้อมูลผู้เรียนระดับ ปวส. วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลย์ ปีการศึกษา 2563 และ ปีการศึกษา 2564

ระดับชั้น	ปีการศึกษา 2563			ปีการศึกษา 2564		
	ปกติ	ทวิภาคี	รวม	ปกติ	ทวิภาคี	รวม
ปวส.1	144	63	207	108	38	146
ปวส.2	215	37	252	237	28	265
รวม ปวส.	359	100	459	345	66	411

ตารางที่ 6 ข้อมูลผู้เรียนระดับปริญญาตรี วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2563 และปีการศึกษา 2564

ระดับชั้น	ปีการศึกษา 2563			ปีการศึกษา 2564		
	การตลาด	การโรงแรม	รวม	การตลาด	การโรงแรม	รวม
ป.ตรี 1	8	7	15	7	14	21
ป.ตรี 2	3	2	5	7	7	14
รวม ปวช.	11	9	20	14	21	35

ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา

ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2563

ระดับชั้น	แรกเข้า	สำเร็จการศึกษา	คิดเป็นร้อยละ
ปวช.3	167	96	57.49
ปวส.2	233	180	77.25
รวม	400	276	69.00

ตารางที่ 8 แสดงข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2564

ระดับชั้น	แรกเข้า	สำเร็จการศึกษา	คิดเป็นร้อยละ
ปวช.3	301	194	64.45
ปวส.2	207	163	78.74
รวม	508	357	70.28

ข้อมูลบุคลากร

ตารางที่ 9 แสดงข้อมูลบุคลากร วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ประเภท	ปีการศึกษา 2563			ปีการศึกษา 2564		
	ทั้งหมด (คน)	มีใบประกอบ วิชาชีพ (คน)	สอนตรง สาขา (คน)	ทั้งหมด (คน)	มีใบประกอบ วิชาชีพ (คน)	สอนตรง สาขา (คน)
ผู้บริหาร/ผู้รับใบอนุญาตผู้จัดการ/ ผู้อำนวยการ/ รองผู้อำนวยการ/ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ	4	4	0	4	4	0
ข้าราชการครู	38	38	38	49	49	49
ข้าราชการพลเรือน	0	0	0	0	0	0
พนักงานราชการครู	5	5	5	5	5	5
พนักงานราชการ (อื่น)	1	0	0	1	0	0
ครูพิเศษสอน	6	6	6	3	3	3
เจ้าหน้าที่ธุรการ	24	0	0	27	0	0
บุคลากรอื่น ๆ (นักการภารโรง/ ยามรักษาการ/ พนักงานขับรถ/ ฯลฯ)	19	0	0	13	0	0
รวมทั้งสิ้น	97	53	49	102	57	57

ข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน

ตารางที่ 10 แสดงข้อมูลหลักสูตรการเรียนการสอน วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ประเภทวิชา	ปีการศึกษา 2563			ปีการศึกษา 2564		
	ระดับ ปวช.	ระดับ ปวส.	รวม (สาขาวิชา)	ระดับ ปวช.	ระดับ ปวส.	รวม (สาขาวิชา)
พาณิชยกรรม	6	6	12	6	6	12
ศิลปกรรม	1	0	1	1	0	1
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	2	1	3	2	1	3
รวมทั้งสิ้น	9	7	16	9	7	16

ข้อมูลอาคารสถานที่

ตารางที่ 11 แสดงข้อมูลอาคารสถานที่ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ประเภทอาคาร	ปีการศึกษา 2563 จำนวน (หลัง)	ปีการศึกษา 2564 จำนวน (หลัง)
อาคารเรียน	5	5
อาคารปฏิบัติการ	3	3
อาคารวิทยบริการ	1	1
อาคารอเนกประสงค์	2	2
อาคารอื่น ๆ	12	12
รวมทั้งสิ้น	23	23

ข้อมูลงบประมาณ

ตารางที่ 12 แสดงข้อมูลงบประมาณ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ประเภทงบประมาณ	ปีการศึกษา 2563 จำนวน (บาท)	ปีการศึกษา 2564 จำนวน (บาท)
งบบุคลากร	1,506,120.00	1,569,700.00
งบดำเนินการ	4,674,300.00	3,213,300.00
งบลงทุน	1,000,000.00	0.00
งบเงินอุดหนุน	8,613,140.00	9,725,420.00
งบรายจ่ายอื่น	3,482,650.00	845,000.00
รวมทั้งสิ้น	19,276,210.00	15,353,420.00

ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ ของสถานศึกษา

ปรัชญา

“วินัยดี มีคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา พัฒนาตนเอง เร่งคุณภาพทักษะ”

อัตลักษณ์

“บุคลิกดี มีคุณธรรม นำความรู้สู่สังคม”

เอกลักษณ์

“วิชาการเด่น เน้นคุณภาพ สร้างคนดีมีคุณธรรม”

วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

วิสัยทัศน์

“วิชาชีพเลิศล้ำ คุณธรรมเต็มเปี่ยม ยอดเยี่ยมเทคโนโลยี สู่ความเป็นมืออาชีพ”

พันธกิจ

1. มุ่งพัฒนาคุณภาพและผลิตกำลังคนด้านวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ ตลาดแรงงาน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี
2. เพิ่มโอกาส การเรียน และการศึกษาวิชาชีพให้กับประชาชนนอกระบบ
3. ยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และเพิ่มเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาสนับสนุน
4. ส่งเสริมคุณธรรม สนับสนุนการพัฒนาและการสร้างนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และสร้างองค์ความรู้ เพื่อการจัดการอาชีวศึกษา พัฒนาวิชาชีพและเทคโนโลยี
5. พัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

เป้าประสงค์

1. พัฒนาผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ
2. สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการ ที่เอื้อให้หน่วยงานทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตลอดจนพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกเพศ ทุกวัย ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ได้รับการศึกษาวิชาชีพในด้านธุรกิจและบริการอย่างเท่าเทียมกัน
3. ดำเนินการบริหารจัดการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
4. สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุน ผู้เรียนและผู้สอน ให้มีการสร้างและพัฒนา นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย และโครงการ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ
5. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษาได้รับการพัฒนา คุณวุฒิทางการศึกษาและพัฒนาทักษะทางอาชีวศึกษา อย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์

1. การจัดการศึกษา เพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

2. การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3. การพัฒนาศักยภาพคนทุกช่วงวัย และการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
4. การสร้างโอกาสความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา
5. การจัดการศึกษา เพื่อสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. การพัฒนาประสิทธิภาพของระบบบริหารจัดการ

กลยุทธ์

1. เสริมสร้างจิตสำนึกของนักเรียน นักศึกษา มีความรักสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนด้านความเป็นพลเมือง โดยเน้นการปลูกฝังและเสริมสร้างวิถีประชาธิปไตย ความสามัคคี สมานฉันท์ สันติวิธี ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม และต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

2. เสริมสร้างจิตสำนึกของนักเรียน นักศึกษา เกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข และให้ความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามแบบใหม่

3. พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีจิตสำนึก ทักษะคิด ค่านิยม ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

4. พัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนให้มีคุณภาพ

5. บริหารจัดการสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงาน

6. พัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาคุณภาพชีวิต

7. ผลิตและพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญและเป็นเลิศในสาขาที่เรียน มีสมรรถนะตรงตามความต้องการของภาคผู้ใช้ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศและมีคุณวุฒิตามมาตรฐานวิชาชีพ

8. ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สมรรถนะหลักและสมรรถนะทั่วไป และสมรรถนะวิชาชีพอย่างเต็มศักยภาพ

9. เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมในการศึกษาด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ

10. พัฒนาระบบการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่มีประสิทธิภาพภายใต้หลักธรรมาภิบาล

11. ส่งเสริมและสร้างนวัตกรรมการบริหารจัดการอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

12. ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการบริหารจัดการอาชีวศึกษาทั้งในและนอกประเทศ

13. ส่งเสริมการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม เทคโนโลยี และองค์ความรู้ด้านอาชีวศึกษา เพื่อเพิ่มผลผลิตและมูลค่าทางเศรษฐกิจ

14. พัฒนาระบบคุณภาพภายในการอาชีวศึกษาทุกระดับการศึกษา

กล่าวโดยสรุป วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่เลขที่ 410 หมู่ 1 ถนนพิบูลโลก-บึงพระ ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร มีเนื้อที่ทั้งหมด 74 ไร่ 1 งาน 27 ตารางวา เปิดการเรียนการสอน 3 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เปิดสอนประเภทวิชา พาณิชยกรรม อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ศิลปกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เปิดสอนประเภทวิชา บริหารธุรกิจ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และระดับปริญญาตรี เปิดสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประเภท วิชาบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2564 มีผู้บริหารสถานศึกษา 4 คน ข้าราชการครู จำนวน 49 คน พนักงานราชการครู จำนวน 5 คน และครูพิเศษสอน จำนวน 3 คน วิสัยทัศน์ของวิทยาลัย “วิชาชีพ เลิศล้ำ คุณธรรมเต็มเปี่ยม ยอดเยี่ยมเทคโนโลยี สู่วิชาชีพ”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ฉวีวรรณ เหล่ารอด (2560) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 2) เพื่อประเมินความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 และ 3) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครู หัวหน้าโครงการ ครูผู้สอน และผู้ปกครองเข้าร่วมโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วมปี 2550 จำนวน 254 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ ได้แก่ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในโครงการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม 2. ผลการประเมินความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินโครงการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม 3. ผลการประเมินผลผลิตของโครงการตามความคิดเห็นของครูหัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม

บุญลือ ทองเกตุแก้ว (2561) ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยลดปัญหาการออกกลางคัน ของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินบริบทของโครงการ 2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ 3) ประเมินกระบวนการดำเนินงานโครงการ 4) ประเมินผลผลิตของโครงการ โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิปโมเดล ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ประชากร ประกอบด้วย ผู้บริหาร 5 คน ครู และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 151 คน และผู้เรียน ระดับ ปวช. ปวส. จำนวน 3,787 คน สรุปผลการประเมิน พบว่า 1. ผลการประเมินด้านบริบท โดยภาพรวมมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมิน 2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมิน 3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมิน 4. ผลการประเมินด้านผลผลิต ปรากฏผลดังนี้ 4.1 ผลการเปรียบเทียบปริมาณผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2560-2561 ในภาพรวมปริมาณเพิ่มขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 9.54 4.2 ผลการเปรียบเทียบปริมาณผู้เรียนที่ออกกลางคันของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2560-2561 ในภาพรวมปริมาณการออกกลางคันลดลง ร้อยละ 7.91 4.3 ความพึงพอใจของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ต่อโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยลดปัญหาการออกกลางคันของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ตามนโยบายสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กิตติ ะราหล (2562) ได้ประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดเชียงราย โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน จาก 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนแม่สายประสิทธิ์ศาสตร์และโรงเรียนแม่จันวิทยาคม จำนวน 270 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.67–1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้ค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.99 ใช้รูปแบบการประเมินชิป (CIPP MODEL) เป็นกรอบในการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลของการศึกษา พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 1) ด้านสภาวะแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นในการดำเนินโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน 3) ด้านกระบวนการเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) ด้านผลผลิตของโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน

กายทิพย์ แจ่มจันทร์ (2562) ได้วิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีพ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 2) ศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ 3) ศึกษาแนวทางการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้ สภาพปัจจุบันการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 ทั้ง 7 ด้าน ยังพบปัญหาทุกด้าน โดยแจกแจงเป็นรายข้อย่อยของแต่ละด้าน เช่น การสร้างความตระหนักให้แก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง การใช้งบประมาณที่มีอย่างจำกัด การทำงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ การปฏิบัติงานตามแผน การจัดทำรายงานการนิเทศอย่างเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นต้น แนวทางในการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ โรงเรียนแม่จันวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 36 1. ด้านการวางแผนบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา มีการตั้งคณะทำงานด้านการส่งเสริมงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ 2. ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา มุ่งเน้นในเรื่องของการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญในการจัดทำหลักสูตรห้องเรียนอาชีวฯ 3. ด้านการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาต้องจัดให้มีการประชุมที่สามารถสะท้อนถึงปัญหาในการจัดทำหลักสูตร

วรรณยุทธ จิตสมุทร (2563) ได้วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี วัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์กลยุทธ์ตามยุทธศาสตร์การเพิ่มปริมาณผู้เรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการจัดการศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี และ 3) นำเสนอกลยุทธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ผลการศึกษา พบว่า กลยุทธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาธนบุรี ได้แก่ 1) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสังคม 2) ส่งเสริมและพัฒนาการจัดอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพด้วยรูปแบบที่หลากหลาย 3) ส่งเสริม สนับสนุน และเร่งรัดการจัดอาชีวศึกษาด้านความร่วมมือ ผลิตและพัฒนากำลังคนร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ 4) ปรับภาพลักษณ์ ทัศนคติและสร้างการยอมรับของสังคมที่มีต่อการเรียนสายอาชีพด้วยกระบวนการเชิงคุณภาพให้กับนักเรียน กลุ่มผู้ปกครองและชุมชน 5) พัฒนาระบบบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สถานศึกษามีมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน 6) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้ผู้อยู่นอกระบบการศึกษาให้สามารถสร้างงาน สร้างรายได้ 7) ส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือพัฒนาการจัดอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพตลอดชีวิต

จิตพิงค์ แสนอุบล (2563) ได้ประเมินโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินบริบทของโครงการ 2) ประเมินปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ 3) ประเมินกระบวนการของโครงการ 4) ประเมิน

ผลผลิตของโครงการ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 31 คน ผู้เรียน จำนวน 478 คน ผลการประเมิน ดังนี้ 1. ผลการประเมินบริบท โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2. ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 3. ผลการประเมินกระบวนการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 4. ผลการประเมินผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย 4.1 ปริมาณผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ พบว่า ผู้เรียนมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.71 โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ ร้อยละ 10 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

สมฤทธิ์ โกลถิ่น (2563) ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนเชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียนสายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการ 2) เพื่อประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ 3) เพื่อประเมินด้านกระบวนการของโครงการ และ 4) เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ผลการประเมิน สรุปได้ดังนี้ 1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบท โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นคำถาม พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นคำถาม พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย ประเด็นคำถามพบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย 4.1 ปริมาณผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นหลังจากดำเนินการตามโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียน เชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียนสายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง จำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.07 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนเชิงรุก ด้วยการส่งเสริมการเรียนสายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4.3 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการเพิ่มปริมาณ ผู้เรียนเชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียนสายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน

สมใจ รอดคง (2563) ได้ประเมินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการ 2) เพื่อประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการ 3) เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ และ 4) เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ผลการประเมิน สรุปได้ดังนี้ 1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบท พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นคำถาม ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นคำถาม ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ พบว่า อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นคำถาม ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย 4.1 ทักษะวิชาชีพผู้เรียนหลังดำเนินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 4.2 ปริมาณผู้เรียนหลังดำเนินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า ผู้เรียนปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 244 คน ผู้เรียนในปีการศึกษา 2563 มีจำนวน 394 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.47 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน

กิริติ พรหมนรา (2564) ได้ประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านฉลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินด้านบริบท 2) ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า 3) ประเมินด้านกระบวนการ และ 4) ประเมินด้านผลผลิตของโครงการ โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการชิปปโมเดล ของสตีฟเฟิลบีม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งสิ้นจำนวน 619 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 5 คน ครูและบุคลากรทางการศึกษา 30 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 15 คน และนักเรียน 569 คน ผลการประเมินพบว่า 1) การประเมินด้านบริบทของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) การประเมินด้านกระบวนการของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ มีผลการประเมินแบบทดสอบด้านทักษะอาชีพทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีนักเรียนได้คะแนนหลังอบรม

สูงกว่าก่อนอบรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 ความพึงพอใจต่อโครงการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ทั้ง 4 ด้าน ควรดำเนินการโครงการนี้ ต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

ไอแอน สกูเนส (Ian Scoones, 2018) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาในเยอรมัน พบว่า กระบวนการในการพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาด้านปัจจัยพื้นฐานในด้านความต้องการของตนเอง/ครอบครัว ส่งผลต่อการเลือกเรียนมากที่สุด ด้านกระบวนการการผลิตผู้เรียนมีหลักสูตรที่เป็นพื้นฐานเน้นด้านการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะหลาย ๆ ด้านที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น

อัลมีเกรน (Almegren, 2018) ได้มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อความร่วมมือแม้จะมีความร่วมมือไม่มากนักแต่มีความคิดเห็นเชิงลบต่อคุณลักษณะของนักเรียนอาชีวศึกษา คือมีความรู้และทักษะน้อย ขาดความเชื่อมั่นและแรงบันดาลใจ ขาดข้อมูลเกี่ยวกับสถานประกอบการ ระบบงาน ระบบแรงงาน และขาดระเบียบวินัย หลักสูตรของสถานศึกษาไม่ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ สถานประกอบการพึงพอใจผลผลิตของสถานศึกษาและความร่วมมือมีหลากหลายรูปแบบ ตั้งแต่ร่วมวางแผนผลิต ร่วมทำการตลาดผลผลิตของสถานศึกษา ร่วมออกแบบรายวิชา ร่วมสอนและให้คำปรึกษา การเยี่ยมชมและการฝึกงานในสถานประกอบการ การวิจัยที่สถานประกอบการให้การอุดหนุน บริการวิชาการที่สถานประกอบการจัดให้กับสถานศึกษา การให้คำปรึกษาของสถานศึกษาแก่สถานประกอบการและการจัดให้มีอุทยานอุตสาหกรรมร่วมกัน และโดยทั่วไปความร่วมมือจะเกิดขึ้นจากการประชุมพบปะกันและการติดต่ออย่างไม่เป็นทางการ โดยอาจารย์ของสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการริเริ่มสร้างความร่วมมือและการริเริ่มความร่วมมือกับการกำกับดูแลความร่วมมือนั้นคือ อาจารย์ของสถานศึกษาที่ได้รับการแต่งตั้งจากสถานศึกษาและหน่วยประสานความร่วมมือของสถานศึกษา

อีริค คอนราด (Eric Conrad, 2019) ได้ศึกษาตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรสุขภาพของมหาวิทยาลัย ด้วยรูปแบบประเมินแบบชิป (CIPP Model) เป็นวิธีพัฒนาองค์ประกอบบริการเรียนรู้แบบบูรณาการ ขั้นตอนการศึกษา ใช้รูปแบบชิป ใน 2 ภาคเรียนของหลักสูตรระดับปริญญาตรีด้านสุขภาพ ในการออกแบบและประเมินผลการดำเนินงานด้านป้องกันยาเสพติดและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า เมื่อเสร็จสิ้นโครงการบริการเรียนรู้ นักศึกษาที่ประยุกต์ใช้หลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาสุขภาพในชุมชนที่ได้รับการแต่งตั้ง 7 พื้นที่รับผิดชอบ มีความสามารถในการพัฒนาทักษะเฉพาะ สมรรถนะและจุดมุ่งมองที่จำเป็น โดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่ใกล้ชิดที่สุดที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรนี้ สรุปได้ว่า การศึกษาประเมิน มีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บริการเรียนรู้องค์ความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพที่เพิ่มขึ้น ปรับปรุงเนื้อหาและนำมาใช้กับนักศึกษาเพิ่มขึ้น ข้อเสนอแนะ เนื่องจากศักยภาพในการเสริมสร้าง ความเข้าใจของนักศึกษาและการประยุกต์ใช้สฤตการศึกษาสุขภาพมีความสำคัญเช่นเดียวกับการสร้าง และรักษา

ความร่วมมือกับชุมชน การบริการเรียนรู้ถือว่ามียุทธศาสตร์มากและควรได้รับการพิจารณา เป็นวิธีการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยต่อไป

จิง หลิว (Jing Liu, 2019) ได้ศึกษาการฝึกความสามารถทางอาชีพของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา บทความนี้มีความเข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับสถานะพื้นฐานของการศึกษาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยอาชีวศึกษาในประเทศจีน และได้วิเคราะห์ องค์ประกอบสถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนมัธยมและวิทยาลัยอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบหลักสูตรให้สอดคล้องกับการพัฒนาความสามารถด้านอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมืออย่างลึกซึ้งระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา บทความนำเสนอวิธีการสร้างระบบฝึกอบรมความสามารถด้านอาชีพสำหรับเชื่อมโยงนักเรียนในโรงเรียนมัธยมและอาชีวศึกษาจากสามด้าน เช่นวิธีการสอนแบบผสมผสาน

นูวาร์บูซ (Nuwabueze, 2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนเพื่อการดำเนินงานของหลักสูตรอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไนจีเรีย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประชากรประกอบด้วยโรงเรียนมัธยมศึกษาสาธารณะทั้งหมด 224 แห่งในรัฐอาบียา ซึ่งมีครูจำนวน 2,457 คน ที่จัดการสอนวิชาสายอาชีพ ขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็นครู 450 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถามสำหรับการดำเนินการจัดการทรัพยากรการเรียนการสอนหลักสูตรอาชีวศึกษา ออกแบบโดยนักวิจัย ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาการศึกษา และทดสอบความเชื่อมั่นด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (Test-retest) ค่าดัชนีสหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปร 2 ชุดเท่ากับ 0.75 ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการตอบคำถามการวิจัย การทดสอบสมมติฐานใช้การทดสอบซี (Z-test) ผลการวิจัยพบว่า การใช้ทรัพยากรการเรียนการสอนในวิชาอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมในรัฐริเวอส์อยู่ในระดับต่ำ จากข้อค้นพบและข้อเสนอแนะพบว่าการใช้กระดานแม่เหล็กสำหรับสอนและถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนและเครื่องฉายภาพ เพื่อการเรียนการสอน/การถ่ายทอดความรู้ในระดับต่ำมาก

คริสเตียน เฮม โจเคนเซน (Christian Helms Jorgensen, 2020) ได้ศึกษาเรื่อง ความท้าทายของระบบทวิภาคีและการประกอบอาชีพในประเทศเดนมาร์ก ผลการวิจัย พบว่า การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในเดนมาร์กเป็นระบบทวิภาคีมีหลักการในการกำกับดูแล การฝึกงานต้องเผชิญกับความท้าทายมีการบูรณาการระบบ VET (Vocational Education Training) ภายใต้นโยบายการศึกษามีการตรวจสอบระบบ VET จากการฝึกงานเพื่อให้ให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีประสิทธิภาพและสมรรถนะตรงกับสาขาอาชีพสามารถประกอบอาชีพได้

โทมัส ไดส์ซิงเกอร์ (Thomas Deissinger, 2020) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการฝึกงานของอาชีวศึกษาในเยอรมัน ภายใต้ระบบพื้นฐานการฝึกงานอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบการฝึกอบรมอาชีวศึกษาของชาติและรูปแบบเฉพาะกระบวนการฝึกทักษะของรัฐ ลักษณะสำคัญที่แตกต่างกันของเยอรมันและอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาของคุณสมบัติที่เหมาะสมในเยอรมัน การฝึกอาชีพจะมี

การควบคุมคุณภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบและข้อกำหนดหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องปฏิบัติให้เป็นมาตรฐานเดียวกันตามเงื่อนไข อันเป็นการสร้างวัฒนธรรมและการยอมรับในสถาบัน รวมทั้งแนวทางสำหรับคนหนุ่มสาวในการประกอบอาชีพให้มีทักษะที่เหมาะสม ผลการวิจัยพบว่า ความรับผิดชอบที่จะประสบความสำเร็จในการจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ต้องคำนึงถึง 1) ความสามารถของแต่ละบุคคลที่มีทักษะในการตัดสินใจการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น สร้างแรงจูงใจ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี 2) สมรรถนะของการปฏิบัติงานต้องมีเหตุผลในการตัดสินใจและมีเทคนิควิธีในการแก้ไขปัญหาและ 3) สมรรถนะอาชีพต้องเชื่อมั่นในทักษะฝีมือของตนเองเข้าใจสมรรถนะของอาชีพนั้น ๆ

ฮาร์ดี (Hardy, 2020) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความไม่ต่อเนื่องในการจัดการศึกษาแบบร่วมกันระหว่างรัฐบาลและสถานประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า การทำงานร่วมกัน เป็นวิธีหนึ่งที่จะสร้างความสัมพันธ์กัน โดยสถานศึกษาจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการได้ความรู้และทักษะจากสถานประกอบการ เพื่อเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นคือคนส่วนมากยังไม่เข้าใจการศึกษาระบบนี้รวมถึงผู้ปกครองด้วย จึงจำเป็นต้องมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาระบบนี้ซึ่งสิ่งสำคัญที่จะต้องปฏิบัติคือ การทำงานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันระหว่างรัฐบาล สถานศึกษาและสถานประกอบการ ปัจจัยที่ทำให้การทำงานไม่ประสบผลสำเร็จอาจเป็นไปได้ว่า เมื่อมีการศึกษาระบบนี้เข้าไปเกี่ยวกับการทำงานของแต่ละหน่วยงาน จะต้องมีการเปลี่ยนรูปแบบการทำงานและแสวงหาผลประโยชน์ประสิทธิภาพที่จะได้รับจากการฝึกงานยังไม่มีที่ยอมรับและเชื่อถือควรจะให้บุคลากรในแต่ละหน่วยงานได้รับเทคนิคความรู้ เพื่อช่วยให้การศึกษาระบบนี้ประสบผลสำเร็จ

ชามา (Sharma, 2021) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของการศึกษาทางเทคนิค และการฝึกอบรมทางวิชาชีพในมุมมองที่กว้างขึ้นของการจ้างงานและระบบการฝึกอบรมในประเทศเนปาล พบว่าการศึกษาทางเทคนิคและระบบการฝึกอบรมทางวิชาชีพ (Technical education and Vocational training-TEVT) ของประเทศเนปาลเป็นนโยบายที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการศึกษา และการฝึกอบรมสำหรับประชาชนเนปาล ผลการวิจัยแนะนำ ประเด็นที่มีต่อการจ้างงานและการอบรมทางวิชาชีพของเนปาล ในอดีตขาดนโยบายเหล่านี้ ขาดการประสานงาน ขาดงบประมาณ และขาดการดูแลในระดับชาติ อนาคตนโยบายการศึกษาทางเทคนิคและระบบการฝึกอบรมทางวิชาชีพ (Technical education and Vocational training-TEVT) ต้องได้รับการแก้ไขโดยต้องก่อตั้งศูนย์ข้อมูลตลาดแรงงานแห่งชาติเปลี่ยนแปลงโครงการการศึกษาทางเทคนิคและระบบการฝึกอบรมทางวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยและการประเมินโครงการที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ เป็นงานวิจัยและการประเมินโครงการที่มีลักษณะประเด็นเนื้อหาสอดคล้องกับโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ในส่วนของการประเมินโครงการส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินตามวัตถุประสงค์และการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model

ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) มีการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และ ด้านผลผลิต (Product) โดยผู้ประเมินจะได้นำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการประเมินโครงการในครั้งนี้ต่อไป

กรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาแล้ว ผู้ประเมินได้นำข้อมูลมาประกอบการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลย์โลก โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดการประเมินโครงการแบบชิป (CIPP Model: Context-Input-Process-Product) มาใช้ในการประเมินโครงการ เนื่องจากเป็นการประเมินอย่างมีระบบ มีกระบวนการรวบรวมและสกัดข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจได้ถูกต้อง เป็นการประเมินโครงการที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ การประเมินด้านบริบท (Context) เป็นการประเมินความชัดเจนของวัตถุประสงค์ของโครงการและความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) เป็นการประเมินความเหมาะสม/ความสอดคล้องและความเพียงพอของปัจจัยเบื้องต้นของโครงการที่จะอำนวยความสะดวกให้โครงการดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ การประเมินด้านกระบวนการ (Process) เป็นการประเมินที่ค้นหาข้อบกพร่องแนวทางแก้ไขปัญหาดังต่าง ๆ ระหว่างดำเนินการ และการประเมินด้านผลผลิต (Product) เป็นการประเมินเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อให้การประเมินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ผู้ประเมินได้กำหนดกรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แสดงกรอบแนวคิดการประเมินโครงการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมิน

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ครั้งนี้ เป็นการประเมินโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ได้ดำเนินการประเมินตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบการประเมิน กรอบแนวทางในการประเมิน และขั้นตอนการประเมินโครงการ
2. ประชากรและแหล่งข้อมูล
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการประเมิน กรอบแนวทางในการประเมิน และขั้นตอนการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ได้กำหนดรูปแบบการประเมินโครงการ กรอบแนวทางในการประเมิน และขั้นตอนการประเมินโครงการ มีรายละเอียด ดังนี้

1. รูปแบบการประเมิน

ผู้ประเมินได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP Model) ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L., 1983) ซึ่งมีรูปแบบการประเมินใน 4 ด้าน ประกอบด้วย

1. การประเมินด้านบริบทของโครงการ (Context Evaluation : C)
2. การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการ (Input Evaluation : I)
3. การประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ (Process Evaluation : P)
4. การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ (Product Evaluation : P)

2. กรอบแนวทางในการประเมิน

ผู้ประเมินใช้กรอบแนวทางในการประเมิน 4 ด้าน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 กรอบแนวทางในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

วัตถุประสงค์ การประเมิน	ตัวชี้วัด/ตัวแปร ที่มุ่งศึกษา	ประชากร/ แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บ ข้อมูล/ เครื่องมือ	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การ ประเมิน
1. เพื่อประเมิน ด้านบริบท	1.1 ความต้องการจำเป็น ของการทำโครงการ	- ผู้บริหาร สถานศึกษา	- แบบสอบถาม	- หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	$\mu \geq 3.50$ $\sigma \leq 1$
	1.2 ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์	ครูผู้สอน และผู้เรียน			
	1.3 ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ				
2. เพื่อประเมิน ด้านปัจจัย เบื้องต้น	2.1 ความเหมาะสมของ บุคลากร	- ผู้บริหาร สถานศึกษา	- แบบสอบถาม	- หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	$\mu \geq 3.50$ $\sigma \leq 1$
	2.2 ความเหมาะสมเพียงพอ ของงบประมาณ	ครูผู้สอน และผู้เรียน			
	2.3 ความเหมาะสมของ อาคาร/สถานที่				
	2.4 ความเหมาะสมของ เทคโนโลยี/วัสดุ และ อุปกรณ์				
3. เพื่อประเมิน ด้านกระบวนการ	3.1 ความเหมาะสมของการ วางแผนการดำเนินงาน (Plan)	- ผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน	- แบบสอบถาม	- หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	$\mu \geq 3.50$ $\sigma \leq 1$
	3.2 ความเหมาะสมของการ ดำเนินกิจกรรมภายใต้ โครงการ (Do)				
	3.3 ความเหมาะสมของการ ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานตาม โครงการ (Check)				
	3.4 ความเหมาะสมของการ ปรับปรุงและแก้ไขผลการ ดำเนินงาน (Act)				

ตารางที่ 13 (ต่อ)

วัตถุประสงค์ การประเมิน	ตัวชี้วัด/ตัวแปร ที่มุ่งศึกษา	ประชากร/ แหล่งข้อมูล	วิธีการเก็บ ข้อมูล/ เครื่องมือ	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การ ประเมิน
4. เพื่อประเมิน ด้านผลผลิต	4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียน หลังดำเนินโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระ พิษณุโลก	- ผู้เรียน	- แบบบันทึก ผลการเรียน	- หาค่าร้อยละ เทียบกับ เกณฑ์คุณภาพ	ร้อยละ 85 ขึ้นไป/ระดับ ดีมาก
	4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียน มัธยมศึกษาที่ร่วม โครงการ เข้ามาเรียนต่อ ด้านอาชีวศึกษาใน วิทยาลัยพณิชยการบึง พระพิษณุโลก ปี การศึกษา 2565	- ผู้เรียน	- แบบบันทึก ข้อมูล	- หาค่าร้อยละ	- ร้อยละ 80 ขึ้นไป
	4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนา ทักษะอาชีพและเพิ่ม ปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิษณุโลก	- ผู้เรียน	- แบบสอบถาม ความพึงพอใจ	- หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	$\mu \geq 3.50$ $\sigma \leq 1$
	4.4 ความพึงพอใจของ ผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนที่มีต่อโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระ พิษณุโลก	- ผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอน	- แบบสอบถาม ความพึงพอใจ	- หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	$\mu \geq 3.50$ $\sigma \leq 1$

3. ขั้นตอนการประเมินโครงการ

ผู้ประเมินได้ดำเนินการประเมินโครงการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เพื่อทำความเข้าใจความเป็นมาของโครงการ สภาพแวดล้อม วัตถุประสงค์ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ก่อนกำหนดประเด็นการประเมินและตัวชี้วัด

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ คือ ประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบชิป (CIPP Model) ของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L., 1983 : 123) ที่ประเมินในด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

3. กำหนดโครงสร้างของการประเมิน โดยแสดงสิ่งที่จะศึกษาหรือตัวแปร แหล่งข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และเกณฑ์ที่ใช้การประเมิน โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการแบบชิป (CIPP Model) เป็นกรอบการประเมิน

4. กำหนดขอบเขตและหัวข้อการประเมิน โดยกำหนดมิติที่ประเมิน ขอบเขตพื้นที่หน่วยงานและสถานที่ที่ต้องการติดตามประเมิน ข้อคำถาม และผู้ให้ข้อมูล

5. สร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างของการประเมินที่กำหนดไว้แล้วมาขยายรายละเอียดของข้อคำถามตามมิติที่ประเมิน และสิ่งที่ประเมิน

6. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจและปรับปรุงแก้ไข

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

8. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริง

9. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

10. การสรุปผลการประเมินโครงการ

ประชากรและแหล่งข้อมูล

1. การประเมินด้านบริบทของโครงการ ด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการ และด้านกระบวนการดำเนินโครงการ ประชากรที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ของสถานศึกษาที่ร่วมโครงการ ในปีการศึกษา 2564 ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 261 คน และผู้เรียนที่ร่วมโครงการ จำนวน 180 คน รวมทั้งสิ้น 456 คน ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 จำนวนประชากรจำแนกตามผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

สถานศึกษา	ผู้บริหาร สถานศึกษา (คน)	ครูผู้สอน (คน)	ผู้เรียน	รวม (คน)
1. วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระ พิษณุโลก	3	49	-	52
2. โรงเรียนวังทองพิทยาคม	3	50	28	81
3. โรงเรียนพัฒนพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12	3	59	79	141
4. โรงเรียนวัดอรุณญิก	1	17	32	50
5. โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก	5	86	41	132
รวมทั้งสิ้น	15	261	180	456

2. การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประชากรและแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน ประกอบด้วย

2.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

แหล่งข้อมูล จากการรายงานของงานวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

2.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก ปีการศึกษา 2565

แหล่งข้อมูล จากการรายงานของงานทะเบียน วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

2.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนวังทองพิทยาคม โรงเรียนพัฒนพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 โรงเรียนวัดอรุณญิก และโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 และรายวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 ปีการศึกษา 2564 และร่วมโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก จำนวน 180 คน

2.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในปีการศึกษา 2564 ที่ร่วมโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 3 คน ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ จำนวน 12 คน ครูผู้สอนวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 49 คน และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ จำนวน 212 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 276 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 5 ฉบับ และแบบบันทึกผลการเรียน จำนวน 1 ฉบับ แบบบันทึกข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ โดยใช้กับประชากร/แหล่งข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 15 ประชากร/แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก

ประชากร/แหล่งข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
1. ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน	ด้านบริบท (Context) - แบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) - แบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ด้านกระบวนการ (Process) - แบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ด้านผลผลิต (Product) - แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ประชากร/แหล่งข้อมูล	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
	- แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก
2. จากการรายงานของ	ด้านผลผลิต (Product)
งานวัดผลและประเมินผล	- แบบบันทึกผลการเรียน ด้านทักษะอาชีพของผู้เรียน
และงานทะเบียน วิทยาลัย	ห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก
พัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก	- แบบบันทึกข้อมูล ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อ
	ด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก
	ปีการศึกษา 2565

รายละเอียดลักษณะของเครื่องมือแต่ละชนิด

รายละเอียดลักษณะของเครื่องมือแต่ละชนิด มีดังนี้

1. แบบสอบถาม

1.1 การประเมินด้านบริบท มีแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของความจำเป็นที่ต้องจัดทำโครงการ ความเหมาะสมในความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการ และเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ ลิเคิร์ต (Likert Scale Type)

1.2 การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ มีแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากร ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ และความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุและอุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

1.3 การประเมินด้านกระบวนการดำเนินการโครงการ มีแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินการโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพ เพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาครูผู้สอน และผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินการโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ การวางแผนการดำเนินงาน (Plan) การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ (Do) การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) และการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act) มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

1.4 การประเมินด้านผลผลิต มีแบบสอบถามจำนวน 2 ฉบับ

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สำหรับผู้เรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต (Likert Scale Type)

2. แบบบันทึกผลการเรียนและแบบบันทึกข้อมูล

ฉบับที่ 4 แบบบันทึกผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีลักษณะเป็นแบบบันทึกข้อมูลผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ รายวิชา 1701-1201 วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร และ 1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม โดยมีเกณฑ์การตัดสินและระดับคุณภาพ คะแนน 81 – 100 หมายถึง ดีมาก คะแนน 61 – 80 หมายถึง ดี คะแนน 41 – 60 หมายถึง ปานกลาง คะแนน 0 – 40 หมายถึง อ่อน

ฉบับที่ 5 แบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 มีลักษณะเป็นแบบบันทึกข้อมูลจำนวนผู้เรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยแบ่งแยกตามโรงเรียนและรายวิชาอาชีวศึกษาตามโครงการ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างแบบสอบถามด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านกระบวนการ ผู้ประเมินสร้างแบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ โดยแต่ละฉบับมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ในการประเมินโครงการและรูปแบบการประเมินโครงการ

1.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

1.3 กำหนดโครงสร้างของการประเมิน โดยแสดงถึงสิ่งที่จะศึกษา แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ จำแนกตามโครงสร้างของการประเมินตามรูปแบบของแบบประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

1.4 กำหนดขอบเขตและประเด็นการประเมิน สร้างแบบสอบถาม ตามโครงสร้างของการประเมินที่กำหนดไว้ แล้วขยายรายละเอียดของข้อคำถามตามมิติที่ประเมินและสิ่งที่ประเมิน

1.5 ผู้ประเมินนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารสถานศึกษา หรือด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความถูกต้องเหมาะสม และความครบถ้วนของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการจะวัด (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ข)

1.6 นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC (Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 71) แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการ ซึ่งรายการคำถามในแบบสอบถามทุกฉบับใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แต่มีคำถามบางข้อต้องปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประเมินได้ปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

1.7 นำแบบสอบถามแต่ละฉบับไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบสอบถามฉบับที่ 1 ฉบับที่ 2 ฉบับที่ 3 และ ฉบับที่ 6 ฉบับที่ 7 นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก และผู้เรียน ของโรงเรียนครูประชาขนุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นสถานศึกษาที่มีลักษณะบริบทใกล้เคียงกับสถานศึกษาที่ใช้ในการวิจัยประเมินโครงการครั้งนี้ จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient Method หรือ α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 116-117) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.90 (ผลการหาค่าเชื่อมั่นอยู่ในภาคผนวก ข)

ฉบับที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 (ผลการหาค่าเชื่อมั่นอยู่ในภาคผนวก ข)

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพ เพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 (ผลการหาค่าความเชื่อมั่นอยู่ในภาคผนวก ข)

2. การสร้างแบบบันทึกผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก เป็นเครื่องมือประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ได้แก่ ฉบับที่ 4 มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาวัตถุประสงค์และรายละเอียดของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบบันทึกข้อมูลผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียน

2.3 สร้างแบบบันทึกผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ดำเนินการสร้างตามแบบของงานวัดผลและประเมินผล ที่ต้องการเก็บข้อมูลในแต่ละกิจกรรมของโครงการ ด้านจิตพิสัย การทดสอบทักษะอาชีพ ภาระงานอาชีพ สอบกลางภาค และสอบปลายภาค พร้อมทั้งกำหนดเกณฑ์การตัดสินและระดับคุณภาพทักษะอาชีพ

3. การสร้างแบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 เป็นเครื่องมือประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ได้แก่ ฉบับที่ 5 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาวัตถุประสงค์และรายละเอียดของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

3.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบบันทึกข้อมูลที่มีลักษณะเกี่ยวข้องกับหรือคล้ายกับแบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565

3.3 สร้างแบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 ดำเนินการสร้างตามแบบของงานทะเบียน ที่ต้องการเก็บข้อมูลจำนวนและร้อยละของผู้เรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201 และวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202 เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565

4. การสร้างแบบสอบถาม ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก และ ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

4.1 ศึกษาวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนและความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

4.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

4.3 กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม โดยแสดงถึงสิ่งที่จะศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และการสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนหรือผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

4.4 กำหนดขอบเขตและประเด็นการสร้างแบบสอบถามตามโครงสร้างของการสอบถามที่กำหนดไว้ แล้วขยายรายละเอียดของข้อคำถามตามมิติที่สอบถาม

4.5 ผู้ประเมินนำแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ด้านการบริหารสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้านความสอดคล้อง ความถูกต้องเหมาะสม

ความครอบคลุม และความครบถ้วนของรายการที่ถามในสิ่งที่ต้องการจะวัด (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ข)

4.6 นำผลการประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC (Index of Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 71) แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่ต้องการ ซึ่งรายการคำถามในแบบสอบถามทุกฉบับใช้ได้ทุกข้อ โดยมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แต่มีคำถามบางข้อต้องปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประเมินได้ปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำแบบสอบถามไปทดลองใช้

4.7 นำแบบสอบถามแต่ละฉบับไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบสอบถามฉบับที่ 6 นำไปทดลองใช้กับผู้เรียนของโรงเรียนครูประชาขนูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพเหมือนกันและมีบริบทการเรียนการสอนเหมือนกัน จำนวน 30 คน และ ฉบับที่ 7 นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำนวน 30 คน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก ซึ่งมีบริบทใกล้เคียงกันและจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพเหมือนกัน จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient Method หรือ α - Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 116-117) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 (ผลการหาค่าเชื่อมั่นอยู่ในภาคผนวก ข)

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 (ผลการหาค่าความเชื่อมั่นอยู่ในภาคผนวก ข)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ด้วยแบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูล โดยกำหนดระยะเวลาในการประเมินและเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนดำเนินโครงการ เป็นการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการและประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการ ประเมินในเดือน พฤษภาคม – มิถุนายน 2564 ใช้แบบสอบถาม ฉบับที่ 1 และ ฉบับที่ 2 ให้ผู้บริหาร

สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน เป็นผู้ตอบ เป้าหมายในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 456 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 456 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ระยะที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างดำเนินโครงการ เป็นการประเมินความเหมาะสมด้าน กระบวนการในการดำเนินโครงการ ประเมินระหว่างเดือน พฤษภาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565 ใช้ แบบสอบถาม ฉบับที่ 3 ให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน เป็นผู้ตอบ เป้าหมายในการเก็บ รวบรวมข้อมูล จำนวน 456 ฉบับ ได้รับคืน จำนวน 456 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ระยะที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังเสร็จสิ้นโครงการ เป็นการประเมินด้านผลผลิตของ โครงการ ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ระหว่างเดือน กุมภาพันธ์ – พฤษภาคม 2565 ประกอบด้วยเครื่องมือฉบับที่ 4 แบบบันทึกผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เก็บข้อมูลจากการรายงานของงานวัดผลและประเมินผล วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก รายวิชา 1701-1201 วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร และ 1701-1202 วิชาเครื่องตัดและการผสมเครื่องตัด ฉบับที่ 5 แบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่ สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 เก็บข้อมูลจากการรายงานของงานทะเบียน วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ที่เก็บข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ ฉบับที่ 6 แบบสอบถาม ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่ม ปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ให้ผู้เรียนเป็นผู้ตอบ จำนวน 180 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 180 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่ม ปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ให้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน เป็นผู้ตอบ จำนวน 328 ฉบับ ได้รับคืนจำนวน 328 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการดังนี้

1. แบบสอบถาม สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูล จากประชากรที่เป็นของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก และโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ ผู้ประเมินเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง
2. ผู้ประเมินติดตามและรวบรวมแบบสอบถามที่เป็นของ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ได้ครบตามจำนวนที่ต้องการ แล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ความครบถ้วนถูกต้อง พบว่า มีความสมบูรณ์ ร้อยละ 100 และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ดำเนินการดังนี้

1. ข้อมูลการประเมินด้านบริบทของโครงการ การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในการดำเนินโครงการ และการประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2560 : 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการตัดสินผลการประเมิน ค่าเฉลี่ยระดับมากขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1) แสดงว่ามีความเหมาะสม

2. ข้อมูลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ ใช้เกณฑ์การประเมิน สูงกว่าร้อยละ 85 ผลการประเมินในระดับดีมาก

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ใช้เกณฑ์การประเมิน สูงกว่าร้อยละ 80

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับ 1) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก และ 2) ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2560 : 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการตัดสินผลการประเมิน ค่าเฉลี่ยระดับมากขึ้นไป (ค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 แสดงว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนศึกษาการบึงพระพิบูลย์ ผู้ประเมินดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ

1.2 ค่าเฉลี่ย (μ) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 122-124)

$$\mu = \frac{\sum \mu}{N}$$

เมื่อ μ = แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum \mu$ = แทน ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล

N = แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดของประชากร

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 122-124)

$$\sqrt{\frac{N \sum \mu^2 - (\sum \mu)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ σ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N = จำนวนประชากร

$\sum \mu$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

$(\sum \mu)^2$ = ผลรวมของข้อมูลทั้งหมดยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence = IOC) ของแบบสอบถาม โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ดังนี้ (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2558 : 141-142)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน คะแนนรวมที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 116-117)

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	=	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	k	=	จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum S_i^2$	=	ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ
	S_t^2	=	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ ผู้ประเมินได้วิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบบันทึกข้อมูล ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ประเมินจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และตัวอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนประชากร

μ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ ครั้งนี้ ผู้ประเมินขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

ตอนที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

ตอนที่ 3 ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ ปีการศึกษา 2565

4.3 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

4.4 ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ตอนที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ

ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จากแบบสอบถามรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการประเมินด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปรากฏผลดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่ (N = 456)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	262	57.45
หญิง	194	42.55
รวม	456	100
2. ระดับการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษา	180	39.47
ปริญญาตรี	191	41.89
ปริญญาโท	83	18.21
ปริญญาเอก	2	0.43
รวม	456	100
3. สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	3	0.65
ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	12	2.64
ครูผู้สอนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	49	10.75
ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	212	46.49
ผู้เรียน	180	39.47
รวม	456	100

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 57.45 เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 42.55) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 41.89) รองลงมาในระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 39.47) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ (ร้อยละ 46.49) เป็นผู้เรียน (ร้อยละ 39.47)

1.2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการ

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปรากฏผลดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านบริบทของโครงการ (N = 456)

ที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความเหมาะสม				
		μ	σ			
ด้านความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ						
1.	ต้องการให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะตามหลักสูตรในรายวิชาที่เรียนในห้องเรียนอาชีพ	4.23	0.90	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
2.	ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการวางแผนการปฏิบัติงานอาชีพอย่างเป็นระบบ	4.62	0.78	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
3.	ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานตามแผนและสามารถทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องได้	4.54	0.93	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
4.	ต้องการให้ผู้เรียนมีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนอาชีวศึกษา	4.53	0.75	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
5.	ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาค้นคว้า และการสื่อสารที่ถูกต้อง เหมาะสม	4.35	0.79	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.45	0.71	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความเหมาะสม				
		μ	σ			
ด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์						
6.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบาย รัฐบาลและตลาดแรงงาน	4.49	0.83	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
7.	วัตถุประสงค์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	4.53	0.75	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
8.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถานศึกษา	4.39	0.79	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
9.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับกิจกรรม ที่กำหนดภายใต้โครงการ	4.29	0.86	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
10.	วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงานและ ความต้องการของผู้เรียน	4.51	0.81	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.44	0.72	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ						
11.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ อาชีพในรายวิชาที่เรียนตามโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะ อาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	4.35	0.84	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
12.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษาหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลโลก	4.55	0.78	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
13.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึง พอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณ ผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึง พระพิบูลโลก	4.29	0.88	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ที่	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความเหมาะสม				
		μ	σ			
14.	วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	4.30	0.88	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวม	4.37	0.79	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวมด้านบริบทของโครงการ	4.42	0.70	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 17 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนด้านบริบทของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ ($\mu = 4.45$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\mu = 4.37$) ตามลำดับ สรุปทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

ด้านความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการวางแผนการปฏิบัติงานอาชีพ อย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$) รองลงมา ได้แก่ ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานตามแผน และสามารถทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.54$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ต้องการให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะตามหลักสูตรในรายวิชาที่เรียนในห้องเรียนอาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23$)

ด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.53$) รองลงมา ได้แก่ วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.51$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับกิจกรรมที่กำหนดภายใต้โครงการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$)

ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ

เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$) รองลงมา ได้แก่ วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพในรายวิชาที่เรียนตามโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.35$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ

ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก จากแบบสอบถามรายละเอียดดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปรากฏผลดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่ (N = 456)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	262	57.45
หญิง	194	42.55
รวม	456	100
2. ระดับการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษา	180	39.47
ปริญญาตรี	191	41.89
ปริญญาโท	83	18.21
ปริญญาเอก	2	0.43
รวม	456	100
3. สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก	3	0.65

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	12	2.64
ครูผู้สอนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	49	10.75
ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	212	46.49
ผู้เรียน	180	39.47
รวม	456	100

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 57.45 เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 42.55) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 41.89) รองลงมาระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 39.47) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ (ร้อยละ 46.49) เป็นผู้เรียน (ร้อยละ 39.47)

2.2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปรากฏผลดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ (N = 456)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความเหมาะสม				
		μ	σ			
ด้านความเหมาะสมของบุคลากร						
1.	ความเหมาะสมของครูผู้สอนในรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนของโครงการ	4.74	0.62	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
2.	ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่ร่วมดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.78	0.49	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
3.	ความเหมาะสมของครูผู้สอนด้านความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.49	0.63	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		ความเหมาะสม μ	σ			
4.	ความเหมาะสมของบุคลากรฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินโครงการ	4.54	0.63	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวม	4.63	0.48	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ด้านความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ						
5.	งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการบริหารโครงการ	4.78	0.49	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
6.	งบประมาณมีความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.60	0.62	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวม	4.68	0.51	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ด้านความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่						
7.	อาคาร/สถานที่ภายในสถานศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.87	0.49	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
8.	อาคาร/สถานที่ของโรงเรียนมัธยมที่ร่วมโครงการมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.79	0.60	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวม	4.82	0.45	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ด้านความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์						
9.	วัสดุและอุปกรณ์ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.75	0.59	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
10.	วัสดุและอุปกรณ์ ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ	4.48	0.79	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวม	4.61	0.63	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
	เฉลี่ยรวมด้านปัจจัยเบื้องต้น	4.68	0.47	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 19 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ ($\mu = 4.82$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ($\mu = 4.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์ ($\mu = 4.61$) ตามลำดับ สรุปทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

ด้านความเหมาะสมของบุคลากร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่ร่วมดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$) รองลงมา ได้แก่ ความเหมาะสมของครูผู้สอนในรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนของโครงการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ความเหมาะสมของครูผู้สอนด้านความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.49$)

ด้านความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการบริหารโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$) รองลงมา ได้แก่ งบประมาณมีความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$)

ด้านความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อาคาร/สถานที่ภายในสถานศึกษาโดยรวม มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.87$) รองลงมา ได้แก่ อาคาร/สถานที่ของโรงเรียนมัธยมที่ร่วมโครงการมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$)

ด้านความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$) รองลงมา ได้แก่ วัสดุและอุปกรณ์ ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.48$)

ตอนที่ 3 ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินการโครงการ

ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินการโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก จากแบบสอบถาม รายละเอียดดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในการประเมินด้านกระบวนการดำเนินการโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปรากฏผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่ (N = 456)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	262	57.45
หญิง	194	42.55
รวม	456	100
2. ระดับการศึกษา		
ระดับมัธยมศึกษา	180	39.47
ปริญญาตรี	191	41.89
ปริญญาโท	83	18.21
ปริญญาเอก	2	0.43
รวม	456	100
3. สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	3	0.65
ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	12	2.64
ครูผู้สอนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	49	10.75
ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	212	46.49
ผู้เรียน	180	39.47
รวม	456	100

จากตารางที่ 20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 57.45 เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 42.55) ระดับการศึกษาปริญญาตรี (ร้อยละ 41.89) รองลงมา ระดับมัธยมศึกษา (ร้อยละ 39.47) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ (ร้อยละ 46.49) เป็นผู้เรียน (ร้อยละ 39.47)

3.2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการ

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปรากฏผลดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร
สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ (N = 456)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		เหมาะสม				
		μ	σ			
ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan)						
1.	การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ	4.55	0.75	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
2.	การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ	4.80	0.55	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
3.	การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ	4.79	0.42	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
4.	การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.66	0.56	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.70	0.44	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ด้านการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ (Do)						
5.	การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน	4.40	0.69	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
6.	การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบฝ่ายต่าง ๆ	4.77	0.53	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
7.	ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาเกิดความมุ่งมั่นในการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ	4.49	0.75	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
8.	จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ	4.67	0.70	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.58	0.52	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		μ	σ			
ด้านการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check)						
9.	การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ	4.71	0.59	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
10.	การประชุมวางแผนติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ	4.57	0.68	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
11.	การประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม	4.47	0.78	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
12.	การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม	4.68	0.67	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
13.	การสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม	4.41	0.83	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.56	0.60	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ด้านการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act)						
14.	การนำเอาปัญหาและอุปสรรคจากการติดตามผลการดำเนินโครงการเข้าที่ประชุมเพื่อหาทางแก้ไข	4.79	0.60	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
15.	การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทางแก้ปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการ	4.71	0.69	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
16.	มีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการ	4.72	0.59	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
17.	การรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ	4.53	0.68	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวม		4.68	0.54	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
เฉลี่ยรวมด้านกระบวนการดำเนินโครงการ		4.63	0.45	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 21 พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan) ($\mu = 4.70$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act) ($\mu = 4.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) ($\mu = 4.56$) ตามลำดับ สรุปทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan) พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ ($\mu = 4.80$) รองลงมา ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ ($\mu = 4.79$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้โครงการ ($\mu = 4.55$)

ด้านการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ (Do) พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบฝ่ายต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$) รองลงมา ได้แก่ จัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.40$)

ด้านการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71$) รองลงมา ได้แก่ การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.41$)

ด้านการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act) พบว่า ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การนำเอาปัญหาและอุปสรรคจากการติดตามผลการดำเนินโครงการเข้าที่ประชุมเพื่อหาทางแก้ไข ($\mu = 4.79$) รองลงมา ได้แก่ มีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการ ($\mu = 4.72$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ ($\mu = 4.53$)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ

การประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงดังตารางที่ 22 - 27

4.1 ผลการประเมินทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก ปรากฏผลดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการประเมินทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

กิจกรรมภายใต้โครงการ	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนแต่ละรายวิชา					คะแนนเฉลี่ยรวม	ร้อยละ
	จิตพิสัย	ทดสอบ	ภาระงาน	กลางภาค	ปลายภาค		
	20	20	20	20	20	100	
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์							
1701-1201 วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร	18	19	18	19	17	91	91
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2							
1701-1201 วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร	18	17	19	19	16	89	89
1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม	17	17	18	19	16	87	87
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวัดอรุณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1							
1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม	18	18	19	19	18	92	92
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก							
1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม	17	18	18	17	16	86	86
ค่าเฉลี่ยรวม	17.60	17.80	18.40	18.60	16.60	89.00	89

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

คะแนน 81 – 100 หมายถึง ดีมาก คะแนน 61 – 80 หมายถึง ดี
 คะแนน 41 – 60 หมายถึง ปานกลาง คะแนน 0 – 40 หมายถึง อ่อน

จากตารางที่ 22 พบว่า ผลการประเมินทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลโลก ผลการประเมินหลังดำเนินโครงการ ผู้เรียนมีทักษะอาชีพโดยภาพรวม เฉลี่ยร้อยละ 89 อยู่ในระดับดีมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปี การศึกษา 2565 ปรากฏผลดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียน มัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ในวิทยาลัย พณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565

โรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ร่วมโครงการ	รายวิชา	จำนวนผู้เรียน		
		สำเร็จ การศึกษา (คน)	เข้ามาเรียน อาชีวศึกษา (คน)	ร้อยละ
โรงเรียนวังทองพิทยาคม	วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201	28	23	82.14
โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12	วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201	43	38	88.37
	1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและ การผสมเครื่องดื่ม	36	29	80.55
โรงเรียนวัดอรุณญิก	วิชาเครื่องดื่มและการผสม เครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202	32	26	81.25
โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิบูลโลก	วิชาเครื่องดื่มและการผสม เครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202	41	35	85.36
รวม		180	151	83.88

จากตารางที่ 23 พบว่า ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. ในวิทยาลัยพณิชย การบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565 มีจำนวน 151 คน จากผู้สำเร็จการศึกษา 180 คน คิดเป็น ร้อยละ 83.88 ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ดังนี้

4.3.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏผลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ เพศและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ (n = 180)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	87	48.33
หญิง	93	51.67
รวม	180	100
2. โรงเรียน		
โรงเรียนวังทองพิทยาคม	28	15.55
โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12	79	43.89
โรงเรียนวัดอรัญญิก	32	17.78
โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชญ์โลก	41	22.78
รวม	180	100

จากตารางที่ 24 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 51.67) เป็นเพศชาย (ร้อยละ 48.33) และจำนวนผู้เรียนที่มากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 (ร้อยละ 43.89) รองลงมาได้แก่ โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิชญ์โลก (ร้อยละ 22.78)

4.3.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปรากฏผลดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการ
ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก (N = 180)

ข้อที่	ความพึงพอใจของผู้เรียน	ระดับ		แปลผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		ความพึงพอใจ				
		μ	σ			
1.	การได้รับการฝึกทักษะอาชีพในรายวิชาที่เรียน ในโครงการห้องเรียนอาชีพ	4.52	0.77	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
2.	มีความรู้และมีทักษะอาชีพพื้นฐานในรายวิชา ที่เรียนพร้อมนำไปต่อยอดประกอบอาชีพได้	4.79	0.56	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
3.	ครูผู้สอนมีความรู้และมีทักษะอาชีพในราย วิชาที่สอนเป็นอย่างดี	4.78	0.44	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
4.	มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนการทำงานสามารถวิเคราะห์งานได้	4.63	0.57	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
5.	มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการวางแผน การทำงานอย่างเป็นระบบ	4.36	0.69	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
6.	มีทักษะในการปฏิบัติงานตามแผนและสามารถ ทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องได้	4.75	0.55	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
7.	มีความรู้และทักษะในการนำผลการประเมิน การปฏิบัติงานตามใบงานมาวิเคราะห์และ ปรับปรุงงานได้	4.46	0.77	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
8.	ได้รับการอบรมและพัฒนากระบวนการคิด โดยใช้เหตุผลจนสามารถปฏิบัติได้ประสบ ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ	4.64	0.72	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
9.	การได้มีทักษะในการใช้เหตุผลเพื่อการทำงาน หรือการปฏิบัติงานอาชีพและการแก้ไขปัญหา	4.68	0.61	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
10.	มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ เพื่อการศึกษาค้นคว้า และการสื่อสารในงาน อาชีพที่ถูกต้องและเหมาะสม	4.54	0.69	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		4.61	0.42	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 25 พบว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความรู้และมีทักษะอาชีพพื้นฐานในรายวิชาที่เรียนพร้อมนำไปต่อยอดประกอบอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$) รองลงมา ได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้และมีทักษะอาชีพในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$) ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ดังนี้

4.4.1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏผลดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ เพศ ระดับการศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ (N = 276)

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	102	36.96
หญิง	174	63.04
รวม	276	100
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	191	69.20
ปริญญาโท	83	30.07
ปริญญาเอก	2	0.73
รวม	276	100
3. ปฏิบัติหน้าที่		
ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก	3	01.09
ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	12	04.35
ครูผู้สอนวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก	49	17.75
ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ	212	76.81
รวม	276	100

จากตารางที่ 26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63.04) และเป็นเพศชาย (ร้อยละ 36.96) ระดับการศึกษาส่วนใหญ่ปริญญาตรี (ร้อยละ 69.20) รองลงมาปริญญาโท (ร้อยละ 30.07) ปฏิบัติหน้าที่ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ (ร้อยละ 76.81) รองลงมาเป็นครูผู้สอนวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก (ร้อยละ 17.75)

4.4.2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ปรากฏผลดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก (N = 276)

ข้อที่	ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ		แปลผล	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
		μ	σ			
1.	การมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงานโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก	4.38	0.85	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
2.	กิจกรรมของโครงการทั้ง 4 กิจกรรมมีความสอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.52	0.82	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
3.	วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ	4.51	0.73	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
4.	ผู้เรียนที่ร่วมโครงการได้รับการฝึกทักษะอาชีพในรายวิชาต่าง ๆ ตามโครงการอย่างมีคุณภาพ	4.49	0.68	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
5.	ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการเป็นผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี	4.22	0.75	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

ตารางที่ 27 (ต่อ)

ข้อที่	ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน	ระดับ ความพึงพอใจ		แปลผล	เกณฑ์การ ประเมิน	ผลการ ประเมิน
		μ	σ			
6.	ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความตระหนักและให้ความสำคัญ กับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา แก่ผู้เรียน	4.62	0.70	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
7.	การออกคำสั่งมอบหมายหน้าที่ในการ ปฏิบัติกิจกรรมภายใต้โครงการ ครอบคลุม ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ให้มี ประสิทธิภาพ	4.33	0.84	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
8.	มีการประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจการ ดำเนินงานกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ อย่างต่อเนื่อง	4.51	0.82	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
9.	การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.55	0.73	มากที่สุด	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
10.	ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	4.40	0.78	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน
ค่าเฉลี่ยรวม		4.45	0.53	มาก	$\mu \geq 3.50$	ผ่าน

จากตารางที่ 27 พบว่า ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$) รองลงมา การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.22$) ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

สรุปผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

สรุปผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 แสดงสรุปผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ข้อที่	การประเมินผลรายด้าน	ผลการวัด	การแปลผล	ผล การประเมิน	เกณฑ์ การประเมิน
1.	ด้านบริบทของโครงการ	$\mu = 4.42$ $\sigma = 0.70$	มาก	ผ่าน	$\mu \geq 3.50$
2.	ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ	$\mu = 4.68$ $\sigma = 0.47$	มากที่สุด	ผ่าน	$\mu \geq 3.50$
3.	ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ	$\mu = 4.63$ $\sigma = 0.45$	มากที่สุด	ผ่าน	$\mu \geq 3.50$
4.	ด้านผลผลิตของโครงการ				
4.1	ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลัง ดำเนินโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะ อาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการ บึงพระพิบูลโลก	ร้อยละ 89	ดีมาก	ผ่าน	ร้อยละ 85 ขึ้นไป/ระดับ ดีมาก
4.2	ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียน มัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามา เรียนต่อด้านอาชีวศึกษาใน วิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิบูลโลก ปีการศึกษา 2565	ร้อยละ 83.88	สูงกว่า เกณฑ์	ผ่าน	ร้อยละ 80 ขึ้นไป
4.3	ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อ โครงการขับเคลื่อนห้องเรียน อาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิบูลโลก	$\mu = 4.61$ $\sigma = 0.42$	มากที่สุด	ผ่าน	$\mu \geq 3.50$

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ข้อที่	การประเมินผลรายด้าน	ผลการวัด	การ แปลผล	ผล การประเมิน	เกณฑ์ การประเมิน
4.4	ความพึงพอใจของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อ โครงการขับเคลื่อนห้องเรียน อาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและ เพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิบูลโลก	$\mu = 4.45$ $\sigma = 0.53$	มาก	ผ่าน	$\mu \geq 3.50$
	ค่าเฉลี่ยรวมจากแบบสอบถาม	$\mu = 4.55$ $\sigma = 0.38$	มากที่สุด	ผ่าน	$\mu \geq 3.50$

จากตารางที่ 28 สรุปผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ค่าเฉลี่ยรวมจากแบบสอบถาม ทั้ง 4 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) รองลงมา ได้แก่ ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$) และผลการประเมินจากแบบบันทึกข้อมูล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ดังนั้นวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ควรดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ครั้งนี้ ผู้ประเมินได้ประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบซีป (CIPP Model) ของ สต๊ฟเฟิลบีม (Stufflebeam, D.L., 1983) โดยการประเมินด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) มีวัตถุประสงค์การประเมินดังนี้ 1) เพื่อประเมินด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก 2) เพื่อประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก 3) เพื่อประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก และ 4) เพื่อประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินโครงการ ผู้ประเมินดำเนินการดังนี้

1. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 5 ฉบับ สอบถามประชากรซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูผู้สอน จำนวน 261 คน และผู้เรียน จำนวน 180 คน รวมจำนวน 456 คน และใช้แบบบันทึกข้อมูล จำนวน 2 ฉบับ เก็บข้อมูลจากงานวัดผลและประเมินผล และจากงานทะเบียน วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ผู้ประเมินดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์ 2) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนพิณพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 3) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวัดอรุณภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 และ 4) กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก

2. ระยะเวลาในการประเมินโครงการด้วยแบบสอบถามและแบบบันทึกข้อมูล แบ่งเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ประเมินก่อนดำเนินโครงการ เป็นการประเมินด้านบริบทของโครงการ เดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2564 ระยะที่ 2 ประเมินระหว่างดำเนินโครงการ เป็นการประเมิน กระบวนการดำเนินโครงการ เดือนพฤษภาคม 2564 – กุมภาพันธ์ 2565 และระยะที่ 3 ประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการ เป็นการประเมินผลผลิตของโครงการ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2565

สรุปผลการประเมิน

ผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ตามรูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) โดยมีผลการประเมินตามวัตถุประสงค์ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการ จากแบบสอบถาม พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ ($\mu = 4.45$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ($\mu = 4.44$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ($\mu = 4.37$) ตามลำดับ สรุปทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

2. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ จากแบบสอบถาม พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่ ($\mu = 4.82$) รองลงมา ได้แก่ ด้านความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ($\mu = 4.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์ ($\mu = 4.61$) ตามลำดับ สรุปทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

3. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการ จากแบบสอบถาม พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan) ($\mu = 4.70$) รองลงมา ได้แก่ ด้านการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act) ($\mu = 4.68$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) ($\mu = 4.56$) ตามลำดับ สรุปทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ มีดังนี้

4.1 ทักษะอาชีพของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก พบว่า ผลการประเมินหลังดำเนินโครงการ ผู้เรียนมีทักษะอาชีพโดยภาพรวมเฉลี่ยร้อยละ 89 อยู่ในระดับดีมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 พบว่า มีจำนวน 151 คน จากผู้สำเร็จการศึกษา 180 คน คิดเป็นร้อยละ 83.88 ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.61$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความรู้และมีทักษะอาชีพพื้นฐานในรายวิชาที่เรียนพร้อมนำไปต่อยอดประกอบอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$) รองลงมา ได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้และมีทักษะอาชีพในรายวิชาชีพที่สอนเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$) ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$) รองลงมา การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.22$) ทุกข้อผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

สรุปผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ จากแบบสอบถาม ทั้ง 4 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$) รองลงมา ได้แก่ ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านบริบทของโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$) และผลการประเมินจากแบบบันทึกข้อมูล พบว่า ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ดังนั้น วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ ควรดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนโครงการนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ ในครั้งนี้ได้ข้อค้นพบสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. สรุปผลการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก จากแบบสอบถาม ทั้ง 4 ด้าน พบว่า โดยภาพรวมผลการประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ และการประเมินจากแบบบันทึกข้อมูล พบว่า ทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมิน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่เน้นเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพให้แก่ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีความประสงค์จะเพิ่มพูนหรือสะสมความรู้ ทักษะ และเตรียมตัวเข้าศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของโครงการ สอดคล้องกับ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ (2564) กล่าวถึง นโยบายการบริหารจัดการแผนบูรณาการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มุ่งเน้นการทำงานที่เชื่อมโยงประสานกันของหน่วยงานและบุคลากรสังกัดกระทรวงศึกษาธิการทั่วประเทศ โดยการจัดการศึกษาที่ให้ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และกำหนดให้มีการจัดห้องเรียนอาชีพในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมัธยมศึกษา มีความรู้ และทักษะด้านอาชีพ ในกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และตลาดแรงงาน ตามความถนัด ความสนใจ และสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit Bank) ในการขอรับคุณวุฒิ ด้านอาชีวศึกษา นอกจากนี้การเตรียมการและการดำเนินโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีทั้งในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลกและโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ มีการกำหนดขอบเขตของการดำเนินงาน ความรับผิดชอบ และกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการไว้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับ สมคิด พรหมจ้อย (2552 : 23-24) ที่กล่าวว่า โครงการที่ดีมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ คือ 1) มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน 2) มีความเป็นเอกเทศ 3) มีการกำหนดรูปแบบและรายละเอียดการดำเนินงานที่สอดคล้องกลมกลืน สัมพันธ์ต่อกันไปตั้งแต่เริ่มต้นโครงการจนสิ้นสุดโครงการที่เป็นระบบและมีระเบียบ 4) มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินงานทั้งทรัพยากรด้านบุคคล และแหล่งทรัพยากรที่สนับสนุนโครงการ งบประมาณและแหล่งเงินทุนที่จะนำมาดำเนินงาน 5) มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้น และระยะสิ้นสุดที่แน่นอน และ 6) สามารถนำไปปฏิบัติได้เป็นโครงการที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ซึ่งผลการประเมินโครงการโดยรวมสอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ กิตติ วรรธนะ (2562) ที่ได้ประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดเชียงราย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 1) ด้านสภาวะแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นในการดำเนินโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน 3) ด้านกระบวนการเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) ด้านผลผลิตของโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน และสอดคล้องกับ สมฤทธิ์ ไกลถิ่น (2563) ที่ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนเชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียนสายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง พบว่า ผลการประเมิน

ความเหมาะสมด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็นคำถาม พบว่า ทุกประเด็นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ และผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ พบว่า ภายหลังจากดำเนินการตามโครงการ ปริมาณผู้เรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.07 ผ่านเกณฑ์การประเมิน

2. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการต้องปรับตัววัตถุประสงค์ของโครงการให้เหมาะสมกับการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาตามเป้าหมายของโครงการ และสรุปทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานตามโครงการนี้ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ได้ศึกษาข้อมูลความต้องการจำเป็นก่อนจัดทำโครงการ ทั้งต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับสมรรถนะตามหลักสูตรในรายวิชาที่เรียนในห้องเรียนอาชีพ ต้องการให้ผู้เรียนมีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนอาชีวศึกษา ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการสื่อสารที่ถูกต้อง เหมาะสม จากนั้นได้กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 ยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสอดคล้องกับพันธกิจของสถานศึกษา จึงทำให้ผลการประเมินโครงการด้านบริบทโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ แดเนียล แอล สตฟเฟิลบีม และคณะ (Stufflebeam, et al., 1983) ที่กล่าวว่า การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการเป็นการตรวจสอบเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ เช่น เป็นโครงการที่สนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจนเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กรหรือนโยบายหน่วยเหนือหรือไม่ และสอดคล้องกับ รัตนะ บัวสนธิ์ (2556 : 10-17) กล่าวว่า การประเมินบริบท (Context Evaluation) หมายถึง การประเมินเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น ปัญหา และโอกาสที่จะเกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขแวดล้อมหนึ่งที่กำหนด การประเมินบริบทอาจจะประเมินได้ทั้งก่อน ระหว่างหรือแม้กระทั่งหลังการดำเนินโครงการ ในกรณีประเมินบริบทก่อนการดำเนินโครงการ องค์กรหรือหน่วยงานจะใช้ผลจากการประเมินบริบทเพื่อช่วยจัดลำดับความสำคัญและกำหนดเป้าหมายสำหรับโครงการนั้น ซึ่งผลการประเมินด้านบริบทดังกล่าว สอดคล้องกับผลการประเมินโครงการของ วิฑิตพงศ์ แสนอุบล (2563) ที่ได้ประเมินโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี ผลของการประเมิน พบว่า ผลการประเมินด้านบริบท โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

3. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของ

อาคาร/สถานที่ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์ ซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการและผู้เกี่ยวข้องต้องร่วมกันแก้ไขปรับปรุงให้มีความเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิภาพ สรุปทุกประเด็นผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินโครงการครั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและวิทยาลัยพณิชยการ บึงพระพิบูลย์โลก ให้ความสำคัญและสนับสนุนงบประมาณอย่างเหมาะสม เพียงพอ ผู้รับผิดชอบโครงการมีความรู้ ความสามารถ และความรับผิดชอบสอดคล้องกับโครงการ รวมทั้งบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อโครงการ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร วัสดุและอุปกรณ์ วิทยาลัยได้บริหารจัดการไว้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ สำหรับการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ ดังนั้นผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นจึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ เซา์ อินโย (2553 : 125-127) ที่กล่าวว่า แนวคิดการประเมินของ สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) แบ่งแยกการทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างชัดเจน ฝ่ายประเมินทำหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาและนำผลการประเมินที่ได้นั้นไปใช้ประกอบการตัดสินใจ ด้านการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) เป็นการประเมินทรัพยากรที่จำเป็นที่นำมาใช้ในการดำเนินโครงการว่ามีความเป็นไปได้ มีความเหมาะสม และมีความเพียงพอหรือไม่ ทรัพยากรที่จำเป็น ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา กลุ่มเป้าหมาย เทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน และสอดคล้องกับ เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2554 : 59-61) กล่าวว่า รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม ในการประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น ตลอดจนเทคโนโลยีและแผนของการทำงานซึ่งผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นสอดคล้องกับ บุญลือ ทองเกิดแก้ว (2561) ที่ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยลดปัญหาการออกกลางคัน ของวิทยาลัยเทคนิค ปราจีนบุรี ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยภาพรวมมีผลการประเมินในระดับมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมิน และสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ เหล่ารอด (2560) ที่ได้ประเมินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นที่ใช้ในโครงการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้าโครงการ ครูผู้สอนเด็กพิเศษ และผู้ปกครองเด็กพิเศษ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการประเมินตามเกณฑ์แสดงว่าเหมาะสม

4. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) ซึ่งผู้รับผิดชอบโครงการและผู้เกี่ยวข้องต้องร่วมกันแก้ไขปรับปรุงในเรื่องที่เกี่ยวกับการประเมินผลโครงการให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สรุปทุกด้านผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กระบวนการดำเนินงานตามโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ในครั้งนี้ ดำเนินงานอย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนตามวงจร PDCA หรือวงจรเดมมิง ที่ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การดำเนินงาน (DO) การตรวจสอบ (Check) และ การปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา (Act) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ บุญมี พันธุ์ไทย (2554 : 91-93) กล่าวไว้ว่า รูปแบบการประเมิน CIPP มีการประเมิน 4 ขั้นตอนตามแนวคิดเชิงระบบการประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) จะช่วยให้ผู้ที่รับผิดชอบโครงการได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ทำให้ทราบถึงผลของการปฏิบัติว่าเป็นอย่างไร มีปัญหาข้อบกพร่องอะไรบ้างที่จะต้องปรับปรุง แก้ไขให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนด้วยดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการ การประเมินกระบวนการมีจุดมุ่งหมาย 3 ประเด็น คือ 1) เพื่อหาข้อบกพร่องของกระบวนการหรือการดำเนินการตามขั้นตอนที่วางไว้ 2) เพื่อรวบรวมสารสนเทศต่าง ๆ สำหรับผู้ที่ตัดสินใจในการวางแผนดำเนินงาน และ 3) เพื่อเป็นรายงานสะสมถึงการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และสอดคล้องกับ สมคิด พรหมจรรย์ (2552 : 38-40) ได้อธิบายไว้ว่า การประเมินในระหว่างการทำงาน (Implementation Evaluation or Process Evaluation) เป็นการประเมินการทำงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดทำได้หรือทำไม่ได้ เพราะเหตุใด จุดเด่น จุดด้อย มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการนั้น พยายามตอบคำถามว่าทำไมจึงเกิดปัญหา อุปสรรค หรือไม่เกิดปัญหา ซึ่งผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการสอดคล้องกับ กิรติ พรหมนรา (2564) ที่ได้ประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนบ้านฉลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต พบว่า ผลการประเมิน 1) การประเมินด้านบริบทของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 3) การประเมินด้านกระบวนการของโครงการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) การประเมินด้านผลผลิตของโครงการ มีผลการประเมินแบบทดสอบด้านทักษะอาชีพทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีนักเรียนได้คะแนนหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม คิดเป็นร้อยละ 60.00 ความพึงพอใจต่อโครงการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ กิตติ วรรราหล (2562) ที่ได้ประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดเชียงราย พบว่า ผลการประเมินภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์การตัดสินถือว่าผ่านเกณฑ์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 1) ด้านสภาวะแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นในการดำเนินโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากและผ่านเกณฑ์การประเมิน 3) ด้านกระบวนการเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) ด้านผลผลิตของโครงการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน และยังสอดคล้องกับ ไอแอน สกูเนส (Ian Scoones, 2018) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการ พัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาในเยอรมัน พบว่า กระบวนการในการพัฒนาผู้เรียน

อาชีวศึกษาด้านปัจจัยพื้นฐานในด้านความต้องการของตนเอง/ครอบครัว ส่งผลต่อการเลือกเรียนมากที่สุด ด้านกระบวนการการผลิตผู้เรียนมีหลักสูตรที่เป็นพื้นฐานเน้นด้านการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้พร้อมกับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะหลาย ๆ ด้านที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น

4. ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์

4.1 ทักษะอาชีวของผู้เรียนหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีวและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์ พบว่า ผลการประเมินหลังดำเนินโครงการ ผู้เรียนมีทักษะอาชีวโดยภาพรวมเฉลี่ยร้อยละ 89 อยู่ในระดับดีมาก ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวในครั้งนี้ ผู้เรียนได้รับความรู้และได้ฝึกทักษะด้านอาชีว ในกลุ่มอาชีวที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และตลาดแรงงาน สามารถเข้าถึงกลุ่มอาชีวพื้นฐานและเกิดประสบการณ์ในงานอาชีวที่ถนัด ที่สนใจ และเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง สอดคล้องกับสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ (2563 : 36-45) ที่ได้รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการตรวจราชการของกระทรวงศึกษาธิการและข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการ ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 รอบที่ 1 นโยบายที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน การจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีวสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีวและมีงานทำ ผลการขับเคลื่อนนโยบาย โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต 1 ทุกแห่ง และโรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่ มีการจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีวสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีวและมีงานทำ ส่งผลให้ผู้เรียน มีคุณภาพ คือ 1) นักเรียนมีรายได้ระหว่างเรียนและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ 2) นักเรียนมีความสามารถในการใช้สื่อค้นหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองด้านอาชีว 3) นักเรียนสามารถวางแผนการในการทำงานทำงานอย่างเป็นขั้นตอน มีทักษะในการจัดการและทำงานให้สำเร็จ 4) นักเรียนเกิดจิตสำนึกที่ดีต่อหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 5) นักเรียนมีความเพียรพยายาม ขยัน อดทน ละเอียด รอบคอบในการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข ทำงานร่วมกับผู้อื่น พัฒนางานและภูมิใจในผลงานของตนเอง 6) นักเรียนมีประสบการณ์ในงานอาชีวที่ถนัด สนใจ และเหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ซึ่งผลการประเมินทักษะอาชีวของผู้เรียนสอดคล้องกับ สมใจ รอดคง (2563) ที่ได้ประเมินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย 1) ทักษะวิชาชีพ ผู้เรียนหลังดำเนินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2) ปริมาณผู้เรียนหลังดำเนินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและ

เพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า ผู้เรียนปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 244 คน ผู้เรียนในปีการศึกษา 2563 มีจำนวน 394 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 61.47 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับ คริสเตียน เฮม โจเคนเซน (Christian Helms Jorgensen, 2020) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความท้าทายของระบบ ทวิภาคีและการประกอบอาชีพในประเทศเดนมาร์ก ผลการวิจัย พบว่า การอาชีวศึกษาและการฝึก อบรมวิชาชีพในเดนมาร์กเป็นระบบทวิภาคีมีหลักการในการกำกับดูแล การฝึกงานต้องเผชิญกับ ความท้าทายมีการบูรณาการระบบ VET (Vocational Education Training) ภายใต้นโยบายการศึกษา มีการตรวจสอบระบบ VET จากการฝึกงานเพื่อให้นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามีประสิทธิภาพและ สมรรถนะตรงกับสาขาอาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ และยังสอดคล้องกับ โทมัส ไดส์ซิงเกอร์ (Thomas Deissinger, 2020) ที่ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการฝึกงานของอาชีวศึกษาในเยอรมัน ภายใต้ ระบบพื้นฐานการฝึกงานอาชีวศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ระบบการฝึกอบรมอาชีวศึกษาของชาติและ รูปแบบเฉพาะกระบวนการฝึกทักษะของรัฐ ลักษณะสำคัญที่แตกต่างกันของเยอรมันและอังกฤษ เกี่ยวกับปัญหาของคุณสมบัติที่เหมาะสมในเยอรมัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถของแต่ละ บุคคลที่มีทักษะในการตัดสินใจการทำงานเป็นทีมร่วมกับผู้อื่น สร้างแรงจูงใจ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ของเทคโนโลยี 2) สมรรถนะของการปฏิบัติงานต้องมีเหตุผลในการตัดสินใจและ 3) สมรรถนะอาชีพ ต้องเชื่อมั่นในทักษะฝีมือของตนเองเข้าใจสมรรถนะของอาชีพนั้น ๆ

4.2 ร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการเข้ามา เรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 พบว่า มีจำนวน 151 คน จากผู้ที่สำเร็จการศึกษา 180 คน คิดเป็นร้อยละ 83.88 ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมาย ของโครงการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานโครงการนี้ วิทยาลัยได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการจัด การฝึกทักษะอาชีพและการร่วมกันส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดแนะแนวการศึกษาต่อสายอาชีพ ในรูปแบบหรือวิธีที่หลากหลาย ทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษามาเรียนต่ออาชีวศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับ ณรงค์ แผ้วพลสง (2562 : 12) กล่าวว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการผลิตและพัฒนาากำลังคน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจหันมาเรียนสายอาชีพมากยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดเป้าหมายใน การเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ ปีการศึกษา 2563 เป็นสายอาชีวศึกษา 50 : 50 สายสามัญ ทั้งนี้ การที่จะเพิ่มปริมาณผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าว จะต้องได้รับความร่วมมือจากสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาและประถมศึกษาเพื่อการสนับสนุน ส่งเสริม ในการจัดแนะแนว การศึกษาต่อสายอาชีพในรูปแบบหรือวิธีที่หลากหลาย การเพิ่มผู้เรียนสายอาชีพ และขอให้ ทุกวิทยาลัยมีเป้าหมายที่ชัดเจน ในการเพิ่มจำนวนผู้เรียน อาจจะมีเทคนิคในการดำเนินการแนะแนว การเข้าศึกษาสายอาชีพที่หลากหลายรูปแบบในแต่ละพื้นที่ แต่ละวิทยาลัย และเมื่อวิทยาลัยต่าง ๆ มีจำนวนนักเรียน นักศึกษาเพิ่มมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการก็พร้อมสนับสนุนทุกรูปแบบเพื่อจัด

การศึกษาได้อย่างเต็มที่ และผลการประเมินสอดคล้องกับ สมฤทธิ์ ไกลถิ่น (2563) ที่ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนเชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้สายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย 1) ปริมาณผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นภายหลังจากดำเนินการตามโครงการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.07 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน และ 3) ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน และสอดคล้องกับ สมใจ รอดคง (2563) ที่ได้ประเมินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ 1) ทักษะวิชาชีพผู้เรียนหลังดำเนินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2) ปริมาณผู้เรียนหลังดำเนินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า ผู้เรียนปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 244 คน ผู้เรียนในปีการศึกษา 2563 มีจำนวน 394 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 150 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.47 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้

4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด มีความรู้และมีทักษะอาชีพพื้นฐานพร้อมนำไปต่อยอดประกอบอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้และมีทักษะในสาขาวิชาชีพที่สอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภายใต้โครงการ โดยเฉพาะการฝึกให้ผู้เรียนได้ตระหนักและเกิดการเรียนรู้โดยการได้ทำงานจริงตามทักษะอาชีพในสาขาอาชีพที่ผู้เรียนสนใจและมีความต้องการ โดยเฉพาะในวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร และวิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561 : 6) กล่าวว่า ส่วนสำคัญของการจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพจะต้องมีส่วนประกอบของกิจกรรม ตระหนักรู้ในตนเอง กิจกรรมตระหนักรู้การทำงานจริง เรียนรู้ การตัดสินใจ และเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้การจัดการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพต้องให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านกระบวนการคิดตัดสินใจในสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงของสังคม ซึ่งผลการประเมินสอดคล้องกับ ฐิติพงศ์ แสนอุบล (2563) ที่ได้ประเมินโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี พบว่า ผลการประเมินผลผลิตของโครงการ ประกอบด้วย ปริมาณผู้เรียนเพิ่มขึ้น หลังจากดำเนินการตามกิจกรรมภายใต้โครงการ

พบว่า ผู้เรียนมีจำนวนเพิ่มขึ้นร้อยละ 16.71 โดยเกณฑ์การประเมินโครงการครั้งนี้กำหนดไว้ ร้อยละ 10 ผ่านเกณฑ์การประเมิน และ ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดยบูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ สมใจ รอดคง (2563) ที่ได้ประเมินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ 1) ทักษะวิชาชีพผู้เรียนหลังดำเนินโครงการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 2) ปริมาณผู้เรียนหลังดำเนินโครงการ ผู้เรียนปีการศึกษา 2562 มีจำนวน 244 คน ผู้เรียนในปีการศึกษา 2563 มีจำนวน 394 คน เพิ่มขึ้นจำนวน 150 คน คิดเป็น ร้อยละ 61.47 ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ 3) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน

4.4 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาแก่ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็นผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่รับผิดชอบเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่ประกอบด้วยกิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเป้าหมายที่ต้องการของโครงการคือ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา และเป็นโครงการที่มีการเตรียมการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ มีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการที่ชัดเจน มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินงานทั้งทรัพยากรด้านบุคคลและงบประมาณ รวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานไว้อย่างแน่นอน ซึ่งสอดคล้องกับ เชาว์ อินโย (2553 : 2) ได้กล่าวว่า โครงการเป็นส่วนย่อยส่วนหนึ่งของแผนงาน ซึ่งประกอบด้วยชุดของกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ มีการกำหนดทรัพยากรในการดำเนินงาน ระยะเวลาดำเนินงานไว้อย่างชัดเจน โดยออกแบบมาเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ และสอดคล้องกับแนวคิดของพิสนุ พองศรี (2555 : 38) กล่าวว่า ลักษณะของโครงการที่ดี 9 ประการ ได้แก่ 1) มีพื้นฐานมาจากข้อมูลที่เป็นจริงและผ่านการวิเคราะห์แล้ว 2) สนองตอบความต้องการของประชากรหรือผู้รับบริการ 3) สามารถแก้ปัญหา พัฒนาองค์การหรือหน่วยงานได้ 4) มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างชัดเจน และมีความเป็นไปได้สูง 5) สารของโครงการมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น วัตถุประสงค์สอดคล้องกับปัญหา กิจกรรมหรือวิธีการดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เป็นต้น 6) มีรายละเอียดโครงการเพียงพอ เข้าใจ

ง่าย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้สะดวก 7) มีระยะเวลาแน่นอนในการดำเนินงานทั้งเริ่มต้นและสิ้นสุด 8) ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร และ 9) สามารถติดตามประเมินผลได้ และผลการประเมินโครงการสอดคล้องกับ สมฤทธิ์ ไกลถิ่น (2563) ที่ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนเชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียนสายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง ใช้รูปแบบการประเมินแบบซีป (CIPP Model) ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ พบว่า 1) ปริมาณผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นหลังจากดำเนินการตามโครงการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.07 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อกิจกรรมภายใต้โครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน และ 3) ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผ่านเกณฑ์การประเมิน และสอดคล้องกับ บุญลือ ทองเกตุแก้ว (2561) ที่ได้ประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยลดปัญหาการออกกลางคัน ของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ผลการประเมินด้านผลผลิต 1) ผลการเปรียบเทียบปริมาณผู้เรียนที่เพิ่มขึ้นของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2560-2561 ในภาพรวมปริมาณเพิ่มขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 9.54 2) ผลการเปรียบเทียบปริมาณผู้เรียนที่ออกกลางคันของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ปีการศึกษา 2560-2561 ในภาพรวมปริมาณการออกกลางคันลดลง ร้อยละ 7.91 3) ความพึงพอใจของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาต่อโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยลดปัญหาการออกกลางคันของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรีตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ครั้งนี้มีข้อเสนอแนะไว้ 2 ประเด็น คือ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ และข้อเสนอแนะเพื่อการประเมินครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการประเมินไปใช้

1.1 ผลการประเมินด้านบริบทของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นควรปรับวัตถุประสงค์ของโครงการ ให้เหมาะสมและครอบคลุมเป้าหมายของโครงการให้มากขึ้น

1.2 ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเหมาะสมของวัสดุ และอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้นควรวางแผนเตรียมการด้านวัสดุและอุปกรณ์ ให้เหมาะสมและเพียงพอ

1.3 ผลการประเมินด้านกระบวนการดำเนินโครงการ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check) มีค่าเฉลี่ย

ต่ำสุด ดังนั้นควรให้ความสำคัญและดำเนินการขั้นตอนการประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.4 ผลการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ พบว่า การดำเนินโครงการประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ โดยหลังจากดำเนินโครงการผู้เรียนมีทักษะอาชีพอยู่ในระดับดีมาก และร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา 2565 คิดเป็นร้อยละ 83.88 ของผู้สำเร็จการศึกษา ผ่านเกณฑ์การประเมินตามเป้าหมายของโครงการ ดังนั้นควรดำเนินโครงการนี้ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการประเมินโครงการครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการประเมินโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา โดยบูรณาการความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาส ด้วยการสอนทักษะวิชาชีพตามความสนใจของนักเรียนและความต้องการของตลาดแรงงาน

2.2 ควรมีการประเมินโครงการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลกร่วมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนขยายโอกาส

2.3 ควรมีการประเมินโครงการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้นในห้องเรียนอาชีพ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่เส้นทางอาชีพ

2.4 ควรมีการศึกษารูปแบบการพัฒนาการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีต่อห้องเรียนอาชีพในโรงเรียนมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกอร ศิลปะวิโรจน์. (2557). การประเมินโครงการเตรียมความพร้อมของนักเรียนเพื่อสอบเข้า
ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยของรัฐ โรงเรียนเทพดินทร์วิทยาเชียงใหม่. เชียงใหม่ : บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กมลนันท์ บุญกล้า. (2559). การประเมินโครงการเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนบ้านหนองปลาชี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามะนิลา เขต 2. วิทยานิพนธ์หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). หลักสูตรมาตรฐานแห่งชาติสู่ชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. กรุงเทพฯ :
พริกหวานกราฟฟิค.
- _____. (2561). ห้องเรียนอาชีพ. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.moe.go.th/>.
(วันที่ค้นข้อมูล : 14 พฤษภาคม 2563).
- กายทิพย์ แจ่มจันทร์. (2562). แนวทางการบริหารหลักสูตรห้องเรียนอาชีพ โรงเรียนแม่จัน
วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กิตติ ะราหล. (2562). การประเมินโครงการห้องเรียนอาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36 จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- กิริติ พรหมนรา. (2564). การประเมินโครงการด้านการจัดการทักษะอาชีพและทักษะชีวิตในศตวรรษ
ที่ 21 ของโรงเรียนบ้านฉลอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต.
วารสารรัชต์ภาคย์. 15(41) : 48-50.
- งานทะเบียนวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก. (2563). รายงานผลการเปรียบเทียบการเพิ่ม
ปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ แต่ละสาขาวิชาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 – 2563. วิทยาลัย
พัฒนการบึงพระพิษณุโลก.
- จำเนียร สุขหลาย และคณะ. (2555). รวบรวมบทความทางการประเมินโครงการ แบบจำลอง CIPP.
(พิมพ์ครั้งที่ 6 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ เหล่ารอด. (2560). การประเมินโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

- เชาว์ อินโย. (2560). การประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 3 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิติพงศ์ แสนอุบล. (2563). การประเมินโครงการส่งเสริมการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพโดย
บูรณาการความร่วมมือกับชุมชน วิทยาลัยการอาชีพวิเชียรบุรี. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก
: <http://www.wicec.ac.th/web/vicha/vbj.pdf>. (วันที่ค้นข้อมูล : 12 มิถุนายน 2564).
- ณรงค์ แผ้วพลสง. (2562). การประชุมขับเคลื่อนจุดเน้นการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีวศึกษา
ปีการศึกษา 2563. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.technicpak.ac.th>.
(วันที่ค้นข้อมูล : 30 กรกฎาคม 2564).
- ธนู ชาตินานนท์. (2558). ทักษะการสื่อสารสำหรับอาชีพครู. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://nuttie338.blogspot.com/2016/02/blog-post.html>. (วันที่ค้นข้อมูล : 23
สิงหาคม 2564).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2554). การประเมินโครงการ=PROJECT EVALUTION. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- บุญลือ ทองเกิดแก้ว. (2561). การประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนโดยลดปัญหาการออก
กลางคัน ของวิทยาลัยเทคนิคปราจีนบุรี ตามนโยบายสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <http://research.otepec.go.th> >. (วันที่ค้น
ข้อมูล : 30 กรกฎาคม 2564).
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2554). การบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ : เนติกุลการพิมพ์.
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ. (2557). เทคนิคการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ : แฮาส์ ออฟ เคอร์มส์.
- พิสนุ พองศรี. (2558). เทคนิควิธีประเมินโครงการ. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ไพรัตน์ แสงโสภณ. (2556). ทักษะกระบวนการทำงาน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.tta.in.th/uploadfile/69/OC-7-527-250-69.ppt>. <https://siamrath.co.th/n/128378>.
(วันที่ค้นข้อมูล : 30 กรกฎาคม 2564).
- ไพโรจน์ อินทวัฒน์ (2554). การประเมินโครงการการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้
ของโรงเรียนวัดสนามชัยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ภัทรวรรณ นิลแก้วบรรวิทย์. (2563). โครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีวศึกษา. [ออนไลน์].
เข้าถึงได้จาก : <https://siamrath.co.th/n/128378>. (วันที่ค้นข้อมูล : 30 กรกฎาคม
2564).

- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (2557). **ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**.
 กรุงเทพฯ : ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 พระนครเหนือ.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2557). **การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ**. (พิมพ์ครั้งที่ 6).
 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตน์ บัณฑิต. (2557). **การประเมินผลโครงการ : การวิจัยเชิงประเมิน**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ :
 ต้นอ้อแกรมมี.
- วรรณยุทธ จิตสมุทร. (2563). **กลยุทธ์การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของสำนักงานคณะกรรมการ
 การอาชีวศึกษาในการเพิ่มปริมาณผู้เรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานบุรี**. [ออนไลน์].
 เข้าถึงได้จาก : file:///C:/Users/Admin/Downloads/WANNAYUT%20(3).pdf.
 (วันที่ค้นข้อมูล : 23 สิงหาคม 2564).
- วิชัย เสวกงาม. (2559). **Active learning: What, Why and How?**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ และอุษา ชูชาติ. (2554). **ฝึกสมองให้คิดอย่างมีวิจารณญาณ**. กรุงเทพฯ :
 วัฒนาพานิช.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). **ทฤษฎีการประเมิน**. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2558). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ
 : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษาแห่งชาติ. (2564). **สถิติการศึกษาของประเทศไทย ปีการศึกษา
 2563**. ศูนย์ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษาแห่งชาติ สำนักวิจัยและพัฒนาการศึกษา
 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2563). **เทคนิคการประเมินโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). นนทบุรี : จตุพร ดีไซน์.
- สมใจ รอดคง. (2563) **การประเมินโครงการสร้างเสริมทักษะวิชาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนร่วม
 หลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิทยาลัยสารพัดช่างสุโขทัย**. [ออนไลน์].
 เข้าถึงได้จาก : http://rms.sukhothai-pc.ac.th/rms/files/09036_21030554.pdf.
 (วันที่ค้นข้อมูล : 7 มิถุนายน 2564).
- สมฤทธิ์ ไกลถิ่น. (2563). **การประเมินโครงการเพิ่มปริมาณผู้เรียนเชิงรุกด้วยการส่งเสริมการเรียน
 สายอาชีพให้แก่ผู้เรียนโรงเรียนขยายโอกาส ของวิทยาลัยเทคนิคเทิง**. [ออนไลน์].
 เข้าถึงได้จาก : http://www.tice.ac.th/research/02_short.pdf. (วันที่ค้นข้อมูล : 7
 มิถุนายน 2564).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). **แนวทางการเสริมทักษะและสร้างเสริม
 ประสบการณ์อาชีพให้กับนักเรียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2563). **ภารกิจและนโยบายการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : <https://www.vec.go.th/Default.aspx?tabid=87>. (วันที่ค้นข้อมูล : 30 กรกฎาคม 2564).
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579.** กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดแพร่. (2563). **การจัดการศึกษาห้องเรียนอาชีพสู่การสร้างอนาคตให้ผู้เรียนมีอาชีพและมีงานทำ.** [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : https://sp.moe.go.th/web_sp64/info/?module=summary_view&id=66&type=. (วันที่ค้นข้อมูล : 30 กรกฎาคม 2564).
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2564). **แนวปฏิบัติในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ.** กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). **แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา.** กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำราญ มีแจ้ง. (2554). **การประเมินโครงการทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : นิธิแอดเวอร์ไทซิงกรุ๊ป.
- อนุชา โสมาบุตร. (2560). **การพัฒนาสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการรู้สือและสารสนเทศของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา.** การวิจัยโครงการทุนส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2556). **แนวคิดการประเมินโครงการ.** เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัมพร ม้าคะนอง. (2559). **ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ : การพัฒนาเพื่อพัฒนาการ.** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Alkin, Marvin C. (1969). **Evaluation Theory Development.** Los Angeles : U.S.A.
- Almegren, A. (2018). **Private Sector Perception of the Vocational Education System in the city of Riyadh.** Saudi Arabia : King Saud University.
- Baroody, A. J. (1993). **Problem solving, Reasoning and Communicating, K-8 : Helping Children Think Mathematically.** New York : Macmillan Publishing.
- Christian Helms Jorgensen. (2020). **The Role of Vocational Education and Training in the Integration of Refugees in Austria, Denmark and Germany.** Roskilde.
- Eric, Conrad. (2019). Utilizing the CIPP Model as a Means to Develop an Integrated Service-Learning Component in a University Health Course. **Journal of Health Education Teaching.** 1(6), 21-32.
- Hardy, E. (2020). **Discontinuity in collaborative education arrangements between government and enterprises.** New York : Wiley.

- Ian Scoones. (2018). **The process of developing vocational learners in Germany**. New York : McGraw- Hill.
- Jing Liu. (2019). Vocational competence training of students at the secondary and vocational level. **Journal of microbiology and biotechnology**. 15 : 102-103
- Nuwabueze, BenO. (2019). **A constitutional History of Nigeria**. NewYork : Longman.
- Patton, M. Q. (2004). **Qualitative Evaluation and Research Methods**. (2nd ed.). Newbury Park, CA : Sage.
- Provus, M.N. (1971). **Discrepancy Evaluation**. Berkeley. California : McCutcheon Publishing., Co.
- Rossi, P.H. (1982). **Evaluation: A systematic approach**. Beverly Hill, California : Sage.
- Royse, David D., et al. (2001). **Program evaluation: An introduction**. Belmont. Wadsworth.
- Rutman, Leonard. (1982). **Evaluation research methods : a basic guide**. 7th ed. California : Sage Publications.
- Scriven M. (1967). **The Methodology of Evaluation**. In curriculum evaluation. Chicaco : American Educational Research Association.
- Sharma, R. C. (2021). **The role of technical education and vocational training in a broader aspect of the employment and training system in Nepal**. New Delhi : Dhanpat Rai.
- Stake, R.E. (1967). **The Countenance of Educational Evaluation**. Teachers College
- Sternberg, R. J. (1999). **Cognition and instruction**. In Durso, F. T. (Ed.), Handbook of cognition.
- Stufflebeam, D. L. (1983). **The CIPP Model for Program Evaluation**. Boston: Kluwer – Nijhoff.
- Thomas Deissinger. (2020). Germany's Vocational Training Act : its function as an instrument of quality control within a tradition-based vocational training system. **Oxford Review of Education** 22(3) : 311 -318.
- Werdelin Ingwar. (1977). **The Feasibility of an Education plan**. In Manual of Education planning 9 : Evaluation. Linkoping University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือราชการที่ใช้ประกอบการพัฒนาเครื่องมือ

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ
2. หนังสือเชิญและแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ
3. หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือ

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง/วิทยฐานะ/ปฏิบัติหน้าที่
1.	รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร ผู้เชี่ยวชาญการวิจัยด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านการจัดการเรียนการสอน
2.	รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทรี ดวงทิพย์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร ผู้เชี่ยวชาญการวิจัยด้านการวัดและประเมินผล และ ด้านการจัดการเรียนการสอน
3.	ดร.สงวน หอกคำ	ผู้อำนวยการสถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 จังหวัดพิษณุโลก ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา
4.	ดร.สถาพร โพธิ์หวี	ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา
5.	ดร.พลตรี สังข์ศรี	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอน

หนังสือเชิญและแบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
อ. เมือง จ. พิชณุโลก ๖๕๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปฐิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการประเมินดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เครื่องมือการประเมินโครงการที่มีความถูกต้องและเหมาะสม จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมินโครงการนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักวิชาการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินโครงการและการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการในครั้งนี้

ในการนี้วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการประเมินโครงการดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปฐิมา พุฒตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

โทรสาร ๐๕๕-๓๓๗๕๕๓

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

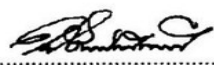
ตามที่ วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก ของ นางปฎิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ข้าพเจ้า รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์ ได้รับหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการดังกล่าว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวนทอง เขาวงกิตพงศ์)

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก
อ. เมือง จ. พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปัทมา พุดตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการประเมินดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เครื่องมือการประเมินโครงการที่มีความถูกต้องและเหมาะสม จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมินโครงการนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักวิชาการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทรี ดวงทิพย์ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินโครงการและการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการในครั้งนี้

ในการนี้วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการประเมินโครงการดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปัทมา พุดตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

ตามที่ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ของ นางปฎิมา พุดตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก นั้น

ข้าพเจ้า รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทรี ดวงทิพย์ ได้รับหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการดังกล่าว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทรี ดวงทิพย์)

อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก
อ. เมือง จ. พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปฎิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการประเมินดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เครื่องมือการประเมินโครงการที่มีความถูกต้องและเหมาะสม จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมินโครงการนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักวิชาการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ดร.สงวน หอกคำ ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3 ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินโครงการและการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการในครั้งนี้

ในการนี้วิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการประเมินโครงการดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปฎิมา พุฒตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

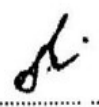
ตามที่ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๗/๕๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ของ นางปฐมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก นั้น

ข้าพเจ้า ดร.สงวน หอกคำ ได้รับหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการดังกล่าว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.สงวน หอกคำ)

ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ 3

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก
อ. เมือง จ. พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปัทมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการประเมินดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เครื่องมือการประเมินโครงการที่มีความถูกต้องและเหมาะสม จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมินโครงการนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักวิชาการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ดร.สถาพร โพธิ์ทวี ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินโครงการและการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการในครั้งนี้

ในการนี้วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการประเมินโครงการดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปัทมา พุฒตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

โทรสาร ๐๕๕-๓๓๗๕๕๓

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

ตามที่ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ของ นางปฎิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก นั้น

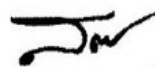
ข้าพเจ้า ดร.สถาพร โพธิ์หวี ได้รับหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการดังกล่าว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ

☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.สถาพร โพธิ์หวี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก
อ. เมือง จ. พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๗ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบตอบรับการเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล จำนวน ๗ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปัทมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบการประเมินดังกล่าว จำเป็นต้องใช้เครื่องมือการประเมินโครงการที่มีความถูกต้องและเหมาะสม จึงจะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ

เพื่อให้การประเมินโครงการนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ ตามหลักวิชาการ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ ดร.พลตรี สังข์ศรี ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการประเมินโครงการและการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการประเมินโครงการในครั้งนี้

ในการนี้วิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านรับเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการประเมินโครงการดังกล่าว และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปัทมา พุฒตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนศึกษาบึงพระพิษณุโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

โทรสาร ๐๕๕-๓๓๗๕๕๓

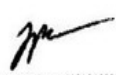
แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ

ตามที่ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๐๘ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๔ ได้ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ของ นางปฎิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ข้าพเจ้า ดร.พลตรี สังข์ศรี ได้รับหนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญแล้ว และมีความยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการดังกล่าว

ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความ

- ☒ ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ☐ ขัดข้องในการเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื่องจาก.....

ลงชื่อ.....

(ดร.พลตรี สังข์ศรี)

ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคพิจิตร

หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๓๒

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก
อ. เมือง จ. พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือเพื่อทดลองใช้ในการเก็บข้อมูล	จำนวน ๖ ฉบับ
	๒. แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปฐมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

ในการนี้ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก พิจารณาแล้วเห็นว่าสถานศึกษาของท่านมีลักษณะบริบทใกล้เคียงกันและจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีพเหมือนกัน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการดังกล่าวในวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์และได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปฐมา พุฒตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

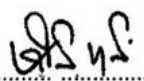
โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

โทรสาร ๐๕๕-๓๓๗๕๕๓

แบบตอบรับทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ

ตามที่ วิทยาลัยพัฒนศึกษาการบึงพระพิบูลโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๓๒ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนศึกษาการบึงพระพิบูลโลก ของ นางปัทมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพัฒนศึกษาการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ในการนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิบูลโลก มีความยินดีอย่างยิ่งในการให้ความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ ดังกล่าว

ลงชื่อ.....

(นายปราโมทย์ บุญเลิศล้ำ)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิบูลโลก

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๓๒

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก
อ. เมือง จ. พิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๔ เมษายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนครูประชาชนุทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เครื่องมือเพื่อทดลองใช้ในการเก็บข้อมูล	จำนวน ๑ ฉบับ
	๒. แบบตอบรับการทดลองใช้เครื่องมือ	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยข้าพเจ้า นางปฎิมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก ได้ดำเนินการประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีวเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

ในการนี้ วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก พิจารณาแล้วเห็นว่าสถานศึกษาของท่านมีลักษณะบริบทใกล้เคียงกันและจัดการเรียนการสอนห้องเรียนอาชีวเหมือนกัน จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการดังกล่าวในวิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์และได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางปฎิมา พุฒตาลดง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

ฝ่ายบริหารทรัพยากร

โทรศัพท์ ๐๕๕-๓๓๗๕๕๑

โทรสาร ๐๕๕-๓๓๗๕๕๓

แบบตอบรับทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ

ตามที่ วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๕๓๒ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๔ เพื่อขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ เรื่อง การประเมินโครงการ ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก ของ นางปฐมา พุฒตาลดง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก นั้น

ในการนี้ โรงเรียนครูประชาชนูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒ มีความยินดีอย่างยิ่งในการให้ความร่วมมือทดลองใช้เครื่องมือประเมินโครงการ ดังกล่าว

ลงชื่อ.....

(นางสาวชนางรักษ์ มั่นนุช)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ

โรงเรียนครูประชาชนูทิศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๒

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 5 ฉบับ และแบบบันทึกผลการเรียน จำนวน 1 ฉบับ และแบบบันทึกข้อมูล จำนวน 1 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาห้องเรียนอาชีพ เพื่อเสริมสร้างทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 4 แบบบันทึกผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 5 แบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก สำหรับผู้เรียน

ฉบับที่ 7 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 1

แบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อ
พัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของความจำเป็นที่ต้องจัดทำโครงการ ความเหมาะสมในความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการ และเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก มิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปฐิมา พุฒตาลดง
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐

ระดับมัธยมศึกษา

☐

ปริญญาตรี

☐

ปริญญาโท

☐

ปริญญาเอก

3. สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่

☐

ผู้บริหารสถานศึกษา

☐

ครูผู้สอน

☐

ผู้เรียน

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อด้านบริบทของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ					
1. ต้องการให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับ สมรรถนะตามหลักสูตรในรายวิชาที่เรียนใน ห้องเรียนอาชีพ.....					
2. ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับ ขั้นตอนการวางแผนการปฏิบัติงานอาชีพ อย่าง เป็นระบบ					
3. ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานตาม แผนและสามารถทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องได้....					
4. ต้องการให้ผู้เรียนมีความตระหนักและให้ ความสำคัญกับการเลือกเรียนอาชีวศึกษา					
5. ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และ การสื่อสารที่ถูกต้อง เหมาะสม.....					
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์					
6. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบาย รัฐบาลและตลาดแรงงาน.....					
7. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....					
8. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และพันธกิจของสถานศึกษา.....					
9. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับกิจกรรมที่ กำหนดภายใต้โครงการ.....					
10. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการ ของผู้เรียน.....					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ					
11. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพในรายวิชาที่เรียนตามโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					
12. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					
13. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					
14. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ
โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
ของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ
เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
10.	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เท่ากับ 0.90

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.906	.955	14

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.855	4.533	4.967	.433	1.096	.030	14

ฉบับที่ 2

แบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ
เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก

ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากร ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก มิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปฐวิมา พุฒตาลดง
วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ระดับมัธยมศึกษา
☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

3. สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่

- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
☐ ครูผู้สอน
☐ ผู้เรียน

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความเหมาะสมของบุคลากร					
1. ความเหมาะสมของครูผู้สอนในรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนของโครงการ.....					
2. ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่ร่วมดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
3. ความเหมาะสมของครูผู้สอนด้านความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
4. ความเหมาะสมของบุคลากรฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินโครงการ.....					
ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ					
5. งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการบริหารโครงการ.....					
6. งบประมาณมีความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่					
7. อาคาร/สถานที่ภายในสถานศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
8. อาคาร/สถานที่ของโรงเรียนมัธยมที่ร่วมโครงการมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
ความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุและอุปกรณ์					
9. วัสดุและอุปกรณ์ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
10. วัสดุและอุปกรณ์ ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ.....					

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก เท่ากับ 0.96

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.968	.972	10

Summary Item Statistics							
	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.723	4.367	4.800	.433	1.099	.021	10

ฉบับที่ 3

แบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ
เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปัทมา พุดตาลดง
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ระดับมัธยมศึกษา
☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

3. สถานภาพ/ปฏิบัติหน้าที่

- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
☐ ครูผู้สอน
☐ ผู้เรียน

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อด้านกระบวนการของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan)					
1. การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้งานโครงการ.....					
2. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ.....					
3. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ.....					
4. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้อง.....					
การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้งานโครงการ (Do)					
5. การปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน.....					
6. การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบฝ่ายต่าง ๆ.....					
7. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาและครูผู้สอนเกิดความมุ่งมั่นในการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ.....					
8. การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ.....					
การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check)					
9. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ.....					
10. การประชุมวางแผนติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ.....					
11. การประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม.....					
12. การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม.....					
13. การสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม.....					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act)					
14. การนำเอาปัญหาและอุปสรรคจากการติดตาม ผลการดำเนินโครงการเข้าที่ประชุมเพื่อหาทาง แก้ไข.....					
15. การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทาง แก้ปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการ.....					
16. มีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการ.....					
17. การรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหา และอุปสรรคให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ..					

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16.	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
17.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าเท่ากับ 0.91

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary		
	N	%
Valid	30	100.0
Cases Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.917	.953	17

Summary Item Statistics							
	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.851	4.533	4.967	.433	1.096	.024	17

ฉบับที่ 4

แบบบันทึกผลการเรียนด้านทักษะอาชีพของผู้เรียนห้องเรียนอาชีพ
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

กิจกรรมภายใต้โครงการ	คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนแต่ละรายวิชา					คะแนนเฉลี่ยรวม	ร้อยละ
	จิตพิสัย	ทดสอบ	ภาระงาน	กลางภาค	ปลายภาค		
	20	20	20	20	20	100	
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวังทองพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิษณุโลก อุตรดิตถ์							
1701-1201 วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร							
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2							
1701-1201 วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร							
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนวัดอรุณญิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1							
1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม							
กิจกรรมขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพร่วมกับโรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก							
1701-1202 วิชาเครื่องดื่มและการผสมเครื่องดื่ม							
ค่าเฉลี่ยรวม							

เกณฑ์การตัดสิน/ระดับคุณภาพ

คะแนน 81 – 100 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 61 – 80 หมายถึง ดี

คะแนน 41 – 60 หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 0 – 40 หมายถึง อ่อน

ฉบับที่ 5

แบบบันทึกข้อมูลร้อยละของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ
เข้ามาเรียนต่อด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ปีการศึกษา 2565

โรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ร่วมโครงการ	รายวิชา	จำนวนผู้เรียน		
		สำเร็จ การศึกษา (คน)	เข้ามาเรียน อาชีวศึกษา (คน)	ร้อยละ
โรงเรียนวังทองพิทยาคม	วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201			
โรงเรียนพินพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12	วิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 1701-1201			
	วิชาเครื่องดื่มและการผสม เครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202			
โรงเรียนวัดอรัญญิก	วิชาเครื่องดื่มและการผสม เครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202			
โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิบูลโลก	วิชาเครื่องดื่มและการผสม เครื่องดื่ม รหัสวิชา 1701-1202			
รวม				

ฉบับที่ 6

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนา
ทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ฉบับที่ 6 สำหรับผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนา
ทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ฉบับนี้
แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจ
รายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อ
พัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีลักษณะ
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนา
ทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ซึ่งจะไม่มี
ผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบตามสภาพความเป็นจริงและตอบ
ให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปัทมา พุฒตาลดง
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. สถานศึกษา

- ☐ โรงเรียนวังทองพิทยาคม
☐ โรงเรียนพัฒนราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12
☐ โรงเรียนวัดอรัญญิก
☐ โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจ ตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การได้รับการฝึกทักษะอาชีพในรายวิชา ที่เรียนในโครงการห้องเรียนอาชีพ.....					
2. มีความรู้และมีทักษะอาชีพพื้นฐานใน รายวิชาที่เรียนพร้อมนำไปต่อยอด ประกอบอาชีพได้.....					
3. ครูผู้สอนมีความรู้และมีทักษะอาชีพในราย วิชาชีพที่สอนเป็นอย่างดี.....					
4. มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนการทำงานสามารถวิเคราะห์งานได้					
5. มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับขั้นตอนการ วางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ.....					
6. มีทักษะในการปฏิบัติงานตามแผนและ สามารถทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องได้.....					
7. มีความรู้และทักษะในการนำผลการประเมิน การปฏิบัติงานตามใบงานมาวิเคราะห์และ ปรับปรุงงานได้.....					
8. ได้รับการอบรมและพัฒนากระบวนการคิด โดยใช้เหตุผลจนสามารถปฏิบัติได้ประสบ ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ.....					
9. การได้มีทักษะในการใช้เหตุผลเพื่อการ ทำงานหรือการปฏิบัติงานอาชีพและ การแก้ไขปัญหา.....					
10. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ เพื่อการศึกษาค้นคว้า และการสื่อสารใน งานอาชีพที่ถูกต้องและเหมาะสม.....					

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ด้านผลผลิตของโครงการ ฉบับที่ 6 สำหรับผู้เรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 - 1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เท่ากับ 0.97

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

	N	%
Valid	30	100.0
Cases Excluded ^a	0	.0
Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.979	.981	10

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.750	4.400	4.833	.433	1.098	.020	10

ฉบับที่ 7

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อน
ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 7 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

คำชี้แจง แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลกฉบับนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามประการใด จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

นางปฐิมา พุฒตาลดง
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ☐ ปริญญาตรี
☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก

3. ภูมิตำหนำที่

- ☐ ผู้บริหารสถานศึกษาวิทยาลัยพฒนชยการบงพระพษณุโลก
☐ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ
☐ ครูผู้สอนวิทยาลัยพฒนชยการบงพระพษณุโลก
☐ ครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพฒนชยการบงพระพษณุโลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจ ตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพฒนชยการบงพระพษณุโลก ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงาน โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนา ทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียน อาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระ พิบูลย์โลก.....					
2. กิจกรรมของโครงการทั้ง 4 กิจกรรม มีความ สอดคล้องและครอบคลุมวัตถุประสงค์ ของโครงการ.....					
3. วัสดุ อุปกรณ์ สื่อการเรียนรู้ สิ่งอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม เพียงพอต่อการ ดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
4. ผู้เรียนที่ร่วมโครงการได้รับการฝึกทักษะ อาชีพในรายวิชาต่าง ๆ ตามโครงการ อย่างมีคุณภาพ.....					
5. ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็น ผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่ รับผิดชอบเป็นอย่างดี.....					
6. ครูผู้สอนที่ร่วมกิจกรรมภายใต้โครงการ เป็น ผู้มีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการ จัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาแก่ผู้เรียน...					
7. การออกคำสั่งมอบหมายหน้าที่ในการปฏิบัติ กิจกรรมภายใต้โครงการ ครอบคลุม ชัดเจน สามารถปฏิบัติได้ให้มีประสิทธิภาพ.....					
8. มีการประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจการดำเนิน งานกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการอย่างต่อเนื่อง					
9. การนิเทศติดตามและประเมินผลโครงการ อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง.....					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10. ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการขับเคลื่อน ห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่ม ปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการ บึงพระพิบูลย์โลก.....					

ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญ

โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการ
ขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

ฉบับที่ 7 สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่					$\sum R$	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6.	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
7.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10.	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

สรุปผลในภาพรวมค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความพึงพอใจของ
ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ
และเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก มีค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่าง 0.80 - 1.00

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มีต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เท่ากับ 0.95

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.951	.962	10

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	4.787	4.467	4.867	.400	1.090	.017	10

เพิ่มเติม ฉบับที่ 1

แบบสอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อ
พัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 1 สำหรับผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของความจำเป็นที่ต้องจัดทำโครงการ ความเหมาะสมในความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ของโครงการ และเหมาะสมของวัตถุประสงค์โครงการ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก มิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปฐวิมา พุ่มตาลดง
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

☐

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. โรงเรียน

☐

โรงเรียนวังทองพิทยาคม

☐

โรงเรียนพัฒนราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12

☐

โรงเรียนวัดอรุณญิก

☐

โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านบริบทของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อด้านบริบทของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความต้องการจำเป็นของการทำโครงการ					
1. ต้องการให้ผู้เรียน มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับ สมรรถนะตามหลักสูตรในรายวิชาที่เรียนใน ห้องเรียนอาชีพ.....					
2. ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับ ขั้นตอนการวางแผนการปฏิบัติงานอาชีพ อย่าง เป็นระบบ					
3. ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานตาม แผนและสามารถทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้องได้....					
4. ต้องการให้ผู้เรียนมีความตระหนักและให้ ความสำคัญกับการเลือกเรียนอาชีวศึกษา					
5. ต้องการให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และ การสื่อสารที่ถูกต้อง เหมาะสม.....					
ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์					
6. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับนโยบาย รัฐบาลและตลาดแรงงาน.....					
7. วัตถุประสงค์สอดคล้องกับแนวทางดำเนินงาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....					
8. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับเป้าหมาย ของสถานศึกษา.....					
9. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับกิจกรรมที่ กำหนดภายใต้โครงการ.....					
10. วัตถุประสงค์โครงการสอดคล้องกับความ ต้องการของตลาดแรงงานและความต้องการ ของผู้เรียน.....					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของโครงการ					
11. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพในรายวิชาที่เรียนตามโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					
12. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาหลังดำเนินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					
13. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					
14. วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก.....					

เพิ่มเติม ฉบับที่ 2

แบบสอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ
เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

ฉบับที่ 2 สำหรับผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของบุคลากร ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก มิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปฐวิมา พุฒตาลดง
วิทยาลัยพัฒนชยการบึงพระพิษณุโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

☐

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. โรงเรียน

☐

โรงเรียนวังทองพิทยาคม

☐

โรงเรียนพัฒนพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12

☐

โรงเรียนวัดอรุณญิก

☐

โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ความเหมาะสมของบุคลากร					
1. ความเหมาะสมของครูผู้สอนในรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนของโครงการ.....					
2. ความเหมาะสมของครูผู้สอนที่ร่วมดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
3. ความเหมาะสมของครูผู้สอนด้านความรู้ความสามารถในการดำเนินกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
4. ความเหมาะสมของบุคลากรฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินโครงการ.....					
ความเหมาะสมเพียงพอของงบประมาณ					
5. เงินงบประมาณค่าใช้จ่ายมีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการบริหารโครงการ.....					
6. เงินงบประมาณค่าใช้จ่ายมีความเหมาะสมเพื่อการดำเนินการกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
ความเหมาะสมของอาคาร/สถานที่					
7. อาคาร/สถานที่ภายในสถานศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
8. อาคาร/สถานที่ของโรงเรียนมัธยมที่ร่วมโครงการมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
ความเหมาะสมเพียงพอของวัสดุและอุปกรณ์					
9. วัสดุและอุปกรณ์ มีความเหมาะสมและเพียงพอสำหรับการดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ.....					
10. วัสดุและอุปกรณ์ ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมภายใต้โครงการ มีความเหมาะสมกับความต้องการ.....					

เพิ่มเติม ฉบับที่ 3

แบบสอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ
เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ฉบับที่ 3 สำหรับผู้เรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้ แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการวางแผน การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้โครงการ การติดตามและประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

ข้อมูลที่ท่านตอบจะวิเคราะห์เป็นภาพรวมเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก มิได้เกิดความเสียหายต่อท่านหรือสถานศึกษาของท่าน จึงขอความกรุณาตอบแบบสอบถามตามสภาพความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

นางปัทมา พุดตาลดง
วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐

ชาย

☐

หญิง

2. ระดับการศึกษา

☐

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

☐

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

3. โรงเรียน

☐

โรงเรียนวังทองพิทยาคม

☐

โรงเรียนพัฒนพลราษฎร์ ตั้งตรงจิตร 12

☐

โรงเรียนวัดอรุณญิก

☐

โรงเรียนเซนต์นิโกลาส พิษณุโลก

ตอนที่ 2 สอบถามความเหมาะสมด้านกระบวนการของโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อด้านกระบวนการของโครงการ ซึ่งคะแนนในช่องมีความหมายดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการวางแผนการดำเนินงาน (Plan)					
1. การจัดทำแผนการดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้งานโครงการ.....					
2. การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของโครงการ.....					
3. การแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันวางแผนการดำเนินงานของโครงการ.....					
4. การกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้อง.....					
การดำเนินงานกิจกรรมภายใต้งานโครงการ (Do)					
5. การปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามปฏิทินปฏิบัติงาน.....					
6. การประสานงานและขอความร่วมมือระหว่างผู้รับผิดชอบฝ่ายต่าง ๆ.....					
7. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในสถานศึกษาและครูผู้สอนเกิดความมุ่งมั่นในการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ.....					
8. การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามกิจกรรมของโครงการ.....					
การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการ (Check)					
9. การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ.....					
10. การประชุมวางแผนติดตามและประเมินผลตามกิจกรรมของโครงการ.....					
11. การประเมินผลระหว่างดำเนินกิจกรรม.....					
12. การประเมินผลหลังการจัดกิจกรรม.....					
13. การสรุป และรายงานการจัดกิจกรรม.....					

รายการ	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงาน (Act)					
14. การนำเอาปัญหาและอุปสรรคจากการติดตาม ผลการดำเนินโครงการเข้าที่ประชุมเพื่อหาทาง แก้ไข.....					
15. การระดมความคิดจากทุกฝ่ายเพื่อหาทาง แก้ปัญหาในการดำเนินงานตามโครงการ.....					
16. มีการดำเนินการแก้ปัญหาและอุปสรรคให้ เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการ.....					
17. การรายงานผลการดำเนินการแก้ปัญหา และอุปสรรคให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ..					

ภาคผนวก ค

เอกสารและภาพที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

เอกสารและภาพที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ

1. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษา www.bpcc.ac.th.

2. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ไปยังสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ E-Office ของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก

3. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ

4. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การบริหารหลักสูตรและความร่วมมือในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา” ณ เมกาเท่นพาร์ค สวิสเซอร์แลนด์ รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์

5. เผยแพร่ผลงานทางวิชาการในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ ได้แก่งานประชุมวิชาการเทคโนโลยีนวัตกรรมและอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 4 (4th National Conference of Innovative Technology and Vocational Education & Training : T-VET)

1. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษา www.bpcc.ac.th.

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก Bungphra Phitsanulok Commercial College

- วันที่ : 10 ก.พ. 2566 ประกาศรวมวิชา และตารางเรียน ภาคฤดูร้อน ประจำปีการศึกษา 2565
- วันที่ : 10 ก.พ. 2566 ประกาศกำหนดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ประจำปีการศึกษา 2565
- วันที่ : 30 ม.ค. 2566 ประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อสรรหาและเลือกสรรเป็นลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่ง นักการภารโรง
- วันที่ : 13 ม.ค. 2566 ประกาศหย่อนการเสนอราคา ประกวดราคาซื้อรถยนต์ (ดีเซล) ขนาด 4 ดัน 6 คับปริมาตรกระบะนอกสูง ไม่ต่ำกว่า 4,000 ซีซี หรือกำลังเครื่องยนต์ สูงสุดไม่ต่ำกว่า 105 กิโลวัตต์ พร้อมติดตั้งโครงหลังคาโดยสารและที่นั่ง ด้วยวิธีการประกวดราคามือเลือกหรือถ่วง (e-bidding)
- วันที่ : 06 ม.ค. 2566 ประกาศรายชื่อนักเรียน นักศึกษาที่ได้รับสิทธิ์พิเศษเข้าศึกษาต่อ ประจำปีการศึกษา 2566 (โควตา)
- วันที่ : 15 ธ.ค. 2565 เผยแพร่แนวคิด การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก
- วันที่ : 15 ธ.ค. 2565 เผยแพร่แนววิธีรูปแบบการบริหารสถานศึกษาวิถีใหม่เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ในบริบทที่เปลี่ยนแปลงว่าผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษา

2. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ไปยังสถานศึกษาสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทั่วประเทศ ผ่านระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ E-Office ของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ที่ ศธ ๐๖๓๑.๙/๒๕๖๓		สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐
๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕		
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่บทความผลงานวิชาการ		
เรียน ผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาทุกแห่ง		
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทคัดย่อ	จำนวน ๑ ฉบับ	
๒. แบบตอบรับ	จำนวน ๑ ฉบับ	
ด้วย นางปัทมา พุฒตาลดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก		
ได้ดำเนินการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อประกอบการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะเชี่ยวชาญ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก นั้น		
ในการนี้ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่บทความดังกล่าวให้กับสถานศึกษาของท่านเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป สามารถดาวน์โหลดข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ http://www.bpcc.ac.th และส่งแบบตอบรับเอกสารกลับวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จะขอบคุณยิ่ง		
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ		
ขอแสดงความนับถือ		
		
(นางปัทมา พุฒตาลดง)		
ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก		

สรุปจำนวนสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตอบรับการเผยแพร่การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก จำนวน 371 แห่ง จากที่ส่งเผยแพร่ไป จำนวน 400 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 92.75 มีรายละเอียดดังนี้

ประเภทสถานศึกษา	จำนวนที่ส่งเผยแพร่	จำนวนที่ตอบรับ	ร้อยละ
วิทยาลัยเทคนิค	150	142	35.50
วิทยาลัยอาชีวศึกษา	35	30	7.50
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี	40	34	8.50
วิทยาลัยสารพัดช่าง	30	28	7.00
วิทยาลัยการอาชีพ	135	130	32.50
วิทยาลัยพณิชยการ	5	4	1.00
วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม	2	1	0.25
วิทยาลัยประมง	3	2	0.50
รวม	400	371	92.75

ตัวอย่างหนังสือตอบรับการเผยแพร่โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

ที่ ศธ ๐๖๔๒.๓๔/๗๔๔

วิทยาลัยการอาชีพเกาะสมุย
๑๒/๒ หมู่ที่ ๑ ต.ตลิ่งงาม อ.เกาะสมุย
จ.สุราษฎร์ธานี ๘๔๑๔๐

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ศธ ๐๖๓๓.๓/๑๔๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลกของ นางปัทมา หุตะดาลดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยการอาชีพเกาะสมุย ได้รับเอกสารการผลงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

เขียน ผู้อำนวยการ
ดร.น.ค. สม งามเมือง
วิมล งามเมือง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
ได้ไปทราบ
[] รศ. ๑๖/๑๖๖
[] รศ. ๑๖/๑๖๖

๒๖ ๑๖/๑๖

(นายสมโชค มีขวิด)
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเกาะสมุย

เขียน ผู้อำนวยการ
๑. ทราบ
๒. แจ้ง
๓. มอบ

23 ธ.ค. 2565

๑๖/๑๖
๒๖ ๑๖/๑๖
23 ธ.ค. 2565

งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
โทร./โทรสาร ๐-๗๕๐๗๕-๔๐๑๔
AMS : e-office วิทยาลัยการอาชีพเกาะสมุย

ที่ ศธ ๐๖๕๔.๑๓/๕๖๖

วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก	
เลขที่	4161/25.65
วันที่	22 50 - 65
เวลา	13.07 น.

วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
ต.หนองไธสง อ.อุทุมพร
จ.สุรินทร์ ๗๖๑๖๐

๑๘ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก

อ้างถึง ๑. หนังสือวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ที่ ศธ ๐๖๓๑.๗/๑๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ของนางปัทมา พุฒตาสดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร ได้รับเอกสารผลงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และโดยจะ นำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ	๑๗ ธ.ค. ๒๕๖๕
วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร	
เพื่อทราบ	รศ.สุภาวดี
✓ มอบ	นางปัทมา

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาติรี จำปาศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร

เรียน ผู้อำนวยการ

๑. ทราบ
๒. แจ้ง
๓. มอบ

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์/ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทร. /โทรสาร. ๐ ๓๕๕๒ ๘๓๓๕

Web Site : www.uic.ac.thไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : suphanburio@vec.mail.go.th

22 ธ.ค. 2565

ทรง / มช

22 ธ.ค. 2565

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ และ ๒๕๖๒
 อัครราชบัณฑิตยสถาน “ทักษิณพัฒน์” เอกอัครราชบัณฑิตยสถาน “พัฒนาอาชีพ บริการสังคม”
 ปรชญาวิทยาลัย “ล้ำเลิศความรู้ เชิดชูคุณธรรม มุ่งนำทักษะ เสริมสร้างเพื่อสังคม”

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก	
รับเลขที่	4176 / 25 6๖
วันที่	๘ ๓ / 25 6๖
เวลา	14.33 น.

ที่ ศธ ๐๖๖๑.๐๖/๒๕๖๐

วิทยาลัยเทคนิคพนมสารคาม
ตำบลเกาะขนุน อำเภอพนมสารคาม
จังหวัดฉะเชิงเทรา ๒๕๑๒๐

๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ที่ ศธ ๐๖๓๑.๗/๑๔๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ของนางปัทมา พุ่มตาลอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคพนมสารคาม ได้รับเอกสารผลงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ	๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๕
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพนมสารคาม	
ผู้รับทราบ	
ผู้รับทราบ	

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุพิช ภูแทนนา)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพนมสารคาม

ฝ่ายวิชาการ

งานวิทยบริการและห้องสมุด

โทร. ๐๓๘ ๕๕๔ ๐๕๒ ต่อ ๓๑๕

โทรสาร ๐๓๘ ๕๕๔ ๐๕๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ chachoengsao06@vec.mail.go.th

เรียน ผู้อำนวยการ

๑. ทราบ

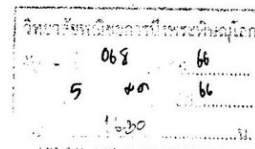
๒. แจ้ง

๓. มอบ

22 ธ.ค. 2565

รณ/นพ
ยงิน

22 ธ.ค. 2565

ที่ ศธ ๐๖๑๕.๑๐/๒๕๖๕

วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา
สถาบันการอาชีวศึกษามัธยมศึกษา ๑
ถนนเดชาวุธ อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก ที่ ศธ ๐๖๓๓.๗/๑๕๖๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลกของ นางปัทมา พุฒตาลดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา ได้รับเอกสารการเผยแพร่ ดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้นำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา
๑๓๐๐๐

จาก วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิษณุโลก
๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรุ่งจิตร เลิศพงษ์)

รองผู้อำนวยการ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา

เรียน ผู้อำนวยการ

๑. ทราบ

๒. แจ้ง

๓. มอบ

- 5 ม.ค. 2566

ทนาย
จก

งานวิจัยพัฒนาวัตกรรมมา

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทร. ๐-๓๕๒๔-๑๒๑๑

โทรสาร. ๐-๓๕๒๔-๒๒๑๑

saraban@avc.ac.th

www.avc.ac.th

วิทยาลัยการอาชีพเสนา	
รับเลขที่	4166 / 25.65
วันที่	22 / 8 / 2565
เวลา	13.22 น.

ที่ ศธ ๐๖๒๒.๐๕/๙๖๕

วิทยาลัยการอาชีพเสนา
อ.เมือง จ.เสนา ๕๙๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเสนา

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพเสนาที่ ศธ ๐๖๒๒.๐๕/๙๖๕ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๕

ตามที่หนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพเสนาได้จัดส่งเอกสารแผนปฏิบัติงานวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพเสนาของนางปัทมา พุฒศาลดง ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเสนาที่ส่งมา นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยการอาชีพเสนาได้รับเอกสารผลงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

นาย	ดร.วิมล วัฒน
นางสาว	ดร.วิมล วัฒน
นาง	ดร.วิมล วัฒน
นางสาว	ดร.วิมล วัฒน

ขอแสดงความนับถือ

(นายชต ตีลราชตฤณ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเสนา

เรียน ผู้อำนวยการ

๑. ทราบ

๒. แจ้ง

๓. มอบ

22 ธ.ค. 2565

ท.ว. 104

22 ธ.ค. 2565

งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

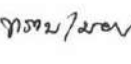
โทรศัพท์ ๐-๕๓๓๗-๕๕๘๙

โทรสาร ๐-๕๓๓๗-๕๕๘๔

www.cric.ac.th

Email : pr.cric.๒๐๑๔@gmail.com

3. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ร่วมโครงการ

	วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก รับเลขที่ 1987 / 25 19 วันที่ 22 / 10 / 25 19 เวลา 14.30 น.
ที่ ศธ ๐๔๓๐๑.๑๕๐/๐๘๔ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕	โรงเรียนวัดอรุณฤๅณ ถนนพญาเสือ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐
เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ศธ ๐๖๓๑.๓/๗๗/๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่การประเมิน โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา ของ นางปัทมา พุดตาลดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก นั้น ในกรณี โรงเรียนวัดอรุณฤๅณ ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่และ ใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ขอแสดงความนับถือ (นายวุฒิ ปัญญาบุญ) ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอรุณฤๅณ	
เรียน ผู้อำนวยการ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก โดยนายวุฒิ ปัญญาบุญ ผอ.โรงเรียนวัดอรุณฤๅณ เพื่อโปรดทราบ เห็นควร ☒ อนุมัติ ☒ มอบ นายวุฒิ ปัญญาบุญ โรงเรียนวัดอรุณฤๅณ งานวิชาการ ครุฑนิเทศ โทร.๐๘๒-๔๐๔๕๘๘๖	 22 มิ.ย. 2565

ที่ ศธ 04102.006/210

โรงเรียนพัฒนราชบุรี ตั้งตรงจิตร 12
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต 2
อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก 65130

22 มิถุนายน 2565

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ศธ 0631.3/775 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2565

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่การประเมิน
โครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาของ
นางปัทมา พุฒตาลดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก นั้น

ในการนี้ โรงเรียนพัฒนราชบุรี ตั้งตรงจิตร 12 ได้รับเอกสารผลงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว
โดยจะนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพนันชัย อินทนาชัย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนพัฒนราชบุรี ตั้งตรงจิตร 12

เรียน ผู้อำนวยการ	วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก
เพื่อโปรดทราบ	เรื่อง
☒ แจ้ง	เรื่อง
☒ นอน	เรื่อง

งานบริหารงานทั่วไป
055-311-026

น.ส. พ.ว.ช.
24 มิ.ย. 65

ร.ร.บ. / 2565

24 มิ.ย. 2565

โรงเรียนเซนต์นิโกลาส
Saint Nicholas School

228 ซ.วิสุทธิกษัตริย์ ต.ในวัง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
228 Wundwinat Street, Mueang District, Phitsanulok 65000
Tel. 055-302616 Fax 055-302618 E-mail: info@snicholas.com

วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก
วันที่ 2004 / 25 65
วันที่ 20 / 6 / 25 19
เวลา 09.00 น.

ที่ สน 098.01 / 2565

22 มิถุนายน 2565

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ศธ 0631.3/775 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2565

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาของ นางปัทมา พุดตาลดงตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก นั้น

ในการนี้ โรงเรียนเซนต์นิโกลาส ได้รับเอกสารดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไปนี้ จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

Onnart. ๑๒

(นางอนุตร "ปรอดครบุรี")

ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนเซนต์นิโกลาส

แบบ ผู้อำนวยการ
โรงเรียนเซนต์นิโกลาส อ.เมือง จ.พิษณุโลก
นางอนุตร ปรอดครบุรี
เพื่อโปรดทราบ
☒ ส่ง
☒ มอบ
ลงนาม
ลงนาม

ว. ทบว / นอ
6. ๖๖๖

๒๒
23 มิ.ย. 2565

โทรศัพท์ 055-302616, 055-302618

โทรสาร 055-302270

วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก	
รับเลขที่	๒๐๑๖ / ๒๕๖๕
วันที่	๑๖ / ๒๕๖๕
เวลา	๑๖.๐๐ น.

ที่ ศร ๐๔๑๐๒.๐๐๖/๒๐๘

โรงเรียนวังทองพิทยาคม
ตำบลชัยนาม อำเภอมโนรมย์
จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๑๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก

อ้างถึง หนังสือที่ ศร ๐๖๓๑.๓/๗๗๕ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก ได้จัดส่งเอกสารเผยแพร่การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษาของนางปัทมา พุฒตาลดง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก นั้น

ในการนี้ โรงเรียนวังทองพิทยาคม ได้รับเอกสารผลงานดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปเผยแพร่และใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเสกสันต์ ทองม่วง)

ผู้อำนวยการโรงเรียนวังทองพิทยาคม

เรียน	ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิบูลโลก	นางปัทมา พุฒตาลดง
เพื่อโปรดทราบ	นางปัทมา พุฒตาลดง
☒ แจ้ง	นางปัทมา พุฒตาลดง
☒ มอบ	นางปัทมา พุฒตาลดง

กลุ่มบริหารวิชาการ ๒๖ มิ.ย. ๖๕
โทรศัพท์ ๐๕๕-๘๘๖๕๕๕
Email : wangthongpitthayakom@gmail.com
Website : www.wtp.ac.th

๒๓ มิ.ย. ๒๕๖๕

4. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การบริหารหลักสูตรและความร่วมมือในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา” ณ เมกาเท่นพาร์ค สวิสเซอร์แลนด์ รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์

ที่ ศร.๐๒๓๑/๒๕๖๕ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ เรื่อง ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ “การบริหารหลักสูตรและความร่วมมือในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา” เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบขอรับเข้าร่วมประชุม จำนวน ๓ ฉบับ ด้วย สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ ได้กำหนดประชุมเชิงปฏิบัติการ “การบริหารหลักสูตรและความร่วมมือในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา” ในวันที่ ๑๒ – ๑๓ กันยายน ๒๕๖๕ ณ เมกาเท่นพาร์ค สวิสเซอร์แลนด์ รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์ นั้น สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ จึงขอเชิญท่านเข้าร่วมประชุมตามวัน เวลา และสถานที่ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้สถาบันฯ จะเป็นผู้รับผิดชอบค่าที่พัก ในส่วนค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทางไม่ปรากฏการให้เบิกจ่ายจากต้นสังกัด จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ขอแสดงความนับถือ (นายสรวน หอกคำ) ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓	วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก ปีการศึกษา ๒๕๖๕ / ๒๕๖๕ ๒๒ / ๑๐ / ๒๕๖๕ เลขที่ ๘-๓๔
วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๖๕ ผู้แทนครูผู้สอนภาคเหนือ ๓ ขอเชิญประชุมเชิงปฏิบัติการ ๒๕-๒๖ ก.ย. ๒๕๖๕ เพื่อพัฒนาศักยภาพ ☐ รับ ☐ ไม่รับ ๒๕ ก.ย. ๒๕๖๕ สำนักผู้อำนวยการสถาบัน กลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคลและนิติการ โทร. ๐ ๕๕๖๓๓ ๗๖๑๓ ต่อ ๖๑๖ โทรสาร ๐ ๕๕๖๓๓ ๗๖๑๖	๑. นรวิ ๒. นรวิ ๓. นรวิ ๔. นรวิ ๕. นรวิ ๖. นรวิ ๗. นรวิ ๘. นรวิ ๙. นรวิ ๑๐. นรวิ ๑๑. นรวิ ๑๒. นรวิ ๑๓. นรวิ ๑๔. นรวิ ๑๕. นรวิ ๑๖. นรวิ ๑๗. นรวิ ๑๘. นรวิ ๑๙. นรวิ ๒๐. นรวิ ๒๑. นรวิ ๒๒. นรวิ ๒๓. นรวิ ๒๔. นรวิ ๒๕. นรวิ ๒๖. นรวิ ๒๗. นรวิ ๒๘. นรวิ ๒๙. นรวิ ๓๐. นรวิ ๓๑. นรวิ ๓๒. นรวิ ๓๓. นรวิ ๓๔. นรวิ ๓๕. นรวิ ๓๖. นรวิ ๓๗. นรวิ ๓๘. นรวิ ๓๙. นรวิ ๔๐. นรวิ ๔๑. นรวิ ๔๒. นรวิ ๔๓. นรวิ ๔๔. นรวิ ๔๕. นรวิ ๔๖. นรวิ ๔๗. นรวิ ๔๘. นรวิ ๔๙. นรวิ ๕๐. นรวิ ๕๑. นรวิ ๕๒. นรวิ ๕๓. นรวิ ๕๔. นรวิ ๕๕. นรวิ ๕๖. นรวิ ๕๗. นรวิ ๕๘. นรวิ ๕๙. นรวิ ๖๐. นรวิ ๖๑. นรวิ ๖๒. นรวิ ๖๓. นรวิ ๖๔. นรวิ ๖๕. นรวิ ๖๖. นรวิ ๖๗. นรวิ ๖๘. นรวิ ๖๙. นรวิ ๗๐. นรวิ ๗๑. นรวิ ๗๒. นรวิ ๗๓. นรวิ ๗๔. นรวิ ๗๕. นรวิ ๗๖. นรวิ ๗๗. นรวิ ๗๘. นรวิ ๗๙. นรวิ ๘๐. นรวิ ๘๑. นรวิ ๘๒. นรวิ ๘๓. นรวิ ๘๔. นรวิ ๘๕. นรวิ ๘๖. นรวิ ๘๗. นรวิ ๘๘. นรวิ ๘๙. นรวิ ๙๐. นรวิ ๙๑. นรวิ ๙๒. นรวิ ๙๓. นรวิ ๙๔. นรวิ ๙๕. นรวิ ๙๖. นรวิ ๙๗. นรวิ ๙๘. นรวิ ๙๙. นรวิ ๑๐๐. นรวิ

ภาพที่ 8 ภาพการเผยแพร่การประเมินโครงการ ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การบริหารหลักสูตร และความร่วมมือในการขับเคลื่อนสถาบันการอาชีวศึกษา” ณ เมกาเท่นพาร์ค สวิสเซอร์แลนด์ รีสอร์ท จังหวัดเพชรบูรณ์

5. การเผยแพร่ผลงานวิชาการ เรื่อง การประเมินโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพและเพิ่มปริมาณผู้เรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ “งานประชุมวิชาการเทคโนโลยีนวัตกรรมและอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ 4 (4th National Conference of Innovative Technology and Vocational Education & Training : T-VET)

วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก
 รับเลขที่ 1029 / 25 68
 วันที่ 21 / 3 / 25 68
 เวลา 10.05 น.

ที่ ศธ ๐๖๓๑/๒๕๖๐

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓
 ๔๑๐ หมู่ ๑ ถนนพิจนุโลก-บึงพระ
 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง
 จังหวัดพิจนุโลก ๖๕๐๐๐

๒๑ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอผลงานวิชาการ

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ที่ ศธ ๐๖๓๑.๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก ขอความอนุเคราะห์นำเสนอผลงานวิชาการ งานประชุมวิชาการเทคโนโลยีนวัตกรรมและอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ ๔ (4th National Conference of Innovative Technology and Vocational Education & Training : T-VET) ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก นั้น

บัดนี้ สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓ ได้พิจารณาตรวจสอบผลงานของท่านเรียบร้อยแล้ว และขอเรียนให้ทราบว่า ผลงานวิชาการของท่านผ่านการพิจารณาให้นำเสนอในระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๘ ณ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ด้วย **ผู้อำนวยการ**

ดร.นงนุช งามเมือง

พ.ศ. ๒๕๖๘

เพื่อโปรดทราบ เป็นต้น

☒ ผู้รับ : **นาง นันทพร งามเมือง**

☒ ผู้รับ : **นาง นันทพร งามเมือง**

๑) ๒๕๖๘

ขอแสดงความนับถือ

สอน ผู้อำนวยการ **เพื่อโปรด**

๑. **พรชัย** **ผอ.**

๒. **นงนุช** **ผอ.**

(นายสุวัฒน์ชัย ศรีสุพัฒน์กุล) **รอง**

ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓

๒๐ มี.ค. ๖๘

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓

โทร. ๐ ๕๕๓๓๓ ๗๖๑๑๑

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓

นาย

นาย นันทพร งามเมือง

ผอ.

แบบตอบรับ

การนำเสนอผลงานวิชาการเทคโนโลยีนวัตกรรมและอาชีวศึกษา ระดับชาติ ครั้งที่ ๔

ระหว่างวันที่ ๒๘ - ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๔

ณ หอประชุมเฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลโลก

☒ ยินดี

☐ อื่น ๆ

(นายสุวัฒน์ชัย ศรีสุพัฒนกุล)

ผู้อำนวยการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๓

ประวัติผู้ประเมิน

ชื่อ	นางปฐิมา พุฒตาลดง
วัน เดือน ปีเกิด	23 ตุลาคม 2510
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 151/5 หมู่ 6 ตำบลสระแก้ว อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร รหัสไปรษณีย์ 65000
ที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก เลขที่ 410 ตำบลบึงพระ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 62000
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก
ประสบการณ์การทำงาน	
ปี 2533 – 2537	โภชนากร 2 โรงพยาบาลชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
ปี 2537 – 2541	อาจารย์ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี จังหวัดปัตตานี
ปี 2541 – 2546	อาจารย์ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ปี 2546 – 2548	อาจารย์ 2 วิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ปี 2548 – 2555	ครูชำนาญการ วิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ปี 2555 – 2559	รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ปี 2559 – 2562	รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
ปี 2562 – 2563	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยการอาชีพเขียงราย จังหวัดเขียงราย
ปี 2563 - ปัจจุบัน	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยพัฒนการบึงพระพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2558	ปริญญาเอก ปรด.ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์การบริหาร และการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
พ.ศ. 2554	ปริญญาโท คสม.ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
พ.ศ. 2533	ปริญญาตรี คศบ.คหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาอาหารและโภชนาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ปทุมธานี